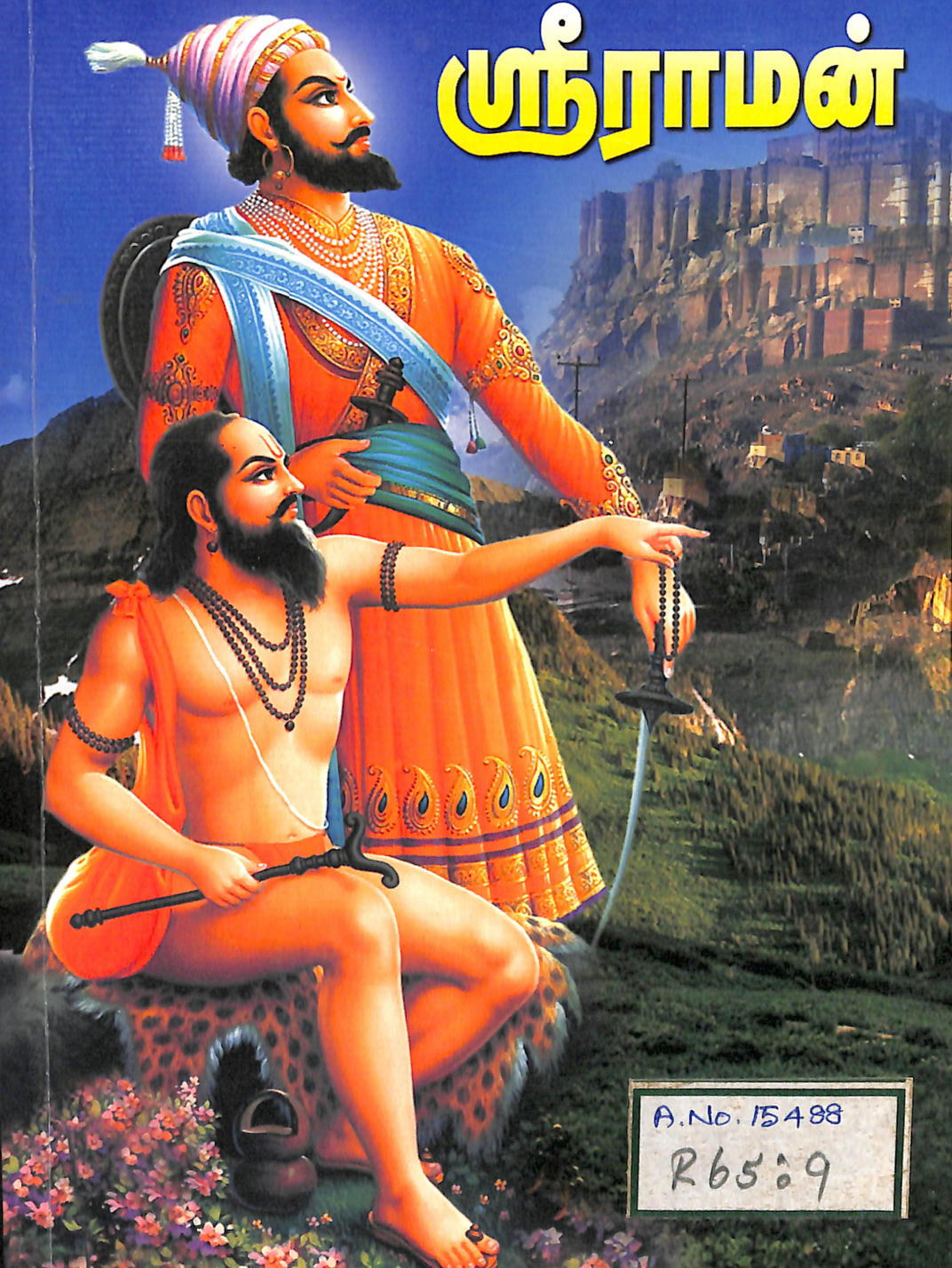

மனொஸ்வாசு

ஸ்ரீராமன்

A.No. 15488

R65:9

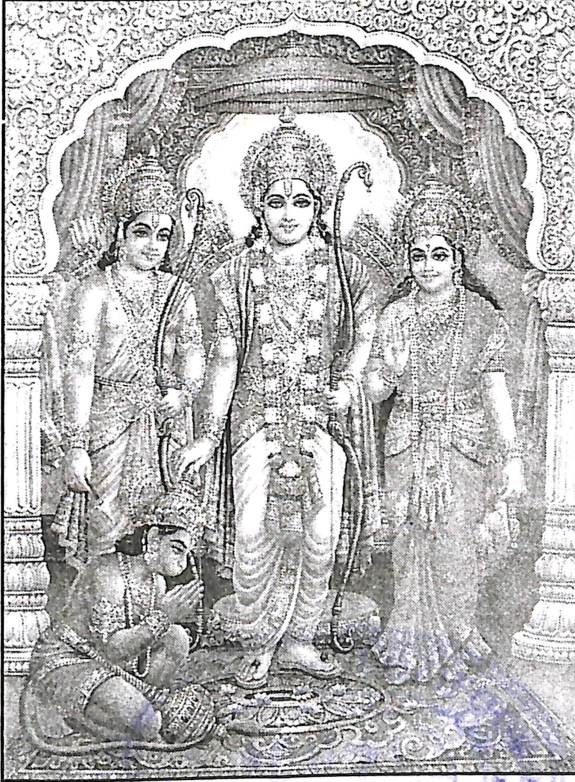
ஸ்ரீராமசமிதி நடத்திய

ஸ்ரீராமாயண மகோத்ஸவம்

மனசெல்லாம் ஸ்ரீராமன் (மநாசே ச்லோகம்)

வெளியீடு

ஸ்ரீராமசமிதி

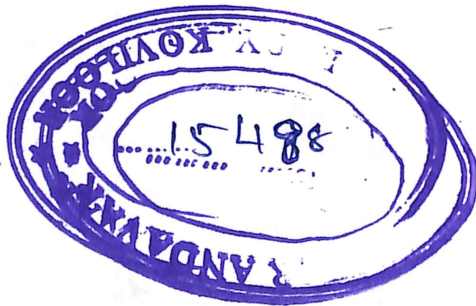
59, ஐயா முதலி தெரு, சிந்தாதிரிப்பேட்டை,
சென்னை - 600002.
போன் : 044 - 28457676

வெளியீடு : ஸ்ரீராமசமிதி

டிசம்பர் 2009

நன்கொடை : ரூபாய் 30/-

ஒளிஅச்சு : டிசைன்ஸ்பார்க் - 9941298629

அச்சு : ஸ்ரீவிக்னேஸ் பிரிண்டர்ஸ் - 9840136563

முன்னுரை

பாரத நாடு மிலேச்சர்களின் - வேற்று மதத்தவரின் ஆக்கிரமிப்பில் இருந்தபோது நாட்டுக்கு விடுதலைத் தேடி தருவதற்கு எண்ணற்ற முயற்சிகள் நடந்தன.

பக்தி இயக்கத்தின் மூலம் ஒருசாரார் நாட்டைக் காப்பாற்றி வந்தனர். அந்த காலகட்டத்தில் பாரத நாட்டை எக்காலத்திலும் காப்பாற்றி வருகிற தெய்வ சக்தியானது ஆஞ்சநேய மறுஅவதாரமான சமர்த்த ராமதாசர் சுவாமிகளின் உருவில் அவதரித்தது.

“மனிதன் தனது தனிப்பட்ட சுயவாழ்வில் எத்தனை அக்கறையுடன் செயல்படுகிறானோ, அத்தனை அக்கறையோடு நமது புண்ணிய பூமியைப் புனிதமாக வைத்து காப்பாற்ற வேண்டிய முக்கியமான கடமையில் காட்ட வேண்டும்” - என்றக் கொள்கையைப் பரப்பினார் சமர்த்த ராமதாசர்.

சமர்த்த ராமதாசர் சத்ரபதி வீரசிவாஜியைத் தமது சீடனாக ஏற்றுக் கொண்டு, ஒரு சிற்பியைப் போல் அவரது வாழ்க்கையைச் செதுக்கி அமைத்தார். சிவாஜி சமர்த்த ராமதாசரின் மேல் முழுமையான பக்தி வைத்து அவரது சொற்படி நடந்து பிரச்சினைகளை எதிர்கொண்டுப் படிப்படியாக வெற்றி பெற்று வந்தார்.

“சிவாஜியின் வெற்றிக்கு சமர்த்தரின் ஞான பலமும் புத்திகூர்மையும் அருளும் துணை நின்றன என்பதை சமர்த்தரின் சரித்திரத்தில் எடுத்துக்காட்ட வேண்டும்” என்பதுதான் ஸ்ரீகாஞ்சி மஹாசுவாமிகளின் விருப்பம்.

சமர்த்தரின் சரித்திரத்தையும் வீரசிவாஜியின் சரித்திரத்தையும் இணைத்து ஒன்றாக எழுதச் சொல்லி தஞ்சை ஸ்ரீஸ்வாமிநாத ஆத்ரேயருக்கு உத்தரவிட்டார் ஸ்ரீமஹா சுவாமிகள்.

மிகுந்த பக்தி சிரத்தையுடன் ஏராளமான புத்தகங்களை ஆராய்ச்சி செய்து, ஸ்ரீ ஆத்ரேயர் “ஸ்ரீ ஸமர்த்த ராமதாஸ சரிதம்” என்ற புத்தகத்தை எழுதினார். இந்தப் புத்தகம் பெங்களூரைச் சேர்ந்த ‘ஸ்ரீமஹாபெரியவாள் டிரஸ்ட்’ மூலம் 2008ல் வெளியிடப்பட்டது.

கடவுள் அருளால் அந்தப் புத்தகத்தின் ஒரு பிரதி எனக்குப் படிக்கக் கிடைத்தது. அதில் மனதைப் பறிகொடுத்துவிட்டேன்.

சமர்த்தர் இயற்றிய “மநாசே சுலோகம்” என்ற பகுதி ஸ்ரீசமர்த்த ராமதாசரின் சரித்திரத்தில் இணைக்கப்பட்டிருந்தது. அதனைப் படித்ததும் எனக்கு ஏற்பட்ட ஆனந்தத்திற்கு அளவில்லை.

ராமாயணம், ராம ராஜ்யம், ராமநாமம் இவற்றில் இறைவன் என் மனதைச் செலுத்தியக் காரணத்தால், இந்த மநாசே சுலோகம் மனதைக் கொள்ளை கொண்டுவிட்டது. சிவாஜிக்கு சமர்த்தர் அளித்த உபதேசம் ‘அஸாத்ய ஸாதாவே’ - ‘சாதிக்க முடியாததை சாதித்துக்காட்டு’ என்பது. இந்த உபதேசம் என் வாழ்விற்கும் கிடைத்த உபதேசமாகும்.

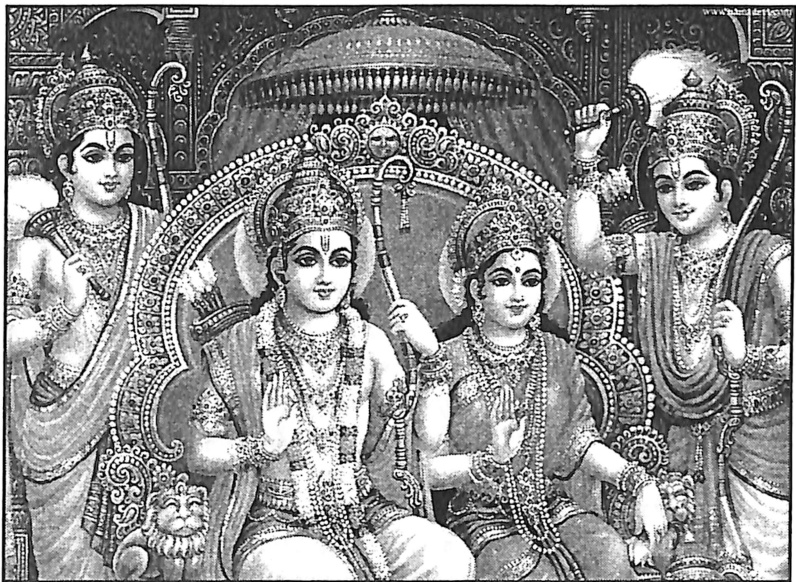
மநாசே சுலோகத்திற்கு வேறு பல உரைகள் எழுதப்பட்டிருந்தாலும் ஸ்ரீஆத்மேயரின் உரைபோல் அழகான, எளிமையான உரையை கண்டதில்லை. எனவே பல நண்பர்கள் துணையுடன் எவ்வித லாப நோக்கமும் இன்றி இந்த சிறு நூலை காணிக்கையாக ஸ்ரீராம சமிதி சார்பாக தர்மசக்தி வார பத்திரிகை சமர்ப்பிக்கிறது.

இந்நூலைப் படிக்கிற ஒவ்வொருவரும் ராமபக்தியில் ஈடுபாடுள்ள நண்பர்களைத் தேடிப்பிடித்து அவர்களுக்கு இந்தப் புத்தகத்தை உரிய காணிக்கையைப் பெற்றுக்கொண்டு வழங்கி ஸ்ரீராமசந்திரர் அருளுக்குப் பாத்திரர் ஆகும்படி பிரார்த்திக்கிறோம்.

இந்தப் புத்தகத்தினை அரும்பாடுபட்டு வெளியிட்டுள்ள பெங்களூர் ஸ்ரீமஹாபெரியவாள் டிரஸ்ட் நிர்வாகத்திற்கு எங்களது நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

ஸ்ரீராம சமிதிக்காக
தர்மசக்தி வார கிதழ்
59, ஐயா முதலி தெரு,
சிந்தாதிரிப்பேட்டை,
சென்னை - 600002

தேசிய, தெய்விகப் பணியில்
இராம.கோபாலன்

மநாசே ச்லோக காண்டம்

குணாதீ₄ஸ ஜோஈஸ ஸர்வாம் குணாஞ்சா |
 முளாரம்ப₂ ஆரம்ப₂ தோ நிற்கு₃ணா சா ||
 நழும் ஸாரத₃ா மூள ச₁த்வார வாசா₁ |
 கழும் பந்த₂ ஆனந்த₃ யா ராக₄ வாசா₁ || 1 ||

எங்கும் நிறை பரம்பொருளான மஹாகணபதி ஐந்து ஞானேந்திரியங்கள், ஐந்து கர்மேந்திரியங்கள், காட்சி, நறுமணம் முதலான ஐந்து நுண்ணறிவுக்குரிய பொருள்கள் - மண், நீர் முதலான ஐம்பெரும் பூதங்கள், அஹங்காரம், புத்தி, சித்தம், மனது இவ்வாறு இருபத்து நான்கு தத்துவ குணங்களை ஆட்சி புரிபவர் மஹாகணபதி. அவரிடம் ஐச்வர்யம், தர்மம், புகழ், செல்வம், ஞானம், வைராக்யம் முதலிய பகவத் குணங்கள் பூரணமாக உள்ளன. எவ்வித அடைமொழியினாலும் அடையாளம் காட்ட முடியாதவன். ஆகவே நிற்குண ஸ்வரூபமான பரம்பொருள் முதன் முதல் எடுத்துக் கொண்ட ஸகுண வடிவம். பரா பச்சயந்தீ, மத்யமா, வைகரீ என்ற வாக்குப்

6 மனசெல்லாம் ஸ்ரீராமன்

படிகளில் இறங்கி வந்த தேவி ஸரஸ்வதீ இருவரையும் வணங்கி,
ஸ்ரீ ராமனை வழிபட வேண்டிய மார்க்கத்தில் செல்வோம்.

மனா ஸஜ்ஜனா புக்தி பந்தேஞ்சி ஜாவோம் |
தரீ ஸ்ரீஹரீ பாவிஜேதோ ஸ்வபா வே(ம்) ||
ஜனீம் நிந்த்ய தேம் ஸர்வ ஸோருனி த்யாவேம் |
ஜனீம் வந்த்ய தேம் ஸர்வ பாவேம் கராவேம் || 2 ||

நல்ல பண்புள்ள மனமே! என்றழைக்கிறார் குருதேவர்.
மனதுதான் நமது வாழ்க்கைக்கும் செயலுக்கும்
பொறுப்புள்ளது. அது தான் நம்மை (அதைச் செய், இதை
செய்யாதே) என்று பணிக்கிறது. அது நல்லபடியாக
இருந்துவிட்டால் நமது வாழ்க்கை பயனுள்ளதாகும். ஸாதுக்கள்
இவை வேண்டாதன; அவற்றில் மனமே ஈடுபடாதே; இவை
நல்ல காரியங்கள்; இவற்றைச் செய்து மேன்மை அடைவாயாக;
என்று முடிவாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். மனமே! அவற்றையே
நீயும் ஏற்க வேண்டும். அதனால் என்ன பயன் தெரியுமா?
நம்முடைய ஆத்மாவோடு ஒட்டி - மறைந்திருக்கிற
அந்தர்யாமியான ஸ்ரீராமன் தானாகவே ப்ரஸந்நம் ஆவார்.

ப்ரபாதே மனீம் ராம சிந்தீத ஜாவா |
புடேம் வைகரீம் ராம ஆதீம் வதா வா ||
ஸதாசார ஹா தோர ஸாம்ரீம் நயே தோ |
ஜனீம் தோசி தோ மானவீ தன்ய ஹோதோ || 3 ||

மனமே காலையில் எழுந்தவுடன் படுக்கையில்
உட்கார்ந்தபடியே ஸ்ரீ ராமனை நினை.

ப்ரத: ஸ்மராமி ரகுநாத முகா₂ரவிந்தம்
மந்த₃ஸ்மிதம் மதுரபா₄ஷி விசால பா₄லம் |
கர்ணாவலம்பி₃ச₁ல குண்ட₃லக₃ண்டபா₄கம்
கர்ணாந்த தீர்க்க₄நயநம் நயநாபி₄ராமம் ||

ஸ்ரீ ராமனுடைய திருமுகம் மலர்ந்த தாமரை போல
அழகாகப் புன்னகை புரியும் 'எழுந்தவுடன் இவன் நம்மை
நினைத்து விட்டானே! என்று புன்னகை புரிந்து பேசுவார்.
அவருடைய விசாலமான நெற்றியிலே கஸ்தூரி திலகம்
கமகமக்கும். காதுகளில் தொங்குகின்ற நவரத்ன குண்டலங்கள்

அவர் திரும்பும்போது ஆடி ஒளிவீசும், கன்னங்களைத் தொடும், அவருடைய கண்கள் காது வரை நீண்டிருக்கும். பார்க்கப் பார்க்கத் திகட்டாத அந்த முகமண்டலத்தை நினை.

உடனே மனமே! அவருடைய திருவடிகளைப் பார், வணங்கு. அந்தப் பாதங்களை நீட்டி உனக்கு அடிப்பாதத்தைக் காண்பிப்பார். அந்த அடிப்பாதங்களில் - தாமரை, யானைத் துரட்டி இவற்றின் மங்களமான ரேகைகள் தெரியும். மனமே! அவை உனக்கும் மங்களத்தைக் கொடுக்கும். அதனால்தான் பெரிய பெரிய யோகிகளின் உள்ளங்கள்கூட தாமரையில் வண்டுகள் போல மொய்த்துக் கொண்டிருக்கும். மனமே நினைத்துக் கொள்! அந்தச் சரணங்கள் தானே தன் மீது பட்டவுடனே அகலிகை சாபம் நீங்கி திவ்ய ஸுமங்கலியானாள். அந்தத் திருவடிகளை வணங்கு.

மனமே! எழுந்திரு! ரகுநாதன் உன்பால் கைகளை நீட்டுவான். அதை கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொள் போதும் அரக்கர்கள் பயந்து ஓடுவார்கள். ஆனால் உன்னைப் போன்றோருக்கு அவை அபயம் அளிக்கும். வரம் கொடுக்கும். ஏன் தெரியுமா? சின்ன வயதிலேயே அந்தப் பிஞ்சுக் கரங்கள் சிவபெருமானுடைய மிகப் பெரிய வில்லைத் தூக்கி நாணேற்றின. அந்த வில் "பட்" என்று ஓடிந்துவிட்டது. அட்டே! என்று நினைத்தார் ராமன். உடனே ஸீதா தேவி கைகள் நிறைய நவரத்தன வளைகள் அணிந்து - தமது வலது கரத்தை நீட்டினார். விரிந்த தாமரை போன்ற கையை ராமன் பற்றினாரே! அதை நீ பற்றிக் கொள்! உனக்கு உற்சாகமாக இருக்கும் (ஸுஜநஜீவந! ராம! ஸுகுண பூஷணா) என்று பாடுவாயே! இது தான் நல்ல பழக்கம். இதைக் கைவிடாதே. மனமே இப்படி நீ பழகிவிட்டால் உன்னைக் காட்டிலும் பாக்கயசாலி எவருமில்லை.

மணா வாஸனா துஷ்ட காமாநயே ரே |

மணா ஸர்வதா பாப புத்தி நகோ ரே ||

மணா தர்மதா நீதி ஸோடும் நகோ ஹோ |

மணா அந்தரீம் ஸார வீசார ராஹோ || 4 ||

இப்படி மனமே ! நல்ல எண்ணங்களையே உன்னிடத்தில் நிரப்பிக் கொண்டுவிடு. கெட்ட எண்ணங்கள் உன்னை அணுகா. அவை தொலைந்தால் உனக்குத் துயரமே வராது.

கெட்ட எண்ணங்கள் வந்தால் - தொடர்ந்து கெட்ட ஆசைகள் வரும். அவற்றைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்காக உனக்கு அடிமைகளான புலன்களை ஏவி விடுவாய். அவற்றோடு பாபங்கள் உன்னிடத்தில் குடிபுகுந்துவிடும். அவை மேலும் பாபம் செய்ய உன்னைத் தூண்டும். மனமே! பாப எண்ணங்களை அண்டவிடாதே. உன் புலன்கள் எல்லாம் துருதுருவென்று என்ன செய்யலாம்? என்று துடித்துக் கொண்டிருக்கும். அவற்றை ஓயவிடாமல் - நல்ல காரியங்களையே செய்யத் தூண்டிவிட்டுக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். அப்படிப் புலன்கள் நல்ல காரியங்களில் ஆழ்ந்துவிட்டால் ஸத்யமான நல்ல பக்தி நூல்களைப் படிக்கத் தோன்றும். அதனால் நல்ல எண்ணங்களை வளர்த்துக் கொள்ளலாம்.

மனா பாபஸங்கல்ப ஸோடுனி த்யாவா |

மனா ஸத்ய ஸங்கல்ப ஜீவிம் தராவா ||

மனா கல்பனா தே நகோ வீஷயாஞ்சீ |

விகாரேம் கடே ஹோ ஜனீம் ஸர்வ சீ சீ || 5 ||

மனமே நினைத்துப் பார். என்னோடு எத்தனை பிறவிகளில் கூட இருந்ததால் தானே - உன்னிடம் என்னுடைய நல்ல - கெட்ட எண்ணங்கள் - எல்லாம் பதிவாகி இருக்கின்றன! இவற்றில் ஏதோ ஒரு புண்ணியத்தினால் மனிதப் பிறவி எடுத்து உன்னோடு உழலுகிறேன். அத்தனை பாபங்களையும் மூட்டைகளாக உன்னுள் சுமந்து கொண்டிருக்கிறாயே! அவை இப்போது தலை நீட்டும். அவற்றின் சேஷ்டைக்கு நீ இடம் கொடுக்கக்கூடாது. ராம நாமம் ஜபம் பண்ணிக் கொண்டே இருந்து அவை தலை தூக்காமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். ராம நாமமும், நல்ல கார்யங்களும் தொடர்ந்து செய்யுமாறு புலன்களை நீ ஏவினாயானால் அந்தப் பாப மூட்டைகள் கலகலத்து உன் நினைவிலிருந்து அகன்றுவிடும். ஆகவே அந்தப் பாப எண்ணங்கள் தலை தூக்காது செய்வதற்கு ஒரே வழி ராம நாமமும் நல்ல காரியங்களும் தான். உண்மையே பேசுவது - என்று உறுதி கொண்டு விட்டாயானால் பாப எண்ணங்களில் நீ சிக்கமாட்டாய். கண்கள் எதையாவது பார்க்கும், காதுகள் எதையாவது கேட்கும், நீ அவற்றைத் தொடர்ந்து விட்டாயானால் தொலைந்தாய். ஜாக்கிரதை. பார்த்துக் கேட்டதற்கெல்லாம் மறுபடியும் ஆசைபடாதே. உன்னைச் சஞ்சலத்தில் கொண்டுவிடும். ஜாக்ரதை.

நகோ ரே மனா க்ரோத ஹா கேதகாரீ !

நகோ ரே மனா காம நானா விகாரீ !!

நகோ ரே மதா ஸர்வதா அங்கீகாரூ !

நகோ ரே மனா மசூம் தம்ப பாரு || 6 ||

மனமே! அடிக்கடி உனக்குக் கோபம் வருகிறது. ஏன்? உன் விருப்பத்துக்கு மாறாக ஏதாவது நடந்து விடுகிறது. நான் நடந்து கொண்டே போய்க் கொண்டிருந்த போது யாரோ ஒருவன் வந்து என்னை இடித்துத் தள்ளி விடுகிறான். உடனே உனக்குக் கோபம் வருகிறது. நீ அவனைத் திட்டுகிறாய். நீ திட்டுகிறதாலே உனக்கு வலி தீர்ந்து விடுகிறதா? அவன் என்னைத் தாக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு என் மீது விழவில்லையே! நீ என்ன நினைக்க வேண்டும் தெரியுமா? அவசரப்பட்டு அவனைத் திட்டி விட்டோமே? “பரவா இல்லை. நீங்கள் போங்கள் ஐயா” என்று சொன்னால் அவன் என் மீது பெரிய மதிப்பு வைப்பான். தன் தவறை உணர்வான். இதற்கு மாறாக நீ திட்டிவிட்டால் “நான் வேண்டுமென்றா விழுந்தேன். அவசியமில்லாமல் கோபிக்கிறார். அவரே நகர்ந்திருந்தால் அவர்மீது மோதுவேனா? தன் தவறை உணராமல் என் மீது பாய்கிறார்” என்று துவேஷம் வளரும்.

மற்றொன்று, ஒருவர் சாதாரணமாக என் மீது கோபம் கொண்டு என்னைத் திட்டுகிறான், அடிக்கிறான், அவன் மீது கோபம் கொள்ளாமல் எப்படி இருக்க முடியும்? என்று கேட்கலாம். அவனுடைய கோபத்திற்கு காரணமாக நாம் ஒன்றும் தவறு செய்யவில்லை - என்ற நம்பிக்கை இருந்தால் நாம் இப்படி சாதாரணமாக திட்டு வாங்கியதின் மூலம் அடிப்பட்டதின் மூலம் பகவான் நாம் முன் செய்த பாபத்தை எளிதாகத் தீர்த்துவிட்டான். ராம ராம ராம என்ற விவேகத்தோடு நடந்து கொண்டால் மனமே! எது நடந்தாலும் நீ கோபம் கொள்ளாமல் இருந்தால், ஸ்ரீ ராமனுக்கு உன் மீது அதிகக் கருபை உண்டாகும். அந்தக் கருபையினால் உனக்கு அமைதியும் ஆனந்தமும் உண்டாகும்.

மனமே! இந்தக் கோபமானது - நீ நினைக்காமலேயே அந்தக் கணத்தில் தானே வந்து விடுகிறது. அதைக் கடக்க வேண்டுமென்று சொன்னேன்.

மற்றொன்று சொல்கிறேன். ஏதோ ஸ்ரீ ராமனுடைய க்ருபையாலே உனது வாழ்க்கை சீராகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. அதற்காக நீ உழைத்து சம்பாதித்து - உன்னுடைய சாதாரண அவசியத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொண்டு வந்தால் - உனக்கு நிறைய நேரம் கிடைக்கும். ராம நாம ஜபம் செய்யலாம். கோயிலுக்குப் போகலாம். ஸ்தலங்கங்களில் சேர்ந்து நாம ஸங்கீர்த்தனம் செய்யலாம். நீ நிம்மதியாக இருப்பாய்.

அதை விட்டு விட்டு - விளம்பரங்களைப் படித்துவிட்டு அதை வாங்குவோமா? கையில் பணமில்லையே? கடன் தருவதாகச் சொல்கிறானே! என்று அவசியத் தேவை இல்லாத கவர்ச்சிப் பொருள் மீது ஆசை வைக்காதே. அதற்காக கடன் தீர்ப்பதற்காக அதிகமாக உழைக்க வேண்டியிருக்கும். ராம நாம ஜபம், நாம கீர்த்தனங்கள் நின்றுவிடும். வஞ்சனை செய்து கபடமாகப் பொய் சொல்லி சம்பாதிக்க முனைந்துப் படுகுழியில் இறங்கிவிடுவாய்.

உலகிலே பலவித வசதிகள் புதிதுபுதிதாகக் கிளப்புகின்றான். அவை இல்லாமல் இதுகாறும் செளக்யமாகத்தானே வாழ்ந்தோம் - என்பது மறந்துவிடுகிறது. மனமே! இப்படி நீ ஆசைகளை வளர்த்துக் கொண்டிருட்டால் உன்னிடத்தில் பாப எண்ணங்கள் புற்றீசல் மாதிரிக் கிளம்பிவிடும். காமமும் க்ரோதமும் மிகக் கொடியவை. ஜாக்கிரதை.

ராமன் க்ருபையால் உன் தேவைக்கு அதிகமாகவே செல்வம் சேரலாம். அநுபவிப்போமே என்று சொகுசுப் பொருள்களைச் சேர்த்துக் கொண்டு "நான் பெரியவன்" என்ற அஹங்காரம் வளர்ந்து விடும். உன்னுடைய உல்லாச வாழ்க்கை ஏழைகளின் கண்களைக் குத்தும். எளியவன் அதுயைப்படுவான். அவன் அதுயைப்படுவது அவன் தவறுதான். ஆனால் நீ அடக்கமாக வாழ்ந்து, அதிகச் செல்வத்தைப் பரோபகாரமாக நீ செலவழித்தால் - இந்த அஸூயை வராது. அது உனக்கு அமைதியையும் பெருமையையும் கொடுக்கும். ஸ்ரீ ராமன் நம்மைக் குறைவில்லாமல் வைத்திருக்கிறான் என்று சமூகநீதியை அடக்கத்தோடு பரிபாலிப்பது தான் மனிதப் பண்பு.

மனா ஸ்ரேஷ்ட தாரிஷ்ட ஜீவீம் தராவேம் |
 மனா போலணேம் நீச ஸோஸீத ஜாவேம் ||
 ஸ்வயேம் ஸர்வதா நம்ர வாசே வதாவேம் |
 மனா ஸர்வ லோகாம்ஸி ரே நீவவாவேம் || 7 ||

மனமே இப்பொழுது உனக்குப் புரிகிறது. கோபம், காமம், பொறாமை, தற்பெருமை இவற்றிற்கெல்லாம் இடம் கொடுக்கக்கூடாது என்று. பெரியோர்கள் வீணாக அலட்டிக் கொள்ளாமல் ராம நாம சிந்தனையோடு, மலர்ந்த முகத்தோடு இருப்பார்களே, அவர்களை நாடு. அவர்கள் என்னென்ன நல்வழிகளில் செல்கிறார்களோ அந்தந்த வழிகளில் நீ போ மனமே! அவர்கள் மகிழ்ந்து ஊக்கம் மேலும் உனக்கு ஊட்டுவார்கள்.

தெருவில் போகிறவன் காரணமில்லாமல் என்னை இழிவாகத் திட்டி விட்டுப் போவான். காரணம் என்ன தெரியுமா? அவனுக்கு எத்தனையோ தொல்லைகள். அவையெல்லாம் தனது கெட்ட பழக்கத்தினால் நேர்ந்தது என்பதை உணர மாட்டான். நாம் அவனுடைய மேம்பாட்டுக்குக்

குறுக்கே நிற்பதாக நினைக்கிறான். அவனை நாம் திருத்த முடியாது. அவனை லட்சியம் செய்யாமல் போனால் அவனுக்கு மேலும் ஆத்திரம் வரும். அவனை அணுகி “ஐயா உமக்கு ஏதாவது உதவி செய்யலாம் என்று தோன்றுகிறது. என்னால் முடிந்ததைச் செய்கிறேன். சொல்வீரா ?” என்று கேட்கலாம். அதை அவன் லட்சியம் செய்யாமல் மேலும் திட்டலாம். பேசாமல் நகர்ந்து விடு. என்ன லாபம்? அவனிடம் நமக்குக் கசப்பு உணர்ச்சியில்லை என்பதைக் காட்டிவிட்டோம் ! நம்மால் முடிந்தவரை பிறருக்கு சின்னச் சின்ன உபகாரங்கள் செய்யலாம் என்று நினைத்துப்பார்.

தேஹே த்யாகிதாம் கீர்த்தி மாகேம் உராவீ !

மனா ஸஜ்ஜனா ஹேசி க்ரீயா தராவீ ||

மனா சந்தனா சே பரீத்வாம் ஜிஜாவேம் |

பரீ அந்தரீம் ஸஜ்ஜனா நீவவாவேம் || 8 ||

மனமே! நாம் இந்த உலகில் பிறந்து விட்டோம். நம்முடைய ஆயுள் முன்னமே தீர்மானமாகிவிட்டது. அது முடிந்தால் மறைவோம். நாம் மறைந்தாலும் நம்முடைய நினைவு - நமது வீட்டில் - நம் ஊரில் - நமது நாட்டில் - நீண்ட நாட்கள் நீடிக்கும்படியாக லோக உபகாரமாக ஏதாவது நீ செய்யத்தான் வேண்டும். நாம் இறந்தாலும் நமது கீர்த்தி வாழுமே!

அதனால் என்ன பயன் என்று கேட்காதே. உன்னுடைய கீர்த்தியின் மூலம் உன் நற்செயல்களைத் தெரிந்து கொண்டு, இன்னொருவன் நற்செயல் செய்ய நினைப்பான். அதனால் உலகுக்கு நலம் பெருகுமே. அதுவும் உன் செயலால் முடியுமே! தான் தேய்பட்டுச் சந்தனக் கட்டை உலகில் நறுமணத்தைப் பரப்புகிறது. அதுபோல உலகுக்கு நாம் ஏதாவது செய்து வைப்போம். மனமே ! நாம் தேய்ந்து போகாமல் நிலையாக நிற்கப் போவதில்லை. அதற்குள் நறுமணம் பரப்பி நல்லோர்களின் ஆசியைப் பெறலாமே!

நகோ ரே மனா த்ரவ்ய தேம் பூடி லாஞ்சே |

அதீஸ்வார்த்த புதீ ந ரே பாப ஸாஞ்சே ||

கடே போகணேம் பாபா தேம் கர்ம கோடேம் |

ந ஹோதாம் மனஸாரிகேம் துக மோடேம் || 9 ||

மனமே! நீ பிறர் பொருளுக்கும் ஆசைப்படாதே. அவனை ஏமாற்றி அதைப் பறித்துவிடலாம் என நினைக்காதே. உன் திருட்டு கண்டுபிடிக்கப்பட்டால் எவ்வளவு கஷ்டம்?

நல்லகாரியம் என்று சொன்னால் அதற்கு என்ன அடையாளம்? அதற்கு என்ன புஸ்தகம் படிக்க வேண்டும்? என்று கவலைப்படாதே. மனமே ! நல்ல காரியம் என்பது பெரிய விஷயமில்லை. நீ புலன்களை ஈடுபடுத்துகின்ற ஒவ்வொரு செயலிலும் பிறருக்குக் கடுகளவாவது உபகாரம் இருந்தால் - அது நல்ல காரியம். அந்த எண்ணத்தை வளர்த்துக் கொள்.

சின்னக் காரியத்தில் ஆரம்பித்து பெரிய பெரிய ஸாதனைகளை உருவாக்கி விடுவாய். உலகிலே மிகப் பெரிய நல்ல காரியங்கள் சில சாதாரண மனிதர்களால் சாதிக்கப்பட்டவைதான்.

பச்சையப்ப முதலியார் சென்னை கவர்னருக்கு துவிபாஷியாக - அவர் சொல்வதை பிறருக்கு எடுத்துக் கூறுவதும், பிறர் சொல்வதை கவர்னருக்கு எடுத்துச் சொல்வதுமான பணி.

அதனால் பல நண்பர்களைப் பெற்ற அவர் - தமிழ்நாடு எங்கிலும் பல பள்ளிக்கூடங்களையும், கல்லூரிகளையும், அன்ன சத்திரங்களையும் கட்டிவிட்டார். அவை இன்றும் விளங்குகின்றன. சில ஏழை ஆசிரியர்கள் சேர்ந்து தன் ஊதியத்தை விட்டுக் கொடுத்து நிறுவிய பள்ளிக் கூடங்கள் இன்றும் தழைத்து விளங்குகின்றன).

நான் சௌகர்யமாக வாழ்ந்தால் போதும். நம் குழந்தைகள் முன்னுக்கு வந்தால் போதும் என்று சுயநலத்திற்காக மட்டும் உழைத்து சொத்து சேர்த்து வைத்திருக்கலாம். உன் சந்ததிகள் அதே சுயநலத்தையும் சுகபோகத்தையும் அநுபவிப்பார்களே தவிர - உன்னை நினைக்கக்கூட மாட்டார்கள்.

தன் வயிற்றுக்காக மட்டும் உணவு சமைப்பவன் மஹாபாபீ - என்கிறது பகவத் கீதை. எப்படியாவது நாம் சுகமாக இருந்தால் போதும் - என்று நினைப்பவன் அதற்காகப் பாபம் செய்யத் துணிந்து விடுவான். அது சுயநலமே அல்ல. ஏனெனில் சுயநலம் பெறுகிறானோ அல்லவோ மனமே உன்னைக் கெடுத்ததுதான் பயனாக முடியும்.

ஸதா ஸர்வதா ப்ரீதி ராமீம் தராவீம் |
 துகாசீ ஸ்வயேம் ஸாண்டி ஜீவீம் கராவீம் ||
 தேஹே துக ஹேம் ஸுக மானீத ஜாவேம் |
 விவேகேம் ஸதா ஸஸ்வரூபீம் பராவேம் || 10 ||

மனமே ! உனக்குத் திரும்பவும் சொல்கிறேன். நீ ஸ்ரீராமனையே எப்பொழுதும் நினை. நீ, புலன்களை என்ன கார்யத்தில் ஈடுபடுத்தினாலும் நீ ராமனையே நினைத்துக் கொண்டிருந்தால் அந்தப் புலன்கள் செய்யும் கார்யத்தில் தவறு நேராது. எடுத்த கார்யம் நல்லபடியாக முடியும்.

மனமே! நீ நினைத்துப் பார். துயரங்கள், நீ விரும்பியா வருகின்றன. நமக்கு துயரங்கள் வரட்டும் என்று நீ திட்டம் போட்டாயா? அந்தத் துன்பங்கள் தானாக வருகின்றன. வரட்டுமே! அதை லட்சியம் செய்யாதே. அந்த நேரத்தில் நீ ஒரு நல்ல கார்யத்தை நினைத்துக் கொள். மனமே! உன் உடலில்தேள் கொட்டிவிட்டது. கடுகடுப்புத் தாங்கவில்லை. அப்போது உனக்கு மிகப்பிடித்த ஸங்கீதத்தைக் கேள். அந்த ஆனந்தத்தில் கடுகடுப்பு உன்னை பாதிக்காது. உடலும் புலன்களும் துயரத்தை அநுபவிக்கட்டும். நீ இசையில் மூழ்கி அதை மறந்துவிட்டால் துயரமே தெரியாது. இது உண்மை. தலைவலி வந்தால் - வலி மாத்திரை சாப்பிடுகிறோம். வலி தெரியவில்லை. ஆனால் உடலின் வலிக்கான காரணம் நீங்கவில்லை. மரப்பு மரத்திரை வியாதியைத் தீர்க்காது. அது போல. ஸங்கீதமும், அதில் உள் கிடக்கின்ற ராம நாமமும் உன் துயரை நீக்கிவிடும். இதுதான் விவேகம்.

ஜனீம் ஸர்வ ஸுகீ அஸா கோண ஆஹே |
 விசாரேம் மனா தூஞ்சி ஸோதூனி பாஹேம் ||
 மனா தூஞ்சி ரே பூர்வ ஸஞ்சீத கேலேம் |
 தயா ஸாரிகேம் போகணேம் ப்ராப்த ஜாலேம் || 11 ||

மனமே சுகமாக வாழ வேண்டுமென்று நினைக்கிறாயே! அதற்கு என்ன பொருள்? பலர் பல விதமான சுகபோகங்களை விரும்புகிறார்கள். ஒவ்வொருவருக்கு ஒவ்வொரு ருசி. உனக்குப் பிடித்தது மற்றவருக்குப் பிடிக்காமல் போகிறது. ஸத்வ குணமுள்ளவனுக்கு பகவான் நாம கீர்த்தனம் செய்து கொண்டு ராம நாம ஜபம் செய்துகொண்டு சுகமாக

இருக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது. ஆனால் அவன் அறியாமல் குடும்பத்திலோ - சமூகத்திலோ ஒரு கஷ்டம். அதற்கு அவன் ஈடுகொடுக்காமல் ஒதுங்கமுடியுமா? அனுதாபத்துடன் ஈடுபட்டாலும் அவன் உள்ளத்திலே ஓடுகின்ற ராம நாமம் கலக்கமில்லாமல் உதவி செய்யத் தூண்டுகிறது. ரஜோகுணமுள்ள ஒருவன் பல முயற்சிகள் ஸாமர்த்தியமாகச் செய்து செல்வத்தை குவித்துவிட்டான். ஆனால் ரஜோகுணம் அவனை ஓய விடுவதில்லை. ஒரு சுகத்தையும் அநுபவிக்காமல் ப்ராணனை விடுகிறான்.

தமோகுணம் உள்ளவன் பிறவிச் சோம்பேரி! உழைக்க ஒரு தொழிலும் கற்கவில்லை. உழைக்க இஷ்டமும் இல்லை. தான் தோன்றித்தனமாக முரட்டு வீராப்புடன் பயங்கரவாதிக் கூட்டத்தில் சேர்ந்து விடுகிறான். முட்டாள் தைர்யத்தினால் உலகை பயமுறுத்துகிறான். நாற்புறமும் பகையை வளர்த்துக் கொண்டுவிட்டான். அவன் நிம்மதியாகத் தூங்க முடியுமா? மதுமயக்கத்தில் வீதியில் புரளுகிறான்.

ரஜோ குணமுள்ளவனுக்கும் தமோ குணமுள்ளவனுக்கும் பகுத்தறிவு இல்லையா? சுகத்தில் விருப்பமில்லையா!

மனா மானஸீம் துக ஆணும் நகோ ரே |

மனா ஸர்வதா சோக சிந்தா நகோ ரே ||

விவேகேம் தேஹே புதிஸோரீனி த்யாவீ |

விதேஹீ! பணேம் முக்தி போகீத ஜாவீ || 12 ||

மனமே! அவனவனுடைய மனதுதான் அதற்குக் காரணம். “நமது கடமையை ஆற்றுவோம். பகவான் பார்த்துக் கொள்வான் - என்ற திட விச்வாஸம் இல்லை.

என் மனமே! பார்த்தாயா? உன் பொறுப்புகளை நிறைவேற்றிவிட்டு “ராம! நீதான் கதி” என்று சரணாகதி பண்ண வேண்டும்.

ராஜஸ மனமே! பொருள் ஸம்பாதித்து ஸுகப்படலாம் என்று அதிலேயே மூழ்கிப் போய் - பகவானை நினைக்கவிடாமல் செய்கிறதே அதிலிருந்து திரும்பு. ஸ்ரீ ராமன் உனக்காகக் காத்திருக்கிறான்.

தாமஸ மனமே! நீ மனிதத் தனத்தையே இழந்துவிட்டாயே! விவேகம் மறைந்துவிட்டதே! மேலும் மேலும் துன்பத்தைச் சமக்கிறாயே!

என்னுடைய நல்ல மனமே! தாமஸ குணம் உனக்கு அறவே வேண்டாம். ராஜஸ குணத்தை மட்டுப்படுத்து. ஸாத்விக குணங்களைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொள். ஆராய்ந்து பார். இந்த உடல் உனக்குக் கருவி. உடலுக்கு நீ கருவி அல்ல. உனக்கு பந்து ஆத்மாதான். அவனைப் பிடித்துக் கொள். உடல் புலன்களின் பிடியை உதறிவிடு. நீ ஜீவன் முக்தன் ஆவாய்.

மனா ஸாங்க பாம் ராவணா காய ஜாலேம்

அகஸ்மாத தேம் ராஜ்ய ஸர்வை புடா லேம் !

ம்ஹணோனீகுட வாஸனா ஸாண்டி வேகீம்

பளேம் லாகலா காள ஹா பாடிலாகீம் || 13 ||

மனமே சொல்வதைக் கேள். ராவணனுக்கு வந்ததே விபத்து, அதற்கு வேறு யாரும் காரணமல்ல, அவனேதான், அவனுடைய அரசு! அவனுடைய அதிகாரம், அவனுடைய வெற்றி எல்லாம் பயன்றப் போனதே! ஏன்? ராவணனுடைய மனதில் அத்தனை கொடிய பாபங்கள். பிறக்கும்போதே கனத்த அஹங்காரத்தோடு பிறந்ததால் விளையாட்டாக - பிறருக்குத் துன்பம் இழைக்கின்றதுக்கு, அப்படித் துன்பமடைந்தவனைப் பார்த்து மகிழ்ச்சி. அதனால் மேலும் பாபம் செய்யத் துணிந்துவிட்டான்,

ஸாதாரணமாக யாரும் தவறு செய்யத் துணியமாட்டான். பயந்துகொண்டே விளையாட்டாக தவறு செய்கிறான். அது அவனுக்குத் துணிச்சலைக் கொடுத்துவிடுகிறது. இதுதான் பாப வாஸனை. முதலில் புத்தி தவறு செய்யாதே - என்று தடுக்கிறது. அதை மதியாமல் தவறு செய்து - அது பாபவாஸனையாக மனதை ஆக்ரமித்துவிடுகிறது. பிறகு மனதே பாபச் செயலைத் தூண்டுகிறது.

யமன் என்ற காலன் இருக்கிறானே! அவன் யாரையும் ஆயுள் உள்ளவரை நினைக்கக்கூட மாட்டான். ஆனால் கொடிய பாபம் செய்கிறவனை முதலிலேயே கண்டுபிடித்துவிடுவார். அவனை எப்போது ஒழிப்போம் என்று கணக்குப் பேரேட்டை

புரட்டிக் கொண்டிருப்பான். ஒரு நொடி தாமதமின்றிப் பிடித்து
நரகத்தில் போட்டுவிடுவான்.

ஜிவா காம்ப யோகேம் ஜனீம் ஜன்ம ஜாலா
பரீஸேவடம் காளமுகீம் நிமாலா |
மஹாம் தோர தே ம்ருத்ய பந்தேசி கேலே
கிதீயேக தே ஜன்மலே ஆணி மேலே || 14 ||

மனமே! உனக்கு யஜமானனான என் ஜீவன் இருக்கிறானே.
அவன் உன்னைப் பொதி கழுதையாக்கி - உன் முதுகில் ஒருபுறம்
பாபமூட்டை மறுபுறம் புண்யமூட்டை இரண்டையும் கட்டி
தொங்க விடுகிறான். ஆயுள் முடிந்ததும் இந்த உடலை விட்டு -
அடுத்த உடல் காலனுக்கு வசப்பட்ட பொதிகழுதையான
உன்னை மூட்டைகளோடு ஏற்றி - உன்னைத் தொடருகிறான்.
ப்ரபஞ்சம் என்ற ப்ரவாகத்தில் மரத்தின் சிறு கிளைகள்
மிதக்கின்றன. ப்ரவாக வேகத்தில் ஜீவன் ஏதோ ஒரு உடலைப்

பற்றுகிறான். இத்தனையும் பகவானின் படைப்பு என்ற மஹா யந்த்ரத்தில் அடைபட்டுக் கொண்டிருக்கின்றான். மனமே! அதில் அகப்பட்ட நீ, அந்த யந்த்ர அமைப்பில் நீண்டு, மடங்கி, சுருண்டு, பிரிந்து, வளைந்து ஒரு பிராணியாக ஜீவனுடன் வீழ்கின்றாய்.

மனமே! இப்படிப் பிறந்த நீ மனிதப் பிறவி பெற்றுவிட்டாய், மற்றப் பிறவிகளுக்கு சிந்தனைச் சுதந்திரம் கிடையாது. நீ நினைத்தால் புண்ணியம் செய்யலாம். பாபமும் செய்யலாம். ஆனால் உனக்குள்ளே ஆழ்ந்து ஈஷிக் கொண்டிருக்கின்ற - பாப வாசனையோ புண்ய வாசனையோ - உன்னைக் கெட்ட வழியிலோ, நல்ல வழியிலோ சிந்திக்கச் செய்கிறது.

உனக்குச் சிந்தனைச் சுதந்திரம் உடைய மனிதப் பிறவி கிடைத்திருக்கிறது. மனமே! பாப வாசனைகளைத் துறந்து - நீ நல்ல எண்ணங்களை வளர்த்துக் கொள்.

மனா பாஹதாம் ஸத்ய ஹே ம்ருத்யு பூமி

ஜிதா போலதீ ஸர்வஹீ ஜீவ மீ மீ !

சிரஞ்ஜீவ ஹே ஸர்வஹீ மானிதாதீ

அகஸ்மாத ஸாண்டுநியாம் ஸர்வ ஜாதி || 15 ||

மனமே! மனிதனாகப் பிறந்துவிட்டாய். பொதிகமுதையான உன்னிடத்தில் பாபமூட்டைகளையும், புண்ய மூட்டைகளையும் சுமந்திருக்கிறாயே! அதன் சுமையை இந்தப் பிறவியில்தான் குறைக்கலாம். மனிதப் பிறவி சாவதற்குள் இதற்கு முயற்சி செய். ஏனெனில் இந்த பூமி கர்ம பூமி. நல்ல கார்யங்கள் செய்ய தகுந்த இடம். சுவர்கத்தில் போய் புண்ணியம் பண்ண முடியாது.

ஆனால் இங்கே வாழ்வு குறுகிய காலம்தான். இது மரண பூமி. ஏதோ பல காலம் வாழப்போவதாக எல்லோரும் திட்டம் போடுவர். ஆனால் பொசுக்கென்று உயிர் போய்விடும். அதற்குள் பாவச் சுமையைக் கரைத்து புண்யச் சுமை சேர்த்து - உன்னை லேசாக்கிக் கொள். நல்ல பிறவி கிடைக்கும்.

மரே யேக த்யாசா துஜா சோகவாஹே

அகஸ்மாத தோஹி புடேம் ஜாத ஆஹே !

புரேணா ஜனீம் லோப ரே சேஷாப த்யாதேம்

ம்ஹணோனீ ஜனீம் மாகுதா ஜன்மா கேதேம் || 16 ||

மனமே! உன் உடல் செத்துவிடும் என்று சொல்லி உன்னை பயமுறுத்தவில்லை. மரணம் என்பது பயப்பட வேண்டிய விஷயமல்ல. என் தாய், தந்தையர் இறந்துவிட்டனர். சின்ன வயதில் என்னைத் தவிக்க விட்டுப்போய்விட்டனர் - என்று அழுதேன். நான் மட்டும் சாகாமல் இருந்து விடப் போகிறேனா? உடல் உளுத்துப் போய். என் உடல் கார்யத்தையே நான் பார்த்துக் கொள்ள முடியாமல் பிறர் உதவியை நாட நேர்ந்த பிறகு இந்த உடலைச் சுமப்பானேனே! செத்தால் அடுத்த பிறவி உடனே கிடைத்துவிடப் போகிறது. 'ஆகவே இந்த உடலில் இருக்கும்போதே மனமே, உன்னை திருத்திக் கொள்ள வேண்டும். காமம், கோபம் இவற்றிற்கு காரணமான நான் - இந்த தேஹம் என்ற அஹங்காரத்தை ஜ்ஞானத்தினால் ஒழித்துவிடு. ஒழித்துவிட்டால் உள்ளத்தில் உள்ள பாப புண்யச் சுமைகள் கரைந்துவிடும். மனமே உன்னை விட்டு அந்தச் சுமை நீங்கிவிட்டால் - நீ ஆத்மாவில் லயமடைவாய். ஆத்மா பரம்பொருளில் லயமடையும். பிறகு பிறக்கவே வேண்டாம்.

மனம் மானவ வேந்த சிந்தா வாஹாதேம்

அகஸ்மாத ஹோணார ஹோவூரணி ஜாதேம் |

கடே போகணேம் ஸர்வஹீ கர்மயோகேம்

மதீ மந்த தேம் கேத மானீம் வியோகேம் || 17 ||

மனமே! அஹங்காரத்தை ஒழிக்க வேண்டுமென்று சொன்னேனே! அதற்கு சுலபமான வழி கூறுகிறேன் கேள். உன் முன்னே உலகில் பல கார்யங்கள் நடக்கின்றன. நல்லதும், கெட்டதும் நடக்கும். இப்படி நடக்கிறதே - என்று நீ கவலைப்படாதே. உன்னையே அவை பாதித்தாலும் கூட நீ பொருட்படுத்தாதே! நடப்பது நடக்கட்டும். மனைவி, குழந்தைகள் கஷ்டப்படுகிறார்களே! என்று வருந்தாதே. அவர்களுக்கு நீ ஆற்ற வேண்டிய கடமைகளை ஆற்றிவிட்டு நீ ஒதுங்கிவிடு. அவரவர்களுடைய புண்ய - பாபங்களின் பயணை அவரவர்கள் அநுபவிக்கிறார்கள். அவர்கள் பிரிவினால் வருந்த வேண்டிய அவசியமே இல்லை.

மனா ராகவேவீண ஆஷா நகோ ரே

மனா மானவாசீ நகோ கீர்த்தி தூம் ரே |

ஜயா வர்ணிதீ வேத சாஸ்த்ரேம் புரானேம்

தயாம் வர்ணிதாம் ஸர்வஹீ ச்லாக்யவானேம் || 18 ||

ஆகவே நீ செய்ய வேண்டியது ஒன்றுதான். மனமே! நீ எதற்கெல்லாமோ ஆசைப்படுகிறாயே. அவற்றை நீ பெற்றாலும் அவை சில நாட்களில் கவர்ச்சி அற்றுப்போகும். இதன் மீதா ஆசை வைத்தோம்? என்று அறுவருப்புத் தோன்றும். ஏனெனில் நீ ஆசை வைத்து வஸ்து அப்படிப்பட்டது. ஆனால் நீ ஸ்ரீராமனைப் பற்றிக் கேட்க வேண்டும் - என்று நினை. நீ நினைத்துவிட்டால் அவரைப் பற்றிப் பாட வேண்டுமென்று தோன்றும். அவன் நினைவாகவே நீ இருப்பாய். அவனுடைய கருணைச் சரித்ரம் அப்படிப்பட்டது. நினைக்க நினைக்கத் திகட்டாதது. அவன் திருவடி சேவிக்க வேண்டும் என்று தோன்றும். ஒரு படத்தையோ, பிம்பத்தையோ வைத்துக் கொண்டு பூஜை செய்ய ஆரம்பித்துவிடுவாய். பலவித நறுமண மலர்களைக் கொண்டு அர்ச்சிப்பாய். விழுந்து விழுந்து வணங்குவாய். அவருக்கே அடிமையாகிவிடுவாய். வேறு ஒன்றையும் மதிக்கமாட்டாய். புகழ்மாட்டாய். ஏனெனில் அவனுடைய புகழ் வேதங்களிலும், புராணங்களிலும் எங்கும் விரவியிருக்கிறது.

மனா ஸர்வதா ஸத்ய ஸாண்டும் நகோரே

மனா ஸர்வதா மித்ய மாண்டும் நகோரே ।

மனா ஸத்ய தேம் ஸத்ய வாசே வதாவேம்

மனா மித்ய தேம் மித்ய ஸோஹி த்யாவேம் || 19 ||

இத்தனை இன்பம் தருகின்ற ஸ்ரீராமனை நீ கைவிடாதே. அவரைக் கண நேரம் மறந்தாலும் - மனமே - உன்னைக் கெட்ட எண்ணங்கள் சூழ்ந்துவிடும். அவற்றிலிருந்து நீ மீள முடியாது மனமே! புலன்கள் உன்னைக் கட்டி இழுக்கும். உன் விருப்பப்படி முன் சொன்ன ராம நாம கைங்கர்யங்களைச் செய்துவந்த உன் புலன்கள், சுருக்கிச் சகதியில் விழுந்துவிடும். அதற்காகப் புலன்களை வெறுக்காதே. கண்களின் துணை கொண்டுதானே ஸ்ரீராமன் திருமேனியை தர்சனம் செய்தாய். காதுகளின் துணைக் கொண்டுதானே ராமனின் கல்யாண குணங்களைக் கேட்டாய். நாவின் துணை கொண்டுதானே ராம ஸங்கீர்த்தனம் செய்தாய். கைகளின் துணை கொண்டுதானே ஸ்ரீராமனை பூஜித்தாய். உள் உடலைத்தானே ஸ்ரீராமனுடைய திருவடிகளில் சாய்த்து சரணாகதி பண்ணினாய். ஆகவே புலன்களை குதூஹலிக்க வைத்து - தலையே நீ வணங்காய். என்றெல்லாம் பாட வேண்டும்.

ஸத்யமான ராம நாமம் சொல்லி உன் நாலை பொய் சொல்ல விடாமல் திருத்து. இப்படி உன் புலன்களை ஸ்ரீ ராமனிடம் சேர்த்துவிட்டால், உன் புலன்கள் பொய்யான விஷயங்களில் ஈடுபடாது.

பஹு ஹரிம்புடும் ஹோயிஜே மாயபோடும்
நகோ ரே மனா யாதனா தேசி மோட |
நிரோதேம் பசே கோண்டிலேம் கர்பவாஸீ
அதோ மூகரே துக த்யா பாளகாஸீ || 20 ||

மனமே! கேள். நான் தாயின் கர்ப்பத்தில் பட்ட கஷ்டங்களை நீ மறந்துவிட்டாய். கர்ப்பத்தில் நான் தலைகீழாகத் தொங்கினேன். அது மட்டுமா? தாய் நின்றாலும், நடந்தாலும், படுத்தாலும் எனக்கு வேதனைகள்தான். தாயின் வயிற்றுத் தசையும், நாடிகளும் என்னை இறுக்கப் பிடித்துக் கொண்டன.

அப்பப்பா! தாங்க முடியாத வேதனை. தாயின் வயிற்றிலே உணவை ஜீரணிப்பதற்காக ஒரு நெருப்பு உள்ளது. அதன் சூடு வேறு என்னைத் தாக்கும். இனிப் பிறப்பே வேண்டாம் - என்று ஸ்ரீராமனை வேண்டுவேன்.

மநா வாஸநா சூகவீ யேரஜாரா
மநா காமநா சாண்டிம் ரே த்ரவ்யதாரா |
மநா யாதநா தோர ஹே கர்பவாஸீம்
மநா ஸஜ்ஜநா பேடவீம் ராகவாஸீ || 21 ||

மனமே கேள்! ஸ்ரீராமன் சொல்வார். பையா! இனிப் பிறப்பு வேண்டாம் என்கிறாய். ஆனால் உனக்கு ஆசைகள் ஏராளம். மனைவி பிள்ளைகுட்டி செல்வம் என்றெல்லாம் கோட்டை கட்டுகிறாயே. அவற்றைப் பெற்று சுக துக்கங்களை அநுபவிப்பதற்காக பிறவி எடுத்துத்தானே ஆக வேண்டும்.

ஸ்ரீராம! வேண்டாம். வேண்டாம் - பிள்ளை குட்டி ஒன்றும் வேண்டாம். உன்னிடம் பக்தியை மட்டும் கொடு. அது போதும்.

“சரி ராம நாமம் ஓயாமல் சொல். இனி நீ பிறவி எடுக்கமாட்டாய்” என்று அருளுகிறான் ஸ்ரீராமன்.

மனா ஸஜ்ஜனா ஹீத மாஜேம் கராவேம்
 ரக்ஷ நாயகா த்ருட சித்தீம் தராவேம் ।
 மஹாராஜ தோ ஸ்வாமி வாயுஸுதாசா
 ஜனா உதரீநாத லோகத்ரயா சா ॥ 22 ॥

என் நல்ல மனமே! நீ ஸ்ரீராமன் சொன்னதை கேட்டாயா? எனக்கு ஒரே ஒரு உபகாரம் செய். வாயு குமாரன், ஸ்ரீராமன் திருவடி பற்றித்தான், எவரும் பெறாதபேறு பெற்றான். ராமன் முவுலகங்களுக்கும் அதிபதி. அவரை உன்னிடத்தில் மனமே! நிறைத்துக் கொள். மற்றதெல்லாவற்றையும் விரட்டிவிடு.

ந போலே மனா ராகவேம் வீண காம்ஹீம்
 ஜனீம் வாவுகேம் போலதாம் ஸிக நாஹீம் ।
 கடனே(ம்) கட காள ஆயுஷ்ய நேதோ ।
 தேஹ்யாந்தீம் துலாகோண ஸோடும் பஹாதே ॥ 23 ॥

மனமே! நீ என்ன சொல்கிறாய்! 'என்னால் எந்த விஷயத்திலும் ஒரு கணத்துக்குமேல் நிலைத்து நிற்க முடியாது. ஆயிரம் காததாரம் - நான் அலைவேன், திரிவேன். பல எண்ணங்களில் பாய்வேன், பாடுவேன். என்னை ஸ்ரீராமனிடத்திலேயே நிலைத்திரு - என்று சொல்கிறாயே! அது முடியாத கார்யமாயிற்றே!' - என்கிறாயா!

மனமே! உனக்கு முடிகிறாப்போல - ஒரு வழி சொல்கிறேன். ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில் - நீ உலவு. அதில் ராமனுடைய கல்யாண குணங்களும், அன்பர்கள்பால் அவன் காட்டிய பரிவும், க்ருபையும், நிறைந்த சரிதங்கள் கொட்டிக் கிடக்கின்றன. அவை உன்னிடம் நிறைந்துவிட்டால் - நீ வேறு எதையும் நினைக்கவே மாட்டாய். அவச்யமில்லாத, பக்தி ரஸமில்லாத வெறும் பேச்சு பேசமாட்டாய். உனக்கு ஆயுள் முடிந்துவிட்டது- என்று யமதர்ம ராஜன் தேடி வருவான். உனக்கு நோகாமல் அவன் உன்னை ராமன் திருவடிகளில் கொண்டு சேர்த்துவிடுவான். வேறு யாரும் உன்னை யமபாசத்திலிருந்து மீட்க முடியாது.

ரக்ஷ நாயகா வீண வாயாம் ஸிணாவேம்
 ஜனா ஸாரிகேம் வோர்தகாம் வோஸணாவேம் ।
 ஸதா ஸர்வதா நாம வாசேம் வஸோம் தே
 அஹந்தா மனீம் பாபிணீதே நஸோம் தே ॥ 24 ॥

அந்த ரகுநாயகனை விட்டுவிட்டு வேறெங்கிலும் சுற்றி சிரமப்படாதே. 'அவர் அந்த தெய்வத்தைக் கொண்டாடுகிறாரே ஸௌக்யமாக இருக்கிறாப் போலிருக்கின்றதே - நானும் அவ்வாறே உபாஸிக்கிறேனே-' என்றெல்லாம் புலம்பாதே. எல்லா தெய்வங்களும் ஒன்றுதான். ராம நாமம் சொல்ல ஆரம்பித்துவிட்டாய். நிம்மதியாக இருக்கிறாய். பிறகு குரங்கு போல்வே கிளைக்குக் கிளை தாவுகிறாய் - நீ சொல்கிற ராம ராமத்தைத் தொடர்ந்து சொல். நாமம் வெறுமனே சொல்லிக் கொண்டே இருந்தால் போதுமா என்று கேட்காதே - நான் நான் என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் அது உன்னைச் சந்தியில் நிறுத்திவிடும். குருநாதர் சொன்னதைக் கேள். ராம ராம என்று சொல்லு.

மனா வீட மானும் நகோ போலண்யாசா

புடேம் மாகுதா ராம ஜோடேல கைஞ்சா |

ஸுகாசீ கம லோடதாம் ஸிக ஆஹே

புடேம் ஸர்வ ஜாயீல காம்ஹீம் ந ராஹே || 25 ||

“உனக்கு என்ன யோகாப்யாஸம் தெரியுமா? வேதாந்தம் படித்திருக்கிறாயா? நல்ல கர்மங்களை அநுஷ்டிக்கிறாயா? இந்தத் தகுதியெல்லாம் இருந்தால் அல்லவா வேறு மார்க்கத்தில் மேன்மை பெறலாம். “ஸ்வாமி! அதற்கெல்லாம் எனக்கு நேரமில்லை. அப்பொழுது குருநாதர் சொன்னதைக் கேட்க வேண்டியது தான் மனமே. குருநாதரின் வார்த்தையை அலட்சியம் செய்யாதே. ராம நாமம் சொல்லு”. சொல்லு. ராமா சரணாரவிந்தம் உனக்குப் புலப்படும் என்று சொல்கிறாரே! இதைவிட பெரிய லாபம் உலகியல் சுகம் உனக்கு எதற்கு? அவையெல்லாம் அநுபவிக்கும் போதே துன்பம் அளிக்கும், அது நிலைத்தும் நிற்காது. ராமனைச் சரணடைந்தால் உனக்கு அடுத்த பிறவி கிடையாது. ஆஞ்ஜநேயருடன் ஆனந்தமாக ராம நாமம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கலாம்.

தேஹேரக்ஷணா காரணேம் யேத்ன கேலா

பரீ ஸேவடம் காள கேத் ஊனி கேலா |

கரீரே மனா பக்தி யா ராக வாசீ

புடேம் அந்தரீம் ஸோடிம் சிந்தா பவாசீ || 26 ||

இனிப் பிறவி கிடையாது - என்னும் போது - இந்தப் பிறவி சரியானபடி பயன்பெற வேண்டாமா? அதைவிட்டு, இந்த உடலைக் காப்பதிலேயே கவனமாக இருந்தால் அதைச் சாகாமல் - உன்னால் காப்பாற்ற முடியாதே. மனமே! இதை கவனி. ‘காலன் - எப்பொழுது கொண்டு போகலாம்’ என்று காத்திருக்கிறான். கண் மூடித் திறப்பதற்குள் கொண்டு போய்விடுவான். மனமே! சொல்வதைக் கேள். ராமனை நாமம் சொல்லி வழிபடு. பிறகு இந்த உடலினால் உனக்கு ஆக வேண்டியது ஒன்றுமில்லை. அது போகட்டும். பிறகு நீ பிறக்கவே மாட்டாய். ஆஞ்ஜநேயரோடு ராமனுடைய திருவடியிலே இருப்பாய்.

பவாச்யா பயேம் காய பிதோஸ லண்ட

தரீம் ரே மனா தீர தாகாஸி ஸாண்ட |

ரக்ஷ நாயகா ஸாரிகா ஸ்வாமி ஸீரீம்

நுபேக்ஷி கஹா கோபல்யா தண்டதாரீ || 27 ||

மனது கேட்கிறது. “ஸ்வாமி மரணத்தைக் கண்டு பயப்படாதே என்கிறீர்களே! யமன் கையில் பெரிய கோலைக் கொண்டு

வந்து ஒரே அடியாக அடித்து பாசத்திலே கட்டி இழுத்துப் போவானே!” “மனமே! உலகில் மட்டும் சுகமாக இருக்கிறாயோ? எத்தனை பிடுங்கல்கள்? எங்காவது ஓடிப்போய் விடலாமா? என்று நினைப்பதில்லையா - எங்கே ஓடுவது? யமன் விடுவானா? அவன் விடுவான், பூநீராம நாமம் சொன்னால். ராமன் உன்னை விடவே மாட்டார்.

தினாநாத ஹா ராம கோதண்டதாரீ
புடேம் தேகதாம் காளபோடம் தராரீ |
ஜனா வாக்ய நேமஸ்த ஹேம் ஸத்ய மானீ
நுபேசுக் கதா ராம தாஸாபி மானீ || 28 ||

எப்படி என்னைக் காப்பாற்றுவார்? என்னிடம் ஒரு தகுதியும் இல்லையே!”

“பயப்படாதே! ராமன் ஒரு தகுதியையும் பார்க்க மாட்டார். ‘ராம ராம’ என்று சொல்லிவிட்டால் நீ ராமதாஸனாகிவிடுவாய். ராமன் தாஸர்களிடம் அபிமானம் கொண்டவன். இன்னும் பத்து பாடல்களில் கூறுகிறேன். கேட்டுக் கொள். அவன் ஏழை பங்காளன். கையிலே கோதண்டம் எதற்குத் தெரியுமா? அதைக் கண்டாலே துஷ்டர்கள் நடுங்குவார்கள். அதிலும் இந்த யமனுக்கு ராம கோதண்டத்தைக் கண்டால் அவ்வளவு பயம். ராம ராவண யுத்தத்தில் அந்த கோதண்டம் படுத்திய பாட்டை அவனால் மறக்க முடியவில்லை. நான் சொல்வதை கேள். ராமன் தாஸனை கைவிடமாட்டான்.

பதீம் ராகவாம்சே ஸதா ப்ரீத காஜே
பளேம் பக்த ரீபூஷிரீம் காம்பி வாஜே |
புரீ பாலீ ஸர்வ ஜேணேம் விமானீம்
நுபேசுக் கதாராம தாஸாபிமானீ || 29 ||

மனமே! ராமனுடைய திருவடிகளைப் பார். அவற்றிலே சிலம்புகள் கணகணவென்று ஒலிக்கின்றன. பார். உன்னை நோக்கி அடி எடுத்து வைக்கிறார். சிலம்பொலி கேட்கிறதா? அந்தச் சிலம்பு ஒலியைக் கவனி. “அன்போடு என்னை அணுகினவனை - ஒரு போதும் கைவிடமாட்டேன்” என்ற ப்ரபுவின் வ்ரதத்தைப் பாதச் சிலம்புகளே கூறுகின்றன, மனமே!

ஊன்றி கவனி. அவருடைய வில்லின் நாண் கயிறு. அது வெறும் கயிறு அல்ல. அதை ராமன் விரலால் சுண்டுவார்.

அந்த ஒலி கேட்டு இடி இடித்தாப்போல பக்தர்களின் சத்ருக்களின் தலைகள் வெடித்துவிடும். உனக்குத்தான் தெரியுமே - மனமே! தான் அவதாரம் முடிந்து வைகுண்டத்திலிருந்து கிளம்பினபோது - அயோத்தி பக்தர்களை மட்டுமல்ல. அயோத்தியிலுள்ள சராசரமனைத்தையும் வைகுண்டத்திற்கு அழைத்துச் சென்றுவிட்டார். ராமன் நாம தாஸர்களைக் கைவிடமாட்டான்.

ஸமர்த்தாசியா ஸேவகா வக்ர பாஹே

அஸா ஸர்வ பூமண்டளீம் கோண ஆஹே |

ஜயாசீ லிளா வர்ணிதீ லோக தீன்ஹீ

நுபேக்ஷீ கதா ராம தாஸாபிமானீ || 30 ||

“நீங்கள் சொல்கிறீர்கள். ஆனாலும் எனக்கு பயமாக இருக்கிறது. அந்த யமனுடைய கண்களில் தீப்பொறி பறக்கிறதே”. மனமே! எத்தனை தடவை சொல்வேன்? ராமனைப் பார். ராமனைப் பார் என்று. நீ எதற்கு யமனைப் பார்க்கிறாய்! அவன் கண்களில் தீப்பொறி பறந்தால் அவன் வைத்யரிடம் போவான். கவலைப்படாதே. என்னைப் பார். என் கண்கள் எப்படி இருக்கிறது? “குருநாதா? தங்கள் கண்களின் கடைச்சத்தில் கருணை ததும்புகிறது.

“ராமனுடைய சேவகனுடைய கண்கள் அப்படி என்றால் அவனுடைய கண்களில் பட்டபிறகு உன்னை - மனமே! எவனாவது கொடுமையாகப் பார்ப்பானா? உன்னைக் கடுமையாகப் பார்த்தால் அவன் கதி என்ன ஆகும்? - என்று அவனுக்கே தெரியும். அதனால்தான் உலகிலே மூவுலகத்தோரும் ராமனைக் கொண்டாடுகிறார்கள். ராமன் நாமதாஸனைக் கைவிடமாட்டான்.

மஹா(ம்) ஸங்கடம் ஸோடிலே தேவ ஜேணேம்

ப்ரதாபேம் பளேம் ஆகளா ஸர்வ கூணேம் |

ஜயாதேம் ஸ்மரே ஸைலஜா சூலபாணீ

நுபேக்ஷீ கதா ராம தாஸாபிமானீ || 31 ||

மனமே! ராமனை நீ சாதாரணமாக நினைக்காதே. ராமாயணம் படிக்கிறாயே! கரணைப் பூண்டோடு அழித்தபோது அவருடைய உடல் வலிமையையும் பராக்ரமத்தையும் பற்றிப் படித்தாயே! குலனுக்கும் சபாக்கும் அவர் காட்டினப் பரிவைப் படித்தாயே! ராவணனைக் கண்டு நடுங்கிக் கொண்டிருந்த தேவர்களின் சங்கடங்களைப் போக்கினவன் அல்லவா? அதனால்தானே பார்வதீ தேவியும் பரமசிவனும் அவரைக் கொண்டாடுகிறார்கள். மனமே! ராமன் நாம தாஸனைக் கைவிட மாட்டார்.

அஹில்யா சிலா ராகவேம் முக்த கேலீ |

பதீம் லாகதாம் திவ்ய ஹோவூனி கேலீ ||

ஜயா வர்ணிதாம் ஸீணலீ வேத வாணீ |

நுபேக்ஷீ கதா ராம தாஸாபிமானீ || 32 ||

மனமே! நீ கவலைப்படாதே. உன்னுடைய குறைகளையும், குற்றங்களையும் நினைத்துக் கொண்டிருாதே. ராமன் நம்மை காப்பாற்றமாட்டானோ என்று நினைக்காதே. அகலிகை கதை தெரியுமா உனக்கு? பாவம்! மஹாபதிவ்ரதை - கணநேரத்து இடரலில் தடுக்கி விழுந்துவிட்டாள். கணவர் இரக்கமில்லாமல் 'தர்ம உணர்வு இல்லாத நீ கல்லாய் கிட' என்று சபித்துவிட்டாரே! அவள் என்ன செய்தாள்? கல்லாகக் கிடந்தபோதும் ராம நாமம் சொல்லத் தவறவில்லையே! வேறு ஒன்றையும் நினைக்கவில்லையே! ராமன் தேடி வந்தானே! அவளைப் பார்க்க! சரண மிதிபட்டதும் ஜகஜ்ஜோதியாய் அகலிகை எழுந்தானே! அந்தப் புகழைத் தானே வேதங்கள் "சரணம் பலித்ரம்" என்று கொண்டாடுகின்றன கைவிடமாட்டான்.

வஸே மேருமாந்தர ஹே ச்ருஷ்டிலா |

ஸசீ ஸூர்ய தாராம்கணேம் மேக மாளா ||

சிரஞ்ஜீவ கேலே ஜனீம் தாஸ தோன்ஹீ |

நுபேக்ஷீ கதா ராம தாஸாபிமானீ || 33 ||

மனமே! ராமன் காப்பாற்றுவான் - என்றால் "பிழைத்தாய் போய்விட்டு வா" என்று உன்னை அனுப்பிவிடமாட்டார். தன்னுடனேயே வைத்துக் கொள்வார். நீ இறந்து அவருடைய திருவடியைச் சேர்ந்தபோதும் கூட உன்னை எவரும் மறக்க

முடியாதவாறும், பார் உள்ளளவும் பனிமலை உள்ளளவும்,
சந்த்ரஸூர்யர்கள் உள்ளளவும் புகழைப் பரப்புவர்.
ஹநுமானையும் விபீஷணையும் சிரஞ்ஜீவிகள்
ஆக்கிவிட்டாரே, கைவிடமாட்டார்.

உபேக்ஷா கதா ராமநுபீம் அஸேனா |

ஜிவாம் மானவாம் நிஸ்சயே தோ வஸேனா ||

சிரீம் பார வாஹேன போலே புராணீம் |

நுபேக்ஷீ கதா ராம தாஸாபி மானீ || 34 ||

மனமே! ராமன் கடற்கரையில் விபீஷணனிடம்
சொன்னாரே! அனைவருக்கும் அபயம் தருவேன் என்று அது
அவனுக்காக மட்டும் சொன்ன வார்த்தையல்ல (ஸர்வ
பூதேப்ய:) என்று சொல்லியிருக்கிறார். இன்று வரை பக்தரை
கைவிடமாட்டார் என்ற கதையே கிடையாது. புராணங்கள்
எல்லாம் இதற்கு சான்றுகள். உன்னைக் கைவிடமாட்டார்.

அஸே ஹோ ஜயா அந்தரீம் பாவ ஜைஸா |

வஸே ஹோ தயா அந்தரீ தேவ தைஸா ||

அனன்யாஸ ரக்ஷீதஸே சாப பாணீ |

நுபேக்ஷீ கதா ராம தாஸாபிமானீ || 35 ||

மனமே என்ன யோஜிக்கிறாய்?

மனது கூறுகிறது “குருநாதா! தாங்கள் சொல்வதை நான்
மறுதளிக்கவில்லை. ஆனாலும் ராம நாமம் சொல்லிக்
கொண்டே கஷ்டப்படுகிறார்களே! அது ஏன்” “அப்படிக்கேள்
அவர்களும் உன்னை மாதிரிதான்.

உள்ளத்தில் நம்பிக்கை இல்லை. எல்லோரும்
சொல்கிறார்கள், நாமும் சொல்வோம் என்று ராம ராம
என்கிறார்கள். திட நம்பிக்கையில்லாததால்
கஷ்டப்படுகிறார்கள். உள்ளத்தில் பாவனை எப்படியோ
அப்படி உன் உள்ளத்திலேயே இருக்கின்ற ராமபிரான் அருள்
புரிகிறார்.

மனமே! நீ வேறு தெய்வங்களை அணுகுவதில் அவருக்கு
ஆக்ஷேபம் இல்லை. திட விச்வாஸமுள்ளவனுக்கு ராமன்
க்ருபை உண்டு. கைவிடமாட்டார்.

ஸதா ஸர்வதா தேவ ஸந்நீத ஆஹே |
 க்ருபாஶ்ரபணேம் அல்ப தாரிஷ்ட பாஹே ||
 ஸுகானந்த ஆனந்த கைவல்ய தானீ |
 நுபேக்ஷீ கதா ராம தாஸாபி மானீ || 36 ||

மனமே! ஒன்று புரிந்து கொள். ராம நாமம் சொல்ல நீ ஆரம்பித்தது முதல் அவர் உன்னருகே தான் இருக்கிறார். நீ எங்கேயெல்லாமோ காப்பாற்று காப்பாற்று என்று அலைவது அவருக்குப் பிடிக்கவில்லை. மனமே! நீ திடப்பட்டு - தன்னையே நம்புவாய் என்று காத்திருக்கிறார். சுகமும் ஆனந்தமும் அவரிடம் கொள்ளையாக இருக்கிறது. வாரி வழங்கக் காத்திருக்கிறார் கைவிடமாட்டார்.

ஸதா சக்ரவாகாஸி மார்தண்ட ஜைஸா |
 உட காலிதோ ஸங்கடம் ஸ்வாமி தைஸா ||
 ஹரீ பக்திசா காவ காஜே நிஸாணீம் |
 நுபேக்ஷீ கதா ராம தாஸாபிமாநீ || 37 ||

மனமே! சக்ரவாகம் என்ற பறவை எப்பொழுதும் ஆண் பெண் ஜோடிகளாகத்தான் இருக்கும். எப்பொழுதாவது சற்று நகர்வது அப்பால் போய்விட்டால் - உடனே பறந்து வந்து கூடிவிடும். இரவில் அவற்றிற்கு கண் தெரியாது. பறவைகள் எல்லாம் நள்ளிரவில் நன்றாகத் தூங்கிவிடும். இரவில் இரு சக்ரவாகங்கள் சற்றுத் தள்ளி அமர்ந்துவிட்டன. சிறகால் துழாவிப் பார்த்தன. நம் ஜோடிப் பறவையைக் கானோமே என்று இரவு பூராவும் தவித்தன. ஸூர்ய உதயமாயிற்று - "பக்கத்தில் இருந்தாயா? என்று ஒன்றுக்கொன்று கொஞ்சம் - ஸூர்ய உதயம் எப்படி சக்ரவாகங்களின் பிரிவுத் துயரத்தைத் தீர்க்கிறதோ அது போல் பக்தர்களின் துயரத்தைத் தீர்க்க ராமன் காத்திருப்பார். இப்படித் தான் எல்லோரும் ராமனைக் கொண்டாடுகிறார்கள். ராமன் கைவிடமாட்டார்.

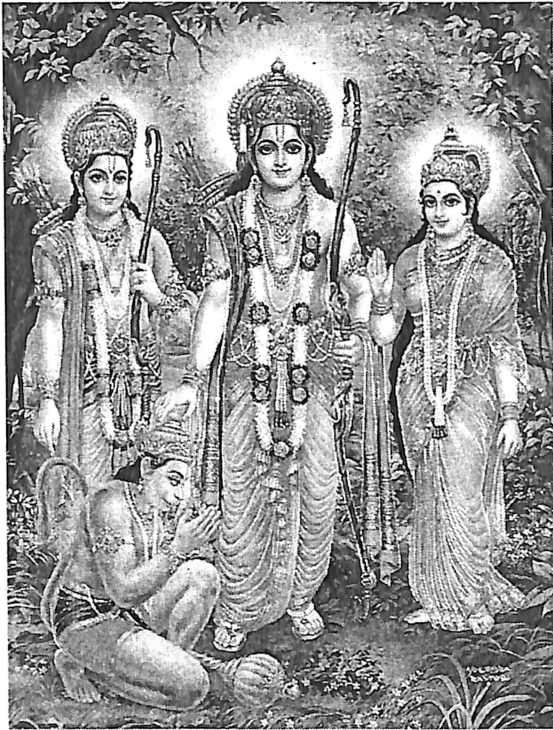
(கைவிடமாட்டார் என்ற பல்லவி இத்துடன் முடிகிறது.)

மணா ப்ரார்த்தனா தூஜலா யேக ஆஹே |
 ரக்ஷ ராஜ தகீத ஹோஷுனி பாஹே ||
 அவக்ஞா கதா ஹோ யேதர்த்தீ ந கீஜே |
 மணா ஸஜ்ஜனா ராகவீம் வஸ்தி கீஜே || 38 ||

மனது மறுபடியும் சுணங்கியது. குருநாதர் மனதைத் தட்டிக் கொடுத்து அன்போடு கூறுகிறார். மனமே! தயங்காதே நான் சொல்வதைக் கேள். என்னிடம் நம்பிக்கை இல்லாவிட்டாலும் ராமாயணத்தைப் படி. அவருடைய கல்யாண குணங்களை நினைத்துப் பார். நான் சொல்வதை அலட்சியம் செய்யாதே.

ஜயா வர்ணிதீ வேத சாஸ்த்ரேம் புராணேம் |
 ஜயா சேனி யோகேம் ஸமாதான பாணே ||
 தயா லாகி ஹேம் ஸர்வ சாஞ்சல்ய தீஜே |
 மணா ஸஜ்ஜனா ராகவீம் வஸ்தி கீஜே || 39 ||

மனமே! வேதங்களும் சாஸ்த்ரங்களும் ராமாயணமும் வெறும் பொழுதுபோக்கு நூல்கள் அல்ல. அவை உன்னைப் பண்படுத்த வந்தவை. மஹான்கள் எல்லோரும் அவற்றை ஆதரித்துத்தான் மேன்மையுற்றிருக்கிறார்கள். அவற்றில் ஊன்றி நின்றால் உனக்கு விச்வாஸம் திடப்படும். அவற்றையும் மீறி உன்

சஞ்சலங்கள் தீரவில்லையென்றால் உன் குரங்குத்தனத்தை
ராமனிடமே அர்ப்பணித்துவிடு. அவர் உன்னை ஹனுமான்
ஆக்கிவிடுவார்.

மனா பாவிலே ஸர்வ ஹீ ஸூக ஜேதேம் |

அதி ஆதரேம் டேவிலே லக்ஷ தேதேம் ||

விவேகேம் குடிகல்பனா பாலடஜே |

மனா ஸஜ்ஜனா ராகவீம் வஸ்திகீஜே || 40 ||

மனமே! நீ பயப்படாதே. ராமன் தர்மாத்மா ஆயிற்றே.
நமக்குத் தகாத விருப்பங்கள் எல்லாம் உண்டே அவற்றை
அவரிடம் யாசிக்கலாமா என்று தயங்காதே. தைரியமாகக்
கேள். அவர் தகாத விருப்பத்தைக் கூடத் தக்கதாக்கி உனக்கு
அருள்வார். ஆனால், நீ ராமனை இப்படியெல்லாம் கேட்கக்
கூடாது என்று நினைக்கிறாய்! அது போதுமே. நீ
திருந்திவிடுவாய். ராம நாமம் சொல்.

பஹு ஹிண்டதாம் ஸௌக்ய ஹோணார நாஹீம் |
 ஸிணாவேம் பரீ நாதுடே ஹீத காம்ஹீம் ||
 விசாரேம் பரேம் அந்தரா போத வீஜே |
 மனா ஸஜ்ஜனா ராகவீம் வஸ்தி கீஜே || 41 ||

மனமே எதற்கு வீணாக அலைகிறாய்? உன்னிடத்திலே
 ஸுகம் அளிக்கும் ராமன் இருக்கிறான். இவன் கொடுப்பது
 தவிர மற்றவையெல்லாம் துன்பம்தான். அவற்றை மறந்து விடு.
 நல் மனமே ராமனை நினை.

பஹுதாம் பரீ ஹேம் சி ஆதாம் தராவேம் |
 ரகூ நாயகா ஆபு லேம்ஸேம் கராவேம் ||
 தினா நாத ஹேம் தோடரீம் ப்ரீத காஜே |
 மனா ஸஜ்ஜனா ராகவீ வஸ்தி கீஜே || 42 ||

மனமே! சுற்றிவளைத்துப் பலவாறு உனக்குச்
 சொன்னதெற்கெல்லாம் குறிக்கோள் ஒன்றுதான்.
 ரகுநாயகனை உன்னுடையவனாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.
 அது முடியுமா? என்று கேட்காதே. ஹநுமான் தொடர்ந்து
 ராமனுக்கு கைங்கர்யம் செய்தார்.

“நான் உன்னுடையவன் - அப்படி - என்று அவரை இழுத்து
 ஆலிங்கனம் செய்து கொண்டார். அவர் கால் சிலம்பொலி
 இதைத் தான் பறைசாற்றுகிறது. தீநாதன் ஏழை பங்காளன்
 என்கிற - என் அன்பு மனமே - ராமனை வசப்படுத்து.

மனா ஸஜ்ஜனா யேக ஜீவீம் தராவேம் |
 ஜனீம் ஆபுலேம் ஹீத தூவாம் கராவேம் ||
 ரகூ நாயகா வீண போலோம் நகோ ஹோ |
 ஸதா மானஸீம் தோ நிஜத்யாஸ ராஹோ || 43 ||

மனமே! உனக்கு நல்ல புத்தி வந்துவிட்டது, ராம
 சரணங்களை அடைவது தான் லட்சியம் என்று
 நினைத்துவிட்டாய், அதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்று
 கவலைப்படாதே. ரகுநாயகனைத் தவிர வேறு நினைவு
 வேண்டாம். வேறு பெயரைச் சொல்லாதே உன்னிடம் ராமன்
 த்யானத்தில் வருவான்.

மனா ரே ஜனீம் மெளன்யமுத்ரா தராவீ |
 கதா ஆதரேம் ராகவாசீ கராவீ ||
 நஸே ராம தேம் தாம ஸோடுன் த்யாவேம் |
 ஸுகாலாகி ஆரண்ய ஸேவீத ஜாவேம் || 44 ||

அந்த தியானத்தைக் கலைக்கின்ற துழ்நிலையில் ஒரு கணம் கூட இருக்காதே. நிர்ஜநமான காட்டுக்கு வேண்டுமானாலும் போ. மெளனமாக உள்ளத்தில் ராம நாமத்தை நிரப்பிக் கொண்டே இரு. வாய் திறந்தால் உன் வாயில் நாம கீர்த்தனம் வர வேண்டும். உஷார்.

ஜயாசேனி ஸங்கேம் ஸமாதாந பங்கே |
 அஹந்தா அகஸ்மாத் யேஷுனி லாகே ||
 தயே ஸங்க தீசி ஜனீம் கோண கோட |
 ஜயே ஸங்கதீனேம் மதீ ராம ஸோட || 45 ||

காட்டுக்கே போ - என்று சொன்னேனே. மனமே பயப்படாதே. நாட்டிலிருந்தால் எவனாவது வந்து பேசிப்பேசி உன்னைக் கெடுத்துவிடுவான். அந்த ஸங்கதியைக் கேளாதே. உன்னை ஞானியென்றெல்லாம் கூறி உன் முன்னேற்றத்தைக் கெடுத்து விடுவான். ராமனை விட்டு எங்கேயாவது இழுத்துக் கொண்டு போய் விடுவாய் அந்த சங்கத்தில் சேராதே. நிம்மதி போய்விடும்.

மநா ஜே கட ராமவேம்வீண கேலீ |
 ஜநீம் ஆபுலீம் தேம் துவாம் ஹாநி கேலீ ||
 ரகுநாயகாவீண தோ ஸீண ஆஹே |
 ஜநீம் தக்ஷ தோ லக்ஷ லாவூநி பாஹே || 46 ||

மனமே! ஏன் இவ்விதம் வற்புறுத்திச் சொல்கிறேன் என்றால் எது நல்லது? என்று யோஜித்து நேரத்தை வீணாக்க வேண்டாம். உன் ஆயுளில் ஒவ்வொரு வினாடியும் பொன்னானது. ராமனை நினைக்காத நிமிஷம் வீண்தான்.

உனக்கு ராம ஸேவை கிடைத்திருக்கிறது. அதை விட்டு வேறு அதைக் காட்டிலும் மேலான பயன் ஒன்றுமில்லை. நீயோ ஆராய்வதில் சிறந்தவன். உன் லட்சியம் ராம சரணம். அதுவே சரி.

மனீம் லோசனீம் ஸ்ரீஹரி தோ சி பாஹே |
 ஜனீம் ஜாணதா பக்த ஹோபூனி ராஹேம் ||
 குணீப்ரீதி ராகே க்ரமு ஸாதனாசா |
 ஜகீம் தன்ய தோ தாஸ ஸர்வோத்தமாசா || 47 ||

மனமே உனக்கு நல்ல ஞானம் இருக்கிறது. அதனால் ஹரியை நன்றாகப் பற்றிக் கொள். அவன் எங்கும் நிறைந்திருக்கிறான் என்பதுதான் உனக்குத் தெரியுமே. அவனை பக்தியோடு குண கீர்த்தனம் பாடி எல்லோருக்கும் மேலான ஸ்ரீராமனுக்கு அடியான் ஆகிவிடு. அதுவே பேரு (1).

ஸதா தேவகாஜீம் ஜிஜ்ஜே தேஹ ஜ்யாசா |
 ஸதா ஞாமநாமேம் வதே நித்யவாசா ||
 ஸ்வதர்மேசி சாலே ஸதா உத்தமாசா |
 ஜகீம் தன்ய தோ தாஸ ஸர்வோத்தமாசா || 48 ||

மனமே! உன்னுடைய கடமைகளை தவறாது செய். அவற்றைச் செய்வதில் களைப்பு ஏற்பட்டுவிட்டால் ராமனைப் பூஜை செய். அது சிரமமா இருந்தால் பேசாமல் உட்கார்ந்து ராம நாமம் சொல்லு. உன்னைக் காட்டிலும் தேர்ந்தவன் உலகத்தில் இல்லை (2).

ஸதா போலண்யாஸாரிகேம் சாலதாஹே |
 அநேகீம் ஸதா யேக தேவாஸி பாஹே ||
 ஸகூணீம் பஜே லேஸு நாஹீ ப்ரமாசா |
 ஜகீம் தன்ய தோதாஸ ஸர்வோத்தமாசா || 49 ||

மனமே! பரப்ரஹ்மம் நிர்குணமாயிற்றே, நிராகாரம் ஆயிற்றே. அத்துடன் ஐக்யம் ஆனால் தானே முக்தி! நீங்கள் ஸகுண மூர்த்தியை உபாஸிக்கச் சொல்கிறார்களே! என்று கேட்காதே. பரப்ரஹ்மம் தான் ராமன். அவன் உனது பக்திக்கு கட்டுப்பட்டு - ஸகுணமாக உன் உபாஸனைக்கு வருகிறான்.

அவரிடம் ஸகுண நிர்குண ப்ரமையை விட்டுத் தொலை. ராமன் பரமாத்மா தான் என்ற பாவனையோடு மனது வாக்கு உடல் எல்லாவற்றிலும் அவனையே பஜனம் செய். உன்னைக் காட்டிலும் தேர்ந்தவர் யாருமில்லை (3)

நஸே அந்தரீம் காமகாரீ விகாரீ |
 உதாஸீந ஜோ தாபஸீ ப்ரஹ்மசாரீ ||
 நிவாலா மநீம் லேஸு நாஹீம் தமாசா |
 ஜகீம் தந்ய தோ தாஸ ஸர்வோத்தமாசா || 50 ||

மனமே! ராமனை உபாஸிப்பதற்குத் தடையாக உள்ளவை, உன்னிடம் உள்ள காமம், கோபம், சிற்றின்பங்கள் இன்பமே அல்ல. துன்பம் தருபவை. இவற்றையெல்லாம் தொலைக்க வேண்டுமானால் பிரம்மசரியத்தை ஏற்றுக்கொள். அதற்கு உதவி செய்வது ராம நாம ஜபம்தான். உபாஸனையால் அஞ்ஞானம் அகன்று மன அமைதி கிடைக்கும்.

உன்னைக் காட்டிலும் தேர்ந்தவன் யாருமில்லை. (4)

மதேம் மசரேம் ஸாண்டிலா ஸ்வார்த்தபதீ |
 ப்ரபஞ்சீக நாஹீம் ஜயாதேம் உபாதீ ||
 ஸதா போலணேம் நம்ரவாசா ஸுவாசா |
 ஜகீம் தந்ய தோ தாஸ ஸர்வோத்தமாசா || 51 ||

மனமே! “எனக்கு ஒன்றும் கெட்ட எண்ணம் கிடையாது. நான் தப்பு செய்வதில்லை” என்று நினைக்கிறாயே அதற்குப் பெயர்தான் மதம். அவனை எல்லாரும் கொண்டாடுகிறார்கள், என்னை யாரும் மதிப்பதில்லை என்று நினைக்கிறாயே அதற்குப் பெயர்தான் பொறாமை. எனக்கும் அது இருந்தால் தேவைலை. இது மட்டும் கிடைத்து விட்டால் போதும் என்று மேல் மேல் ஆசைப்படுகிறாயே அதுதான் லோபம். உலகியல் ஆசை இதுதான். மனமே! என்ன நினைக்க வேண்டும் தெரியுமா? எத்தனையோ மஹான்கள் எப்படியெல்லாம் தியானம் செய்து தவம் செய்து பேறு பெற்றிருக்கிறார்கள். எனக்குத் தகுதி ஒன்றுமில்லையே! என்று உணர்ந்தால் இந்தக் கெட்ட குணங்கள் எல்லாம் போய்விடும்.

ராம! நான் ஒரு தகுதியில்லாத ஏழை. என்னை கடாட்சி என்று ராம நாமம் சொல்லு. உன்னைக் காட்டிலும் தேர்ந்தவன் யாருமில்லை (5).

க்ரமீ வேள ஜோ தத்தவசிந்தானுவாதேம் |
நலிம்பே கதா தம்ப வாதேம் வேவாதேம் ||
கரீஸுகஸம்வாத ஜோஊகமாசா |
ஜகீம் தன்ய தோ தாஸ ஸர்வோத்தமாசா || 52 ||

மனமே! ராம நாமம் சொல்லிக் கொண்டே நீ எங்கேயாவது சுற்றிக் கொண்டே இருப்பாய். ஒரு எண்ணத்தில் - ஒரு பாவனையில் ஒரு நினைவில் கண நேரம் நிற்கமாட்டாய். அது உன் இயல்பு. கண்டபடி அலையாதே. அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மி - நான் தான் ராமன் பரப்ரஹ்மம் என்று இதில் ஸந்தேஹம் வந்தால் இப்படிக்கூறுகின்ற உபநிஷத்தைப் படி. நீ ஒரு வழிப்படுவாய். அப்போது ராமன் பரமாத்மா தான் என்று கூறுகின்ற ஸ்தோத்ரங்களைப் படி. அந்த வழியிலே மேலும் போனால் சுவடு மாறமாட்டாய். ராமனிடம் சேர்வாய் உன்னைக் காட்டிலும் தேர்ந்தவன் யாருமில்லை. (6)

ஸதா ஆர்ஜவீ ப்ரீய ஜோஸர்வ லோகீம் |
ஸதா ஸர்வதா ஸத்யவாதீ விவேகீ ||
ந போலே கதா மித்ய வாசா த்ரிவாசா |
ஜகீம் தன்ய தோ தாஸ ஸர்வோத்தமாசா || 53 ||

மனமே! இந்த பயிற்சியில் நீ இறங்கிவிட்டால் நீ பொய் பேசமாட்டாய். உண்மையைப் பேசுவாய். நல்லது கெட்டது தானே புரியும். நேர்மையுடன் இருப்பாய். உன்னை எல்லோரும் கொண்டாடுவார்கள். இவை உன் முன்னேற்றத்திற்கு அடையாளங்கள். உன்னைக் காட்டிலும் தேர்ந்தவன் யாருமில்லை. (7)

ஸதா ஸேவி ஆரண்ய தாருண்யகாளீ |
மிளேநா கதா கல்பநேசேந மேளீம் ||
சளேநா மநீம் நிஸ்சயோ த்ருட ஜ்யாசா |
ஜகீம் தன்ய தோ தாஸ ஸர்வோத்தமாசா || 54 ||

மனமே! ராமனை நினைத்துப் பார். அவனுடைய நேர்மையை நினைத்துப் பார். வாலிப வயதில் தந்தையின் ஸத்யத்தைக் காப்பதற்காக கானகம் சென்றான். அவனுக்கு வீண் கற்பனைகள் உண்டா! எவ்வளவு அக்கறை தன் கடமையை செய்வதில்? அதை எல்லாம் நினை. உன்னைக் காட்டிலும் தேர்ந்தவன் யாருமில்லை. (8)

நஸே மானஸீம் நஷ்ட ஆசா துராசா |
நஸே அந்தரும் ப்ரேம பாசா பிபாசா ||
ருணீ தே ஹா பக்தி பாவேம் ஜ்யாசா |
ஜகீம் தன்ய தோ தாஸ ஸர்வோத்தமாசா || 55 ||

மனமே! கெட்ட ஆசைகளை வெட்டென மற. உனக்கு ராமனிடம் பிரேம வளர வேண்டும். அவன் ராம ரஸத்தைப் பருக வேண்டும் என்ற ஆசை வந்தால் போதும். உன்னுடைய பக்தி பாவத்தினால் ராமனுடைய மனது இளகிவிடும். இவ்வளவு பிரேம கொண்டிருக்கிறானே இவன் ப்ரேமைக்கு நாம் கடன் பட்டுவிட்டோமே என்று எவனைப் பற்றி நினைக்கிறாரோ. அவனைக் காட்டிலும் தேர்ச்சி பெற்றவன் யாருமில்லை. (9)

தினாசா தயாளு மநாசா மவாளு |
ஸநேஹாளு க்ருபாளு ஜநீம் தாஸபாளு ||
தயா அந்தநீம் க்ரோத ஸந்தாப கைம்சா |
ஜகீம் தன்ய தோ தாஸ ஸர்வோத்தமாசா || 56 ||

மனமே! ராமன் தீகையாளன். மனதிற்குப் பிடித்தவன், ஏழைபங்காளன், இளகிய உள்ளமுடையவன், அவருக்கு எவரிடமும் த்வேஷமும் கிடையாது, உதாஸீனமும் பண்ணமாட்டார். அவருக்கு கோபமே வராது. “இப்படிப் பண்ணி விட்டானே” என்று தவறு செய்தவனிடம் மனஸ்தாபமும் அடையமாட்டார். அந்த பக்தனைக் காட்டிலும் தேர்ந்தவன் யாருமில்லை. (10)

ஜகீம் ஹோயிஜே தநய யா ராமநாமேம் |
 க்ரியா பக்தி ஊபாஸநா நித்ய நேமேம் ||
 உதஸீனதா தத்வதாம் ஸார ஆஹே |
 ஸதா ஸர்வதா மோகஸீ வருத்தி ராஹே || 57 ||

மனமே! இவ்வளவு க்ருபையுள்ள ராமனுக்கு எத்தனையோ கைங்கர்யங்கள் செய்தாலும் ஈடாகாது. அவருக்கு உன்னால் உதவி செய்து விட முடியுமா? முடியவே முடியாது. உன் உதவியை எதிர்பார்க்கவில்லை அவர். ஆகவே நாம் ராம நாமம், ஜபம், பூஜை, உபாஸனை கடமைகளைச் சரி வர ஆற்றுவதெல்லாம் உனக்கு தூய்மை வருவதற்காகத்தான்.

நகோவாஸனா வீஷயி வருத்திருபேம் |
 பதார்த்தீம் ஜடே காமனா பூர்வ பாபேம் ||
 ஸதா ராம நி: காம சிந்தீத ஜாவா |
 மனா கல்பனா லேக்ஷ தோ ஹி நஸாவா || 58 ||

மனமே ஏதோ புண்ய வசத்தால் உனக்கு ராம நாமம் சொல்கின்ற பாக்யம் கிடைத்துவிட்டது - ராம நாமம் சொல்லச் சொன்னாலும் - நீ பல பிறவிகளில் செய்த வினைகளின் பயன்கள் - வாசனையாக - தவிர்க்க முடியாத பழக்கமாக - தவறு என்று தெரிந்தும் வட தவிர்க்க முடியாதபடி ஒட்டிக் கொண்டு - உன்னை ராம நாமம் சொல்லவிடாது.

நீ தான் உறுதியாக இருந்து ராம நாமம் சொல் அந்த துர்வாஸனையைக் - கெட்டப் பழக்கத்தை - விட வேண்டும். இது பெரிய கார்யம். பல பிறவிகளில் செய்த பாப வாசனைச் சுமையை உதறுவது என்பது ராம நாம ஜபம் தவிர வேறு எந்த வழியிலும் ஸாதிக்க முடியாது.

மனா கல்பனா கல்பதாம் கல்பகோட |

நவ்ஹே ரே நவ்ஹே ஸர்வதா ராமபேட ||

மனீம் காமநா ராம நாஹீம் ஜயாலா |

அதீ ஆதரேம் ப்ரீதி நாஹீம் தயாலா || 59 ||

மனமே! நீ என்ன நினைக்கிறாய்? குரு தேவர் சொல்வதைப் பார்த்தால் - அதில் உண்மை இருக்கும் போலிருக்கிறதே. எவ்வளவு சொல்லிவிட்டார்? இன்னும் நமக்கு ராம நாம ருசி வரவில்லையே! துர்வாசனையைத் தொலைப்பதற்கு வேறு ஏதாவது புண்யகாரியம் செய்யலாமா? என்று நினைக்கிறாய் அல்லவா? இப்படியெல்லாம் கோடி கற்பனைகள் பண்ணினாலும் - என் அருமை மனமே - அவை ராமனிடம் செல்லாது. உன்னிடம் வேறு விஷயத்தில் அல்ப ஆசையிருந்தாலும் - ராமன் உன்னிடம் தரிக்க மாட்டார். அவ்வளவுதான். தயாளானான ராம க்ருபை உனக்கு வேண்டாம் போலிருக்கிறது.

மனாராம கல்பதரு காமதேனு |

நிதீ ஸார சிந்தாமணீ காய வானூம் ||

ஜயாசேஜி யோகேம் கடே ஸர்வ ஸத்தா |

தயா ஸாம்யதா காயஸி கோண ஆதாம் || 60 ||

மனமே நீ இவ்வளவு அசடாக இருக்கிறாயே! ராமன் நினைத்ததெல்லாம் தரும் கற்பகத்தரு - காமதேனு, செல்வ நிதிக்கெல்லாம் காரணமாக சிந்தாமணி. அவற்றிற்கெல்லாம் - அந்தப் பெருமையை ராமன்தான் அளித்திருக்கிறார். உலகம் இவ்வளவு செழிப்பாக - ஜனங்கள் இவ்வளவு கஷ்டங்களிடையேயும் ஸௌக்யமாக வாழ்கிறார்கள் என்றால் அதற்கு ராமனே காரணம். அவருக்கு ஈடேது?

உபா கல்பவ்ருஷாதனீம் து:க வாஹே |

தயா அந்தரீம் ஸர்வதா தேம் சி ஆஹே ||

ஜனீம் ஸஜ்ஜனீம் வாத ஹா வாடவாவா |

புடேம் மாகுதா சோக ஜீவீம் தராவா || 61 ||

மனமே! ஒரு வேடிக்கை என்னவென்றால் கற்பகத்தருவும் காமதேனுவும் நீ விரும்பியதைத் தரும். ராமன் நீ விரும்பியது

உனக்கு ஹிதமாக இருந்தால்தான் கொடுப்பான். ஹிதமில்லாததை நீ தலைகீழே நின்றாலும் கொடுக்கமாட்டான். ராமனுக்கு உன்னிடம் அவ்வளவு பொறுப்பு. அது போல ஸாது ஸங்கத்திற்கு போய் அங்கு விதண்டாவாதம் செய்தாயானால் - ஸத்ஸங்க லாபம் கிடைக்காது என்பது மட்டுமல்ல - ஸாதுக்களிடம் அபசாரம் என்ற பாபமும் வந்து விடும்.

நிஜத்யாஸ தோ ஸர்வ துடோநி கேலா |

பளேம் அந்தரீம் ஸோக ஸந்தாப டேலா ||

ஸுகாநந்த ஆநந்த பேதேம் புடாலா |

மநீ நிஸ்யோ ஸர்வ கேதேம் உடாலா || 62 ||

மனமே! விதண்டாவாதம் என்று சொன்னேனே அதைப் பற்றி நீ சிந்திக்க வேண்டும். ஏதோ புண்ய வசத்தால் ராமனிடம் உனக்கு ஈடுபாடு வந்திருக்கிறது. விதண்டாவாதம் செய்பவன் பல கவர்ச்சியான காரணங்களைக் கூறி “ராமனை விட நான் சொல்பவன்தான் பெரியவன்” என்று சாதிப்பான். அவனுக்கு அவன் சொன்ன தெய்வத்திடமும் ஈடுபாடு கிடையாது. ராமனிடமும் ஈடுபாடு கிடையாது - வம்புக்காகப் பேசுகிறான். அவன் உன்னைக் கலங்க வைத்துவிடுவான். மனமே! ஜாக்ரதை - பேத புத்தி கொண்டு உன் அமைதியான ஆனந்தத்தை இழந்து விடாதே - மறுபடியும் உன் நினைவை ராமனிடம் நிலை நிறுத்துவது கடினம்.

கரீம் காமதேனு புடேம் தாக மாகே |

ஹரிபோத ஸாண்டீனி வேவாத லாகே ||

கரீம் ஸார சிந்தாமணீ காசகண்டேம் |

ததா மாகதாம் தேத ஆஹே உதண்டேம் || 63 ||

மனமே! ராமனை நீ நினைக்கிறாய். ராமநாமம் சொல்கிறாய், நிம்மதியாக இருக்கிறாய், அதை விட்டுவிட்டு வேறு எதையாவது நாடுவது முட்டாள்தனம். வீட்டில் காமதேனுவை வைத்துக் கொண்டு - ஒருவன் மோர்த் தண்ணீர் வாங்குவதற்கு எட்டின தூரம் போனானாம். நினைத்ததை (தான்) நினைத்ததை வாரி வழங்கும் வள்ளலான சிந்தாமணியை விட்டுவிட்டு கடற்கரையில் கூழாங்கல் பொறுக்கப் போனது போலத்தான் அது.

அதீ மூட த்யா த்ருட புத்தி அஸேநா |
 அதீ காம த்யாராம சித்தீம் அஸேநா ||
 அதீ லோப த்யா ஷேப ஹோயீல ஜாணா |
 அதீ வீஷயீ ஸர்வதா தைன்யவாணா || 64 ||

மனமே! அதி மூடனுக்கு நிச்சய புத்தி கிடையாது. பெண்ணாசை உள்ளவனுக்கு ராம பக்தி வராது. பேராசை பிடித்தவனுக்கு ஏமாற்றம்தான் வரும். அதிகச் சிற்றின்ப வேட்கைக்காரனுக்கு - எப்பொழுதும் பீடைதான்.

நகோ தைன்யவானேம் ஜிணேம் பக்தி ஊணேம் |
 அதீமூர்க த்யா ஸர்வதா து:க தூணேம் ||
 தரீம் ரே மணா ஆதரேம் ப்ரீதி ராமீம் |
 நமோ வாஸனா ஹேமதாமீம் விராமீம் || 65 ||

மனமே! ராம பக்தி இல்லாதவனைப் பார்த்து ஸாதுக்கள் இவனுக்கு இவ்வளவு செல்வம் இருக்கிறது - புத்தி இருக்கிறது, என்ன இருந்து என்ன? ராம பக்தியில்லையே. ஐயோ! பாவம் என்று பரிதாபப்படுவார்கள். முட்டாளாக இருக்கிறவன் யாராவது நல்லது சொன்னால் சரி என்று கேட்டுக் கொள்வான். அதன்படி நடப்பான், மூர்க்க முட்டாளுக்கு கஷ்டம்தான் தலைவிதி - மனமே நீ புத்திசாலி அல்லவா? ராமனை நினை. வீணாக அலையாதே.

நவ்ஹே ஸார ஸம்ஸார ஹா கோர ஆஹே |
மனா ஸஜ்ஜனா ஸத்ய சோதூனி பாஹேம் ||
ஜனீ வீஷ காதாம் புடேம் ஸிக கைம்சேம் |
காரே மனா த்யான யா ராகவாசேம் || 66 ||

மனமே! ஸம்ஸாரம் - என்று சொல்லித்தான் “ஸாரம்” என்று சொல் இருக்கிறதே ஒழிய - பொருளில் ஸாரமில்லை, அருமை மனமே! உன்னைக் குதாஹலப்படுத்துவதற்காக இப்படிச் சொன்னேன். உண்மையும் அது தான். விஷம் குடித்து சிரஞ்ஜீவி என்று சொல்வதும், சிற்றின்பம் நுகர்ந்து மகிழ்வேன் என்பதும் ஒன்றுதான். ராமனை த்யானம் செய்.

கனச்யாம ஹா ராம லாவண்யரூபி |
மஹாம் தீர கம்பீர பூர்ணப்ரதாபீ ||
கரீம் ஸங்கடம் ஸேவகாஞ்சா குடாவா |
ப்ரபாதே மனீம் ராம சிந்தீத ஜாவா || 67 ||

மனமே! விடியற்காலை எழுந்தவுடன் ராமனை இப்படி த்யானம் செய்ய வேண்டும். மேகம் போன்ற நிறம் கொண்டு, கண்களுக்குக் குளிர்ச்சியாக அழகாக இருப்பான் ராமன். ஜம்மென்று மிடுக்கோடு நிமிர்ந்து பளீரென்று தர்சனம் கொடுப்பான். கடாட்சம் செய்தபடியே அணைத்து தாபங்களையும் நீக்குவான். இப்படி த்யானம் செய்தால் - அன்று முழுவதும் உனக்கு மங்களம்தான் (1)

பளேம் ஆகளா ராம கோதண்டதாரீ |
மஹாம் காள விக்ராள தோ ஹீ தராரீ ||
புடேம் மானவா கிங்கரா கோண கேவா |
ப்ரபாதே மனீம் ராம சிந்தீத ஜாவா || 68 ||

காலையில் த்யானம் செய்ய வேண்டிய ராமனைப் பற்றி இரண்டாவது பாடல், பராக்ரமசாலியான ராமன் கோதண்டத்தை இடது தோளில் லாவகமாகச் சாத்திக் கொண்டிருப்பான். நாண் பூட்டாத - பாணம் தொடுக்காத - தோளில் சாய்ந்துள்ள கோதண்டத்தைக் கண்டே யமன் நடுங்குவான். மனிதப் பதர்களோ, அரக்கப் புல்லுருவிகளோ எம்மாத்திரம்? காலையில் ராமனை இவ்விதம் த்யானம் செய் (2).

ஸுகானந்தகாரீ நிவாரீ பயாதேம் |

ஜனீம் பக்திபாவேம் பஜாவேம் தயாதேம் ||

விவேகேம் த்யஜாவா அனாசார ஹேவா |

ப்ரபாதே மனீம் ராம சிந்தீத ஜாவா || 69 ||

மனமே! இம்மையில் சுகமளிப்பான், மறுமையில் ஆனந்தமளிப்பான், அவனை பக்தி பாவத்தோடு பள்ளியெழுச்சி பாடி வழிபடு, கெட்ட எண்ணங்கள் அகன்று, விவேகம் மலரும். காலையில் ராமனை இவ்விதம் த்யானம் செய். (3)

ஸதா ராமநாமேம் வதா பூர்ணகாமேம் |

கதா பாதிஜேநாபதா நித்யநேமேம் ||

மதாலஸ்ய ஹா ஸர்வ ஸோடநி த்யாவா |

ப்ரபாதே மநீம் ராம சிந்தீத ஜாவா || 70 ||

மனமே! நீ ஒரு பழக்கம் வைத்துக் கொள். ஓயாமல் ஒழிந்தபொழுதெல்லாம் ராம நாமம் சொல்வது என்று. அப்போது மன நிறைவு பெற்று பூர்ணகாமனாக எதையும் அபேட்சிக்காதவனாகவே ஆகிவிடுவாய். நான் நான் என்று சொல்லாதே. எல்லாம் பகவான் இஷ்டம் என்று சொல்லு. சோம்பலே உதவாது.

காலையில் இந்த ஸங்கல்பத்தோடு ராமனை நினை (4).

ஜயாசேனி நாமேம் மஹா தோஷ ஜாதீ |

ஜயாசேனி நாமேம் கதீ பாவிஜேதீ ||

ஜயாசேனி நாமேம் கடே புண்ய டேவா |

ப்ரபாதே மனீம் ராம சிந்தீத ஜாயா || 71 ||

மனமே நான் சொல்வதை உறுதியாக நம்பு, நாம நாமம் பெரிய பாபங்களைக் கூடப் போக்கிவிடும். நற்கதி கிடைக்கும். சொல்லச் சொல்லப் புண்ணியம் குவியும். விடியற்காலையில் இப்படி நினை. (5)

ந வேசே கதா க்ரந்திசேம் அர்த காம்பஹீ |
முகேம் நாம உச்சாரிதாம் கஷ்ட நாஹீ ||
மஹாம் கோர ஸம்ஸார ஸத்ரு ஜிணாவா |
ப்ரபாதே மநீம் ராம சிந்தீத ஜாவா || 72 ||

உலகியலில், ஊருக்கே என்ன கஷ்டம் வந்தாலும் உனக்கு ஆபத்து வராது. ஏன் தெரியுமா? கஷ்டப்படுகிறவர்களுக்கு நாம் என்ன செய்வோம் என்று நீ முயற்சி செய்வாய். உனக்கு ஒரு நஷ்டமும் வராது. வாயில் ராம நாமம் கொழிக்க வேண்டும். இவ்விதம் காலையில் ராமனை நினை. (6)

தேஹேதந்நேசேம் மஹா துக ஆஹே |
மஹா துக தேம் நாம கேதாம் ந ராஹே ||
ஸதாஸீவ சிந்தீதஸே தேவதேவா |
ப்ரபாதே மநீம் ராம சிந்தீத ஜாவா || 73 ||

மனமே! ஸதாசிவன் கைலையில் தேவியுடன் கூட ராம ராம - ராம ராம - என்று மாற்றி மாற்றி தாரக நாம ஜபம் செய்கிறார்கள். தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவன் என்று மனித அவதாரம் என்று ராமனை சிவன் கொண்டாடுவார். ராம நாமம் சொல்ல ஒரு சிரமம் பட வேண்டாம். உடல் நலியாது. ஸௌக்யமாக ராம நாமம் சொல் காலையில் (7).

பஹுதாம்பரீ ஸங்கடேம் ஸாதநாசீம் |
வ்ரதேம் தாந உத்யபாநேம் தேம் தநாசீ ||
திநாசா தயாஞு மநீ ஆடபாவா |
ப்ரபாதே மநீ ராம சிந்தீத ஜாவா || 74 ||

மனமே பல கஷ்டங்களை பொறுத்துக் கொண்டு பல ஸாதனைகளை புரிவாயாக - என்று சொல்கிறேனே? அந்த விரதம் செய், தானம் கொடு, இந்த வ்ரதத்தை அன்னதானம் செய்து பூர்த்தி செய். என்றெல்லாம் சொல்கிறேனா? ஏழைகளிடம் பரிவுள்ள ராமனைக் காலையில் நினைத்து வழிபடு என்றுதானே சொல்கிறேன். (8)

ஸமஸ்தாமதேம் ஸார ஸாசார ஆஹே |
 களேநா தரீ ஸர்வ ஸோதாந பாஹேம் ||
 ஜிவா ஸம்ஸயோ வாவுகா தோ த்யஜாவா |
 ப்ரபாதே மநீம் ராம சிந்ததீ ஜாவா || 75 ||

மனமே! இவ்வளவு எளிதான ராம நாமம் - ஒருவித சாதனைகளும் புரியாமல் சொல்லி விட்டால் ஸகல பாபங்களும் அழிந்து ஸகல க்ஷேமங்களையும் அடையலாம் - என்று சொல்கிறீர்களே! என்று அவநம்பிக்கைப்படாதே. ஸாதனைகளைப் புரிவாய் என்று சொன்னால் என்னால் முடியவில்லை என்கிறாய். கலபமான் வழி சொன்னால் இந்தச் சிறிய விஷயம் அத்தனை பெரிய பயனைக் கொடுக்குமா? என்கிறாய். உனக்கு எப்படி விளக்குவது என்று புரியவில்லை என்றார் குருநாதர். மனது சொல்லிற்று - க்ஷமிக்க வேண்டும்.

மனமே! உனக்குச் சொல்ல வேண்டியதைச் சொல்லிவிட்டேன். நீயே சிந்தனை பண்ணு. உனக்கு பாக்கியம் இருந்தால் - விடியற்காலை ராமனை நினைப்பாய் (9).

நவ்ஹே கர்ம நா தர்ம நா யோக காம்பஹிம் |
 நவ்ஹே போக நா த்யாக நாஸாங்க பாஹிம் ||
 ம்ஹணே தாஸ விஸ்வாஸ நாமீம் தராவா |
 ப்ரபாதே மனீம் ராம சிந்ததீ ஜாவா || 76 ||

மனமே! நான் உன்னைக் கைவிடவில்லை. உன்னுடைய பாப புண்ய வாசனைகள் இவ்வளவு சொன்னபிறகும் நம்பவிடாமல் தடுக்கின்றன. அதனால் மறுபடியும் சொல்கிறேன். கர்மாநுஷ்டானமோ, தானதர்மமோ, யோகமோ, த்யாகமோ, உன்னால் குறைவற செய்ய முடியாதே. அவற்றை முழுமையாகச் செய்யாவிடில் அவை பயன் தராது. அன்னம் நன்றாக பக்குவமாகாவிட்டால் அதைச் சாப்பிட்டால் ஜிர்க்குமா? அதனால் ஸத்குரு ஸ்ரீ ஸமர்த்த ராமதாஸர், தான் அனுஷ்டித்து தான் பயன் பெற்ற - ஸ்ரீ ராம நாமத்தை உபதேசிக்கிறார். அவருடைய நம்பிக்கையே உனக்குப் பயன் தரும் நீ நம்பாவிட்டாலும். ஆகவே விடியற்காலையில் ராமனை நினை. (10)

கரீ காம நி:காம யா ராகவாசேம் |

கரீம் ரூப ஸ்வரூப ஸர்வாம் ஜிவாசேம் ||

கரீ சேத நிர்த்வந்த ஹே கூண காதாம் |

ஹரீகீர்த்தநீம் வருத்திவிஸ்வாஸ ஹோதாம் || 77 ||

மனமே! உனக்கு ராம க்ருபை பெறுவதற்குத் தகுதிகள் வேண்டும் - ஓட்டைச் சட்டியில் நீரை நிரப்பினால் அது ஒழுகிவிடுமல்லவா? அளவற்ற க்ருபை செய்ய ராமன் காத்திருக்கிறான். அவற்றை நீ ஏந்தி பயனடைய வேண்டாமா! அதற்கு உன்னை நீ தான் திடப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். ஆகவே, நீ எந்த நல்ல காரியம் செய்தாலும் அதற்குப் பயனை விரும்பாதே. ஏதாவது பயனிக்குமானால் அது ராமனுக்கே உரியது - என்று நினை. ராமனுடைய திவ்ய மங்கள ஸ்வரூபத்தை - நினைத்துக் கொண்டே இருந்தால் நீ பார்க்கின்ற பொருள்கள் - எல்லாம் ராமனாகவே தெரியும். நீ ஒருவரை எதிர்பார்த்து இருட்டான சாலையில் காத்திருக்கிறாய். அப்போது - எதிரே வருபவரெல்லாம் நீ எதிர்பார்த்தவர் வருவதாகத் தோன்றுகிறதல்லவா! உன் மனதில் எது நிறைந்திருக்கிறதோ அதுவே வெளியில் தெரியும். சுகம் - துக்கம், லாபம் - நஷ்டம், ஒன்றையும் கருதாமல் ராம குணங்களைப் பாடினால் பிரஹ்மானந்தம் நிச்சயம் கிடைக்கும்.

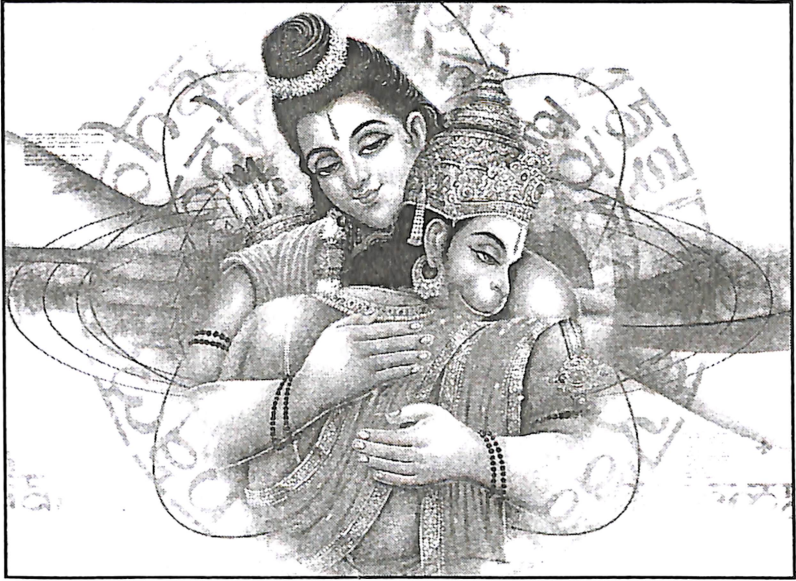
அஹோஜ்யா நரா ராமவிஸ்வாஸ நாஹிம் |

தயாபாமரா பாதிஜே ஸர்வ காம்ஹிம் ||

மஹாராஜ தோ ஸ்வாமி கைவல்யதாதா |

வ்ருதா வாஹணேம் தேஹே ஸம்ஸார சிந்தா || 78 ||

மனமே! உனக்கு வேண்டியது - நான் சொல்வதில் நம்பிக்கைதான். இதை விட்டு பணம் காசுகளில் நம்பிக்கை வைத்து அதைத் தேட முயற்சி செய்தால் முடிவில் துக்கம்தான். நிறையக் காசு சேர்த்துவிட்டாய். அதற்காகப் பாடுபட்டு இரவு பகல் தூங்காமல் உழைத்தாய். உடலில் வியாதி வந்து விட்டது. வைத்யத்துக்குப் போனால் ஏராளச் செலவு. சேர்த்ததெல்லாம் போய், கடன் வாங்க நேரிடுகிறது. இப்படித்தானே உலகில் பல பேரைப் பார்க்கிறோம். பணம் காசை நம்பினாயே. அதனால் உனக்கு ஆரோக்யம் கிட்டியதா? வியாதிதான் வந்தது. தேவையானது சம்பாதித்து - மற்ற நேரத்தில் ராம நாம பஜனை செய்தால் இத்தகைய கஷ்டம் வரவே வராது. ஏன் ராமன்

மஹாராஜன். கருணைக் கடல். அவனை விட்டுவிட்டு
உலகியலில் திளைக்காதே.

மநா பாவநா பாவநா ராகவாசீ |

தரீம் அந்தரீ ஸோடி சிந்தாபவாசீ ||

பவாசீ ஜிவா மாநவா பூலி டேலீ |

நஸே வஸ்துசீ தாரணா வேர்த கேலீ || 79 ||

மனமே! இப்பொழுது புரிகிறதா - உலகியலில் உள்ள பணம், காசு, பந்து, மித்ரர்கள் இவர்களைச் சுற்றியே நீ அலைந்தால் உனக்கு நிம்மதியே கிடைக்காது. அவற்றை நீ வேண்டிய அளவு உபயோகிக்கலாமே தவிர. அவை உன் முழு நேரத்தையும் தனக்காகவே உபயோகிக்க விட்டுவிடாதே. மனதை ராம நாமம் சொல்லி தூய்மைப்படுத்திக் கொள். ராமனையே நினை. உலகியலிலே கூட உன் அவசியத் தேவைகள் பூர்த்தி ஆகிவிடும்.

தரா ஸ்ரீவரா த்யா ஹரா அந்தராதேம் |

தரா துஸ்தரா த்யாபரா ஸாகராதேம் ||

ஸரா வீஸரா த்யா பரா தூர்பராதேம் |

கரா நீகரா த்யா கரா மசராதேம் || 80 ||

மனமே! எதுகை மோனை அழகாக அமைந்த இந்தப் பாடலின் கருத்தை கவனி. பூமி நாயகன் லக்ஷ்மீகாந்தன் ராமன். அவனை த்யானம் செய், அவனைத் தான் சங்கரர் தியானம் செய்கிறார். உனக்கு வருகின்ற சங்கடங்கள் எல்லாம் தானே உருண்டு ஓடிவிடும். எது எட்டாக்கனியோ அது வேண்டாமே. எளிமையாகக் கிடைக்கிற வாழைப்பழம் போதுமே! பெரிய பகை கொள்ளாதே.

மநா மசரேம் நாம ஸாண்டும் நகோ ஹோ |

அதீ ஆதரேம் ஹா நிஜத்யாஸ ராஹோ ||

ஸமஸ்தாம்மதேம் நாம ஹேம் ஸார ஆஹே |

துஜீ தூளணா தூளிதாம் ஹீந ஸாஹே || 81 ||

மனமே! சாதனைகள் பலவுண்டு. மலை ஏறவேண்டுமா? முக்கி முனகிப் படிகளில் ஏறிப் போகலாம், டோலிக்காரனுக்கு கூலி கொடுத்து, டோலியில் உட்கார்ந்தும் போகலாம், காலால் நடந்தால் கால் வலிக்கும், டோலியில் போனால் இடுப்பு வலிக்கும், எதற்காக மலை ஏற வேண்டும்? குளு குளு வென்று இருக்கும். அவ்வளவுதானே! தரையிலேயே - குளிர் சாதனங்களை வைத்துக் கொண்டால் குளு குளு கிடைக்கிறது. அதுபோல் வாழ்க்கை லட்சியம் என்ன? அதைச் சிந்தித்து முடிவு செய்துவிட்டால் அதற்குரிய ஸாதனையைப் பற்றி சிந்திக்கலாம் - வாழ்க்கையில் நிம்மதி வேண்டும். இதுதானே உயர்ந்த லட்சியம். அந்த மன நிம்மதிக்கு - உலகியல் உபகரணங்கள் எல்லாவற்றையும் விட ஸாரமானது மிகவும் சுலபமானது ராம நாமம். இதற்கு ஈடே கிடையாது.

பஹி நாம யா ராமநாமீம் துளேனா |

அபாக்யா நரா பாமராஹேம் களேநா ||

விஷா ஓளஷத கேதலேம் பார்வதீசேம் |

ஜிவா மானவா கிங்கரா கோண பூஸே || 82 ||

மனமே! நீ நினைக்கிறாய் ராம நாமம் ராம நாமம் என்று குருநாதர் ஓயாமல் சொல்கிறாரே! வேறு நாமம் இல்லையா! அவற்றை ஏன் சொல்வதில்லை? என்று கேட்கிறாய். நான் ஏன் ராம நாமத்தை மட்டும் சொல்கிறேன் தெரியுமா? பரமேச்வரன் இருக்கிறாரே. தக்ஷிணாமூர்த்தியாக, ஆதிசூருவாக வடிவமெடுத்திருக்கிறாரே, அவருடைய தேவி - பார்வதி

கேட்டாள் “ஆயிரம் நாமங்கள் உள்ளனவே, எல்லாவற்றையும் நெட்டுரு பண்ண நேரமில்லை. நெட்டுரு போட்டாலும் சொல்லும் போது தடுமாறுகிறது. அதை எளிதாகச் சொல்ல வழியிருந்தால் சொல்லுங்களேன்” என்று கணவரைக் கேட்டாள். அவருடைய அன்பு மனைவி அல்லவா பார்வதீ தேவி? அவளுக்கு தவறாக போதனை செய்வாரா? அவர் சொன்னார் “என் இனியவளே! நீ பக்கத்திலேயே இருந்தாலும் கூட - நான் மகிழ்வது ராம நாமத்தில்தான். ஸ்ரீ ராம ராம ராமேதி - ரமே ராமே மனேரமே” நீ இனியவள், ராமன் இனியவன், அவன் பெயர் மிகவும் இனியது, இதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் பிடிக்கவில்லை - என்று ஸாக்ஷாத் பரமேச்வரன் கூறுகிறார். மனமே! பரமேச்வரனே சொல்கிற நாமம் உனக்கு எளிதாகக் கிடைக்கிறது. அவர் உலகத்தைக் காப்பதற்காக - ஒரு சமயம் ஹாலாஹம் என்ற விஷத்தைச் சாப்பிட வேண்டியிருந்தது. அந்த விஷம் வெளியே பரவினால் உலகமே அழிந்துவிடும். அத்தகைய கொடிய விஷத்தைச் சாப்பிட்டார் - ராம - என்று சொல்லி ஏப்பம் விட்டார். அவரை அந்த விஷம் ஒன்றும் செய்யவில்லையே! அது உலகநிந்த கதை ஆயிற்றே. இதைக் காட்டிலும் மனமே வேறு என்ன சான்று வேண்டும்?

இன்னொரு ரகசியம் - ராம என்று சொல்லி எல்லா தெய்வங்களையும் வணங்கலாம். அவர்கள் ஸந்தோஷப் படுவார்கள்.

ஜேணேம் ஜாளிலா காம தோ ராமத்யாதோ |
உமேஸீம் அதீ ஆதரேம் கூண காதோ ||
பஹு ஞான வைராக்ய ஸாமர்த்யே ஜேதேம் |
பரீ அந்தரீம் நாமவிஸ்வாஸ தேதேம் || 83 ||

மனமே! மிக இனியதென்று ராம நாமத்தையே கூறி சப்புக் கொட்டிக் கொண்டிருக்கிறாரே பரமசிவன். அவரைப் பற்றி இன்னும் கொஞ்சம் சொல்கிறேன். அவர் உலகையே ஆட்டிப் படைக்கின்றானே மன்மதன் அவரை சுட்டெரித்தார். மஹாஞானிகளான ஸநகர் முதலானோர், ப்ரஹ்ம ஆநந்தத்திலேயே திளைப்பவர்கள், அவர்களுக்கு அநுபவமில்லாத - ஞானம், விஞ்ஞானம், வைராக்யம் உண்டா? அவர்கள் கைகட்டி வாய் புதைத்து - பரமேச்வரன் ராம நாமம் சொல்வதை கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு

ராம நாமத்தில் அத்தனை விச்வாஸம். உமாதேவீயும் கூட
கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறாளே!

விடேனேம் சிரீம் வாஹிலா தேவராணா |
தயா அந்தரீம் த்யாஸ ரே த்யாஸி நேணா ||
நிவாலா ஸ்வயேம் தாபஸ் சந்த்ரமௌஸீ |
ஜிவாம் ஸோடவீ ராமஹா அந்தகாளீம் || 84 ||

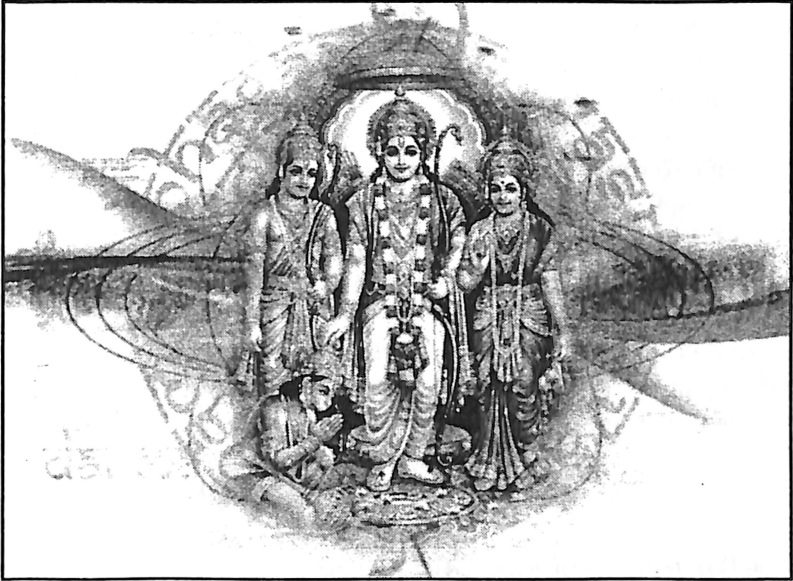
மனமே! நம்முடைய மஹாராஷ்ட்ர நாட்டிலே பண்டரீபுரம்
சிறந்த ஸ்தலம். அங்கு பிரகாசிக்கின்ற விட்டலனைப்
பணியாதவர் ஒருவரும் இல்லை. அந்த விட்டலன்
தலைப்பாகையில் சிவலிங்கம் இருக்கிறதே! விட்டலனே தன்
தலையில் சிவனைத் தானே தரித்திருக்கிறார். மனமே! விட்டலன்
ஏன் சிவலிங்கத்தை தரித்திருக்கிறார் தெரியுமா?

உலகைக் காக்க ஹாலாஹல விஷம் சாப்பிட்ட
பரமேச்வரன் - எந்த ராம நாம பலத்தினால் அதை
ஜீரணித்தாரோ அவரை நாம் சிரஸில் தாங்குவோம் என்று
விட்டலனே நினைத்திருக்கிறார். அந்த ராமன் கடைசி காலத்தில்
எல்லோரையும் காப்பாற்றி விடுவான்.

பஜா ராம விஸ்ராம கோகேஸ்வராம்சா |
ஜப நேமிலா நேம கௌஹராசா ||
ஸ்வயேம் நீவவீ தாபஸ் சந்த்ரமௌஸீ |
தும்ஹாம் ஸோடவீ ராம ஹா அந்தகாளீம் || 85 ||

மனமே! பார்வதியும் பரமேச்வரனும் நியமத்தோடு ராம
நாமம் சொல்லிக் கொண்டு ஆனந்தமாக இருக்கிறார்கள்.
அதனால் தான் யோக சித்தி பெற்ற மஹான்கள் - தம்
திறனாலேயே பிரஹ்மலயம் அடையக்கூடியவரும் கூட - ராம
நாமத்தில் திளைக்கிறார்கள். அந்த ராமன் நம்மையும்
காப்பாற்றுவார்.

முகீம் ராம விஸ்ராம தேதேம் சி ஆஹே |
ஸதாநந்த ஆநந்த ஸேஷுனி ராஹே ||
தயாவீண தோ ஸீண ஸந்தேஹகாரீ |
நிஜதாம ஹேம் நாம ஸோகாபாஹரீ || 86 ||

மனமே! அலுக்காமல் ராம நாமப் பெருமை சொல்கிறேன்.
நீ அதைத் தவிர வேறு ஒன்றிலும் கவனம் செலுத்தக்கூடாது.
அதில் ஸந்தேஹப்படக்கூடாது என்பதற்காகத்தான். மனமே! நீ
ராம நாமம் சொல்லு. உனக்கு நிம்மதி உண்டு, ஆனந்தம் உண்டு,
துயரமும் வராது. வாயில் ராம நாமமே புரளட்டும்.

முகீம் ராம த்யா காம பாதாம் ஸகேநா |
குணேம் இஷ்ட தாரிஷ்ட த்யாசேம் சகேநா ||
ஹரீபக்த தோ ஸக்த காமாஸ மாரீ |
ஜகீம் தந்ய தோ மாருதீ ப்ரஹ்மசாரீ || 87 ||

மனமே! நீ ராம நாமம் சொன்னால் - உலகிலுள்ள சிற்றின்ப
வாசனை போய்விடும். அது பெரிய சாதனை. அது நடக்குமா
என்று ஸந்தேகப்படாதே. நித்ய ப்ரஹ்மசாரி ஹநுமானே சான்று.
அவர் கொடுத்து வைத்தவர். அத்தனை நம்பிக்கை அவருக்கு.
உனக்கு வரவில்லையே!

பஹு சாங்கலேம் நாம யா ராகவாசேம் |
அதீ ஸாஜிரேம் ஸ்வல்ப ஸோபேம் புகாசேம் ||
கரீ மூள நிர்மள கேதாம் பவாசேம் |
ஜிவாம் மாநவாம் ஹேம் சி கைவல்ய ஸாசேம் || 88 ||

மனமே! ராகவனுடைய நாமம் மிகச் சிறந்தது. இரண்டே அட்சரங்கள். அவற்றில் எவ்வளவு இனிமை? உலகியல் நினைவை அடியோடு அழித்து விடக்கூடியது. மோக்ஷமளிக்கவல்லது.

ஜனீம் போஜனீம் நாம வாசே வதாவேம் |

அதீ ஆதரேம் கத்ய கோசேஷம் ம்ஹணாவேம் ||

ஹரீ சிந்தனேம் அன்ன ஜேவீத ஜாவேம் |

தரீ ஸ்ரீஹரீ பாவிஜேதோ ஸ்வபாவேம் || 89 ||

மனமே! உண்ணும்போது கோவிந்த! கோவிந்த! கோவிந்த என்று உரக்க ராமனுடைய நாமத்தை கோஷிக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு கவளமும் ராம நாமத்தோடு. உடலில் புஷ்டியையும். தூய்மையையும் தரும். ஹரி உன்னிடமே இயல்பாக உட்கார்ந்து விடுவார்.

ந யே ராம வாணீ தயா தோர ஹாணீ |

ஜநீம் வேர்த ப்ராணீ தயா நாம காணீ ||

ஹரீ நாம ஹேம் வேதஸாஸ்தரீம் புராணீம் |

பஹூ ஆகளேம் போலிலீ வ்யாஸவாணீம் || 90 ||

மனமே! வேதங்களிலும், சாஸ்த்ரங்களிலும் வியாஸ பகவான் தமது புராணங்களிலும் தெரியாமலா ராம நாமம் பெருமை சொல்லியிருக்கிறார். ஆகவே நீ ராம நாமத்தை நினைக்காவிட்டால் அது உனக்குப் பெரிய நஷ்டம்.

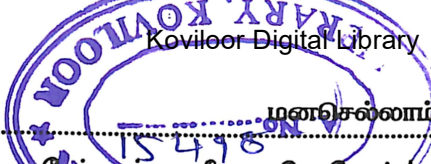
நகோ வீட மாநூம் ரக்ஷநாயகாசா |

அதீ ஆஜரேம் போலிஜே ராம வாசா ||

ந வேசே முகீம் ஸாம்படே ரே புகாசா |

கரீ கோஷ த்யா ஜாநகீ வல்லபாசா || 91 ||

மனமே! ராம நாமம் சொன்னது போதும் - என்று ஒரு போதும் நினைக்காதே. மூச்சு விட்டவரை போதும் என்று நீ நினைப்பாயா? அது போல ராம நாமம் உனக்கு பிராணன். மூச்சுவிடுவது எப்படி சிரமமில்லாமல் நடக்கிறதோ அது போல உன் காரியத்திற்கு ஒரு இடையூறும் இல்லாமல் ராம நாமம் உன்னிடம் ஓடிக்கொண்டிருக்க வேண்டும்.

அதீ ஆதரேம் ஸாவ ஹீ நாமகோஷேம் |
 கிரீகந்தரேம் ஜாயீஜே துரி தோஷேம் ||
 ஹரீ திஷ்டது தோஷவா நாமகோஷேம் |
 விஸேஷேம் ஹரா மாநஸீம் ராமபீஸேம் || 92 ||

மனமே! நீ ராம நாமம் சொல்ல ஆரம்பித்து விட்டால் போதும். உன்னுடைய பாபங்கள், குற்றங்கள், குறைகள், எல்லாம் ஓடிப்போய் மலைகுகை இருட்டில் ஒளிந்து கொண்டுவிடும். தலையே காட்டாது. ஸ்ரீ ஹரி உன் பக்கத்திலிருந்து கொண்டு ஜில்லென்று காற்று வீசிக் கொண்டிருப்பார். சிவனுள்ளத்தில் நிறைந்த ராம நாமம் உன்னிடம் பொங்கி வழியும்.

ஜகீம் பாஹதாம் தேவ ஹா அந்நதாதா |
 தயா லாகலீ தத்வதா ஸார சிந்தா ||
 தயாசேம் முகீம் நாம கேதாம் புகாசேம் |
 மநாம் ஸாங்க பாம் ரே துஜேம் காய வேசேம் || 93 ||

மனமே! உலகில் உள்ள ஸகல ஜீவராசிகளுக்கும் அவரவர்களுக்குப் பொருத்தமான அன்னத்தை - கவனித்து அளிக்கிறார் அந்த பிரபு - மனித வர்க்கத்திற்கும் - ஆத்ம ஞானத்திற்குரிய ஸாரமான தத்துவத்தை - பிரபுவின் நாமகீர்த்தனம் - என்று கண்டுபிடித்து அளித்திருக்கிறார். அந்த இரண்டு அட்சரங்களை உச்சரித்தால் உனக்கென்ன நஷ்டம்?

திந்ஹீலோக ஜாஹும் ஸகே கோப யேதாம் |
 நிவாலா ஹரூ தோமுகேம் நாம கேதாம் ||
 ஜபே ஆதரேம் பார்வதீ விஸ்வமாதா |
 ம்ஹணோநீ ம்ஹணா தேம் சி ஹேம் நாம ஆதாம் || 94 ||

மனமே! உலகில் நடக்கின்ற அட்டூழியங்கள் மனித வர்க்கத்தால் செய்யப்படுகின்றன. அவர்களை எரித்துச் சாம்பலாக்கி விடலாமா? என்று பரமேச்வரன் கோபப்படும் போது ஸ்ரீ ராம நாமம் சொல்லி - உள்ளம் களித்து, கோபத்தை உதறிவிட்டு - அமைதி அடைகிறார். அப்படி அவர் மனது அமைய வேண்டுமே என ஜகந்மாதா பார்வதி தேவியும் ராம நாமம் ஜபிக்கிறாள். அதே நாமத்தை நீயும் சொன்னால் உனக்கும் அமைதி கிடைக்கும்.

அஜாமேள பாபீ வதே புத்ரகாமேம் |

தயா முக்தி நாராயணாசேதி நாமேம் ||

ஸுகாகாரணேம் கும்டணீ ராம வாணீ |

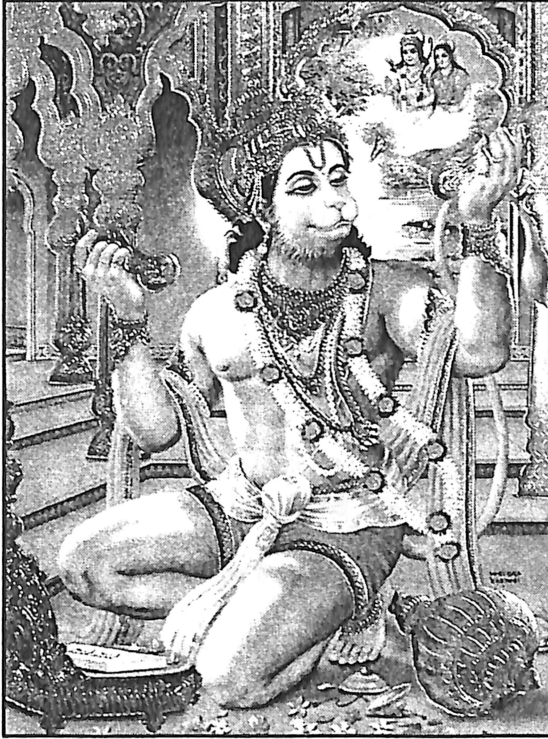
முகேம் போலதாம் க்யாதி ஜாலீ புராணீம் || 95 ||

மனமே! பகவானுடைய பரம கருணைக்கு மற்றொரு சான்று கூறுகிறேன்: - ராமன் நாராயண ராம - என்ற பெயருக்கெல்லாம் உரியவன். அஜாமிளன் என்ற பிராமணோத்தமர் கெட்ட ஸஹவாஸத்தினால் ஸ்வதர்மத்தை மறந்து - வேசியிடம் மயக்கம் கொண்டு, வாழ்வைப் பாழடித்துக் கொண்டு விட்டான். அவன் அப்படி பாழாகிப் போனது - அந்த வேசிக்கே பிடிக்கவில்லை. ஐயோ! பாவம்! மஹாபாபியாகி விட்டாரே இவர்! என்று வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருந்தபோது அவள் வீட்டு வாசலில் - ஒரு ஸாது வந்தார். “அம்மா! குடிக்கத் தண்ணீர் கொடு” என்று கேட்டார். அவள் சொன்னாள் - “நான் கேடு கெட்டவள் - என் கையால் உங்களுக்கு தாகத்திற்கு தண்ணீர் கொடுக்கக் கூட எனக்கு தகுதியில்லையே” என்று கண்ணீர் விட்டாள் - ஸாது சொன்னார் “ராம - என்று சொல்லு” அவள் சொன்னாள் “உன் பாவமெல்லாம் போய்விட்டது. உன் கையில் நான் தண்ணீர் அருந்துவேன், கொண்டு வா” என்றார். “உனக்கு என்ன வேணும் கேள்” என்றார். அவள் தன் கதையைச் சொன்னாள் “பெரியவர்களே! நான் என்னைப் பற்றிக் கவலைப்படவில்லை - நான் பிறவியிலேயே பாவி. ஆனால் இந்த பிராமணோத்தமர் என் சேர்க்கையால் மஹாபாவி ஆகிவிட்டாரே! அதற்குத் தான் வருந்துகிறேன். அவரை நான் திருத்த முடியாது. தாங்கள் ஏதாவது வழி சொல்லீர்களா?”

ஸாது கேட்டார் “அம்மா - நீ கர்ப்பம் கொண்டிருக்கிறாயா?”

அவள் சொன்னாள் “ஆமாம் ஸ்வாமீ! இது ஏழாவது கர்ப்பம்”

ஸாது சொன்னார்: உனக்கு ஆண் குழந்தை பிறக்கும். அவனுக்கு நாராயணன் என்று பெயர் வை. நல்லது நடக்கும் என்று சொல்லிவிட்டுப் போய்விட்டார். அவள், பிள்ளைக்கு நாராயணன் என்று பெயர் வைத்தாள். அந்தப் பாவி

பிராமணனுக்கு அந்தக் குழந்தையிடம் ரொம்ப பிரியம். எப்போதும் நாராயணா, நாராயணா என்று குழந்தையைக் கூப்பிட்டுக் கொண்டே இருந்தான். அவனுக்கு மரணபயம் கிட்டியது. யம தூதர்களைப் பார்த்து குழந்தை பயப்படப் போகிறானே என்று நினைத்து - நாராயணா இங்கே வராதே. நாராயணா ஓடிப்போ - என்று கூச்சலிட்டான். யமபடர்களை மடக்கி விஷ்ணு தூதர்கள் விரட்டி விட்டார்கள். மரணத்திலிருந்து தப்பினான்.

“நான் எப்படித் தப்பினேன்” என்று கேட்டான்.

“நீ பகவன் நாமம் சொன்னாய். தப்பினாய்” என்றார்கள்.

“நான் பகவன் நாமம் சொல்லவில்லையே? செல்லப் பிள்ளையைத் தானே கூப்பிட்டேன்” என்றான்.

“நீ பிள்ளையை நினைத்து நாராயண என்று

கூப்பிட்டிருக்கலாம். ஆனால் அது பகவானுக்கே சொந்தமான நாமம். அதனால் விஷ்ணு தூதர்கள் நீ பாபியல்ல என்று யமபயத்தை போக்கி விட்டார்கள். பகவானுடைய பெயரை இரவல் வாங்கி - நீ உன் பிள்ளைக்கு வைத்தால் - அது உன் பிள்ளையின் பெயர் ஆகிவிடுமோ”.

அஜாமிளன் பகவானை நினைத்துக் கூட அவன் பெயரைச் சொல்லவில்லை - நாமம். தன் மஹிமையினால் அஜாமிளனைக் காப்பாற்றிவிட்டது. ஒரு வேசி - தான் வளர்த்த கிளிக்கு - ராம - என்று அடிக்கடி ராம என்று ராமநாமம் சொல்லிக் கொடுத்து அடிக்கடி கிளி சொல்லிக் கேட்டுக் கொண்டிருந்ததால் அவள், இறந்து ராமன் திருவடி சேர்ந்தாள்.

மஹா பக்த ப்ரஹ்லாத ஹா தைத்யகூளீம் |
ஜபே ராமநாமாவளீ நித்யகாளீம் ||
பிதா பாபஸூயீ தயா தேகவேநா |
ஜநீம் தைத்ய தோ நாம மூகேம் ம்ஹணேநா || 96 ||

மனமே! ப்ரஹ்லாதன் என்ற பையன் ஓயாமல் ஹரி ஹரி என்று ஜபம் செய்து வந்தான். அது அவனுடைய அப்பனுக்கு பிடிக்கவில்லை. அவன் வாயால் ஒரு தடவை கூட சொல்லவில்லை. அவன் கதி தான் எல்லோருக்கும் தெரியுமே!

முகீம் நாம நாஹீம் தயா முக்தி கைம்சீ |
அஹந்தாகுணேம் யாதநாதே புகாசீ ||
புடேம் அந்த யேயில தோ தைந்யவாணா |
ம்ஹணோநீ ம்ஹணா ரே ம்ஹணா தேவராணா || 97 ||

மனமே! ஒரு தடவை கூட ராம நாமம் சொல்லாதவனுக்கு முக்தி கிடைக்குமா? நான் ஹிரண்யகசிபு. என் பெயரைச் சொல்லுங்கள் என்று அஹங்காரத்தினால் எல்லோரையும் விரட்டினான். கடைசியில் என்ன ஆயிற்று? அந்தோ பரிதாபம். மனமே ராம நாமத்தையே சொல்லு.

ஹரீநாம நேமஸ்த பாஷாண தாரீ |
வஹிதாரிலே மாநவதேஹதாரீ ||
தயா ராமநாமீம் ஸதா ஜோ விகல்பீ |
வதேநா கதா ஜீவ தோ பாபஸூயீ || 98 ||

மனமே! கடலில் அணைக் கட்டித்தானே ராமன் வாநரசேஸனையை அழைத்துக் கொண்டு லங்கைக்குப் போனார். கடலில் அணைகட்ட முடியுமா? பெரிய பெரிய மலைகளை கொண்டு வந்து கடலில் போட்டார்கள். கடலாழத்திற்குள் போய்விட்டன, ஹனுமான் பார்த்தார் - வீரர்களை. மலைகளைப் புரட்டிக் கொண்டு வந்து - ராம என்று சொல்லிவிட்டுக் கடலில் போடுங்கள் - என்று சொன்னார். என்ன ஆச்சரியம்? மலைகள் கடலில் மிதந்தன. அவற்றை ஒன்றோடொன்று இணைத்து நளன் என்ற வானரன் அணை கட்டினான். ராம நாமத்திற்கு அவ்வளவு மஹிமை. மனமே உன்னுடைய முன் வினைப் பாபம் உன் நம்பிக்கையைக் கெடுக்கிறது. அந்த ராம நாமமே மனித உருக்கொண்டு வந்து, ஸ்ம்ஸாரக் கடலிலிருந்து கரை ஏற்றுகிறது.

ஜகீம் தந்ய வாராணஸீ புண்யராஸீ |

தயேமாஜி ஜாதாம் கதீ பூர்வஜாம்ஸீ ||

முகேம் ராமநாமாவஸீ நித்யகாளீம் |

ஜிவா ஹீத ஸாங்கே ஸதா சந்த்ரமௌஸீ || 99 ||

காசி மிகச் சிறந்த புண்ய தலம். அங்கு போய் நாம் கங்கையில் ஸ்நாநம் செய்தால் கங்கா யாத்திரை செய்யாத நம் முன்னோர்கள் கரை ஏறுகிறார்கள். அதே மாதிரி நாம் ராம நாமம் சொன்னால் - நம் முன்னோர்கள் நல்ல கதி அடைவார்கள். அத்தகைய மஹிமை வேறு எதற்கு உள்ளது? ஜீவர்களுக்கு ஹிதமானது ராம நாமம் தான் என்று சந்த்ரனை முடியில் தாங்கிய பரமேஸ்வரன் கூறினார்.

யதாஸாங்க ரே கர்ம தேம் ஹி கடேனா |

கடேதர்ம தோ புண்ய காண்டம் தேம் ஹி கடேநா ||

தயா பாஹதாம் ஸர்வ பூதீம் அஸேனா |

புகாசேம் முகீம் நாம தேம் ஹி வஸேனா || 100 ||

மனமே! சாஸ்த்ர முறை வழுவாமல் நல்ல கர்மாவை அநுஷ்டிக்க இக்காலத்தில் வஸதி இல்லை. புண்யகர்மா - நல்ல பூமியில் பரிசுத்தமான தரையில் செய்ய வேண்டும். மூன்றாவது மாடியில் குடியிருப்பவன் பூஸ்பர்சம் இல்லாத இடத்தில் அக்னி வளர்த்து ஹோமம் செய்வது தகாது. இந்த அடிப்படையே கோணலாக - கர்மநுஷ்டானம் செய்துவிட்டு அந்த யாகம் இந்த

58 மனசெல்லாம் ஸ்ரீராமன்

யாகம் பண்ணினேன் என்று அஹங்காரப்படுகிறவனுக்கு யாகப் பயன் கிடைக்காது. பிற உயிர்களிடம் பரிவும் கபடமில்லாத சேவையும், கடமையாக இல்லாதவன் ராம நாமமும் சொல்ல இயலாவிட்டால் எப்படி சேஷமத்தை அடைய முடியும்?

ஜயா நாவடே நாம த்யா யேம ஜாசீ |
விகல்பே உடே தர்க த்யா நர்க சீ சீ ||
ம்ஹணோநீ அதீ ஆதரேம் நாம த்யாவேம் |
முகேம் போலதாம் தோஷ ஜாதீ ஸ்வபாவே || 101 ||

மனமே! ராம நாமம் ஒன்றுதான் உனக்குக் கதி. அதில் நம்பிக்கையில்லாமல் கேள்வி கேட்டுக் கொண்டே இருந்தால் யமனிடம் போய் பல வேதனைகளுக்கு உள்ளாக வேண்டியதுதான். அடக்கமில்லாத நீ தோன்றியபடி செய்து பாபங்களைத்தான் குவித்துக் கொள்வாய். நீ மேன்மை அடைய வேண்டுமானால் பக்தியோடு ராம நாமம் சொல்.

அதீ லீனதா ஸர்வபாவேம் ஸ்வபாவேம் |
ஜநா ஸஜ்ஜநாலாகிம் ஸந்தோஷவாவேம் ||
தேஹே காரணீம் ஸர்வ லாவீத ஜாவேம் |
ஸகூணீம் அதீ ஆதரேம்ஸ் பஜாவேம் || 102 ||

மனமே! உன்னையே கவனித்துக் கொண்டு உன் உடலையே பொத்திப் பொத்திப் போகித்துக் கொண்டே இருந்தால் மரணத்தை வெல்ல முடியாது. உடலை வருத்திப் பரோபகாரம் செய்ய வேண்டும். கல்யாண குணங்களுடைய ராமனை பூஜை பண்ண வேண்டும். பெரியோர்களிடம் மரியாதை இருக்க வேண்டும். ஸாதுக்களை ராம நாமம் சொல்லி ஸந்தோஷப்படுத்த வேண்டும்.

ஹரீகீர்தனேம் ப்ரீதி ராமீதராவீ |
தேஹே புதி நீருபணீம் வீஸராவீ ||
பரத்ரவ்ய ஆணீக காம்தா பராவீ |
யதர்த்தீ மனா ஸாம்டி ஜீவீம் கராவீ || 103 ||

மனமே! பிறருடைய பொருளிலோ மற்றப் பெண்டிரிடமோ கவனத்தைச் செலுத்தாதே. ப்ரீதி பாவத்துடன் ஹரீ கீர்த்தனம்

செய். ஸாதுக்களின் இதயம் உருகும். அந்தப் பாடல்களில் வருகின்ற ராமனுடைய க்ருபையை நினைத்து மெய் மறந்து நில்.

க்ரியேவீண நாநாபீ போலிஜேதேம் |
பரீ சீத துஸ்சீத தேம் லாஜுவீதேம் ||
மநா கல்பநா தீட ஸைராட தாவே |
தயா மாநவா தேவ கைஸேநி பாவே || 104 ||

மனமே! உன்னிடத்திலோ தீய எண்ணங்களும் அற்ப ஆசைகளும் நிறைந்துள்ளன. பேச்சு மாத்திரம் தர்மத்தை இப்படித் தான் அநுஷ்டிக்க வேண்டும் என்று தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறது. தக்ஷணை கொடுப்பதில் வருச்சனை இருக்கக் கூடாது. தரமான புத்தி வேண்டும் என்றெல்லாம் அடித்துச் சொல்லியிருக்கிறது” என்று - ஆவேசமாக பேசலாம். இப்படி சாஸ்த்ரம் பேசினதற்காக - நல்ல கதி கிடைக்கவே கிடைக்காது.

விவேகேம் க்ரிய ஆபுலீ பாலடாவீ |
அதீ ஆதரேம் ஸுத்த க்ரியா தராவீ ||
ஜநீம் போலண்யாஸாரிகேம் சால பாபா |
மநா கல்பநா ஸோடி ஸம்ஸாரதாபா || 105 ||

மனமே! நீ நல்ல கர்மாக்கள் செய்வது அப்புறம் ஆகட்டும். முதலில் உன்னிடமுள்ள கெட்டப் பழக்கங்களை விலக்குவதற்கு உறுதியாக முயற்சி செய். எண்ணமும், பேச்சும், செயலும் ஒன்றை இணைந்து கபடமில்லாமல் பொய் பேசாமல் - நல்ல முறையில் செய்யத் தீர்மானம் செய்து கொள்.

பரீ ஸ்நாநஸந்த்யா கரீம் யேகநிஷ்டா |
விவேகம் மநா ஆவரீ ஸ்தாநப்ரஷ்டா ||
தயா ஸர்வ பூதீம் ஜயா மாநவாலா |
ஸதா ப்ரேமஞ் பக்திபாவேம் நிவாலா || 106 ||

மனமே! சோம்பல் இல்லாமல் விடியற்காலை எழுந்து உற்சத்திகளை முடித்துக் கொண்டு பச்சைத் தண்ணீரில் ஸூர்ய உதயத்திற்கு முன் ஸ்நாநம் செய்தால் நல்ல ஆரோக்யம் நிலைக்கும். அந்த நேரம் அமைதியான நேரம். தியானம் செய்வதற்கு உகந்த நேரம். ஸந்த்யாவந்தனம் செய்து

சலனமில்லாமல் காயத்ரீ ஜபம் செய்து, உடன் ராமனுக்கு பூஜை செய். ராமன் உன்னிடம் பிரகாசிப்பான். அந்த தர்சனத்தை நமுவ விடாதே. உயிரினங்களிடமும் ஏழைகளிடமும் பரிவு காட்டு.

மநா கோபஆரோபணா தே நஸாவீ |

மநா புதி ஹே ஸாதுஸங்கீம் வஸாவீ ||

மநா நஷ்ட சாண்டாள தோ ஸங்க த்யாகீம் |

மநா ஹோயீ ரே மோக்ஷபாகீ விபாகீ || 107 ||

மனமே! நான் திரும்ப திரும்ப சொன்னதையே சொல்லி - உன்னை வாட்டுகிறேன் என்று உனக்கு கோபம் வருகிறது. அதற்கு என்ன காரணம் தெரியுமா? இத்தனை நாட்களாக நீ கெட்ட சேர்க்கையில் சேர்ந்த வேண்டாத விருப்பங்களை வளர்த்துக் கொண்டுவிட்டாய். நான் உனக்கு நல்லதைத் தான் சொல்கிறேன். என்னிடம் கோபப்படாதே - யாரிடமும் கோபப்படாதே. நீ ஸாதுஸங்கத்தில் சேர்ந்தால் தான் உனக்கு நான் சொல்வது நியாயம் தான் என்பது புரியும். ஆகவே ஸத்ஸங்கத்தையே நாடு. அவர்களுடன் சேர்ந்தால் உனக்கும் மோக்ஷத்தில் பங்கு கிடைக்கும்.

ஸதா ஸர்வதா ஸஜ்ஜணாசேனி யோகேம் |

க்ரியா பாலடே பக்தி பாவார்த்த லாகே ||

க்ரியே வீண வாசாளதா தே நிவாரீ |

துடேவாத ஸம்வாத தோ ஹீதகாரீ || 108 ||

மனமே! ஸத்ஸங்கத்திலேயே ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தாயானால் உன்னுடைய கெட்ட நடவடிக்கைகள் அகன்றுவிடும். ராமனிடம் பக்தி உண்டாகும். இதை விட்டு வாயைப் பெருக்கி வேண்டாத விஷயத்தில் மூழ்காதே. ஸத்ஸங்கத்தில் விவாதங்களற்ற, கருத்தொற்றுமை தான் ஹிதமளிக்கும். இதற்கும் மேலும் நான்கு காரணங்கள் கூறினார். (1)

ஜநீம் வாத வேவாத ஸோருதி த்யாவா |

ஜநீம் ஸிகஸம்வாத ஸிகேம் கராவா ||

ஜகீம் தோ சி தோ ஸோகஸந்தாபஹாரீ |

துடே வாத ஸம்வாத தோ ஹீதகாரீ || 109 ||

மனமே! சிலர் எதைச் சொன்னாலும் ஏன் அப்படி என்று கேட்பார்கள். ஸத்ஸங்கமானால் - நல்ல பண்புக்குரிய செய்திகளே கிடைக்கும். அதனால் சோகமும் உன் உளைச்சலும் அகலும். வாதங்கள் அற்ற கருத்து ஒற்றுமையே ஹிதமாகும். (2)

துடே வாத ஸம்வாத த்யாதேம் ம்ஹணாவேம் |
விவேகம் அஹம்பாவ யாதேம் ஜிணாவேம் ||
அஹந்தாகுணேம் வாத நாநா விகாரீ |
துடே வாத ஸம்வாத தோ ஹீதகாரீ || 110 ||

மனமே! நமக்கு எல்லாம் தெரியும் என்ற அஹம்பாவத்தினால் - நல்ல விஷயங்களில் சிலர் வாதம் செய்கிறார்கள். நமது அஹங்காரப் பிடிவாதத்தினால் - மாற்று நல்ல கருத்தை எதிர்க்கத் தோன்றுகிறது. மாற்றுக் கருத்தை விவேகத்தோடு ஆராய வேண்டும். அப்போது நம்முடைய அகங்காரம் விலகும். வாதங்கள் அற்ற கருத்து ஒற்றுமையே ஹிதமாகும். (3)

ஹிதாகாரணேம் போலணேம் ஸத்ய ஆஹே |
ஹிதாகாரணேம் ஸர்வ ஸோதாநி பாஹேம் ||
ஹிதாகாரணேம் பண்ட பாஷண்ட வாரீ |
துடே வாத ஸம்வாத தோ ஹீதகாரீ || 111 ||

மனமே! உனக்கு ஹிதமான நல்ல விஷயங்களையே சொல்கிறேன். நீயும் நன்றாக ஆராய்ந்துப் பார். நல்லெண்ணில்லாதவர்களின் இச்சகங்களைக் கேட்காதே. வாதமற்ற கருத்து ஒற்றுமையே ஹிதமாகும். (4)

ஜனீம் ஸாங்கதாம் ஐகதாம் ஜநம் கேலா |
பரீ வாத வேவாத தைஸாசி டேலா ||
உடே ஸம்ஸயோவாத ஹாதம் தம்பதாரீ |
துடே வாத ஸம்வாத தோ ஹீதகாரீ || 112 ||

மனமே! உலகியலைப் புகழ்ந்து பேசுபவர்களும், அதைக் காது கொடுத்து கேட்பவர்களும், தானும் கெட்டு பிறரையும் கெடுப்பார்கள். உன்னுடைய சந்தேஹங்களை மேலும் தூண்டி விட்டு, உன்னுடைய குழப்பத்தை அதிகமாக்குவார்கள்.

கடைசியாகச் சொல்கிறேன். வாதமற்றக் கருத்தொற்றுமையே ஹிதமாகும். (5)

ஜனீம் ஹீத பண்டித ஸாண்டித கேலே |

அஹம்தாருணேம் ப்ரஹ்மராசேஷஸ ஜாலே ||

தயாம்ஹிநி வித்பந்ந தோ கோண ஆஹே |

மநா ஸர்வ ஜாணீவ ஸாண்டுநி ராஹே || 113 ||

மனமே! சில மேதாவிகள், அஹங்காரிகள் அவர்களை ஞானத்திமிரினால் பிரம்ம ராக்ஷஸர்கள் ஆகிவிடுவார்கள். வேகும் பிரமாணனைப் போல். உள்ளத்திலே ராக்ஷஸக் கொடுமை. படித்திருக்கின்ற மமதையால் வேண்டுமென்றே (நல்லது சொல்கின்ற) எதிராளியை வாதில் வெல்ல வேண்டுமென்ற குறிக்கோளோடு தாம் சொன்னதையே சாதிப்பார்கள். ஸர்வக்ஞனான பகவானைக் காட்டிலும் இவர்கள் சிறந்தவர்களா?

புகாசேம் முகீம் போலதாம் காய வேசே |

திஸேந்தீஸ அப்யாம்தீரீ கர்வ ஸாஞ்சே ||

க்ரியேவீண வாசாளதா வேர்த்த ஆஹே |

விசாரேம் துஜா தூம் சி ஸோதூந பாஹே || 114 ||

அவர்கள் எதைப் பிடிவாதமாகக் கூறுகிறார்களோ. அதில் அவர்களுக்கே நம்பிக்கையும் சிரத்தையும் அனுஷ்டானத்தில் - வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களா என்று கவனித்தால் - அவர்களுடைய வண்டவாளம் வெட்ட வெளிச்சமாகும். ஆகவே 'உன் கருத்துக்களை நீயே ஆராய்ந்து பார்'.

துடே வாத ஸ்வாத தேதேம் கராவா |

விவேகேம் அஹம்பாவ ஹா பாலடாவா ||

ஜநீம் போலண்யாஸாரிகே ஆசாராவேம் |

க்ரியாபாலடே பக்திபந்தேம் சி ஜாவேம் || 115 ||

வீணாண வாதங்கள் செய்யச் செய்ய விவேகம் அஹங்காரத்தில் கொண்டு விடும். வாயால் உபதேசிக்கின்ற படி அனுஷ்டானம் செய்கின்றவர்களுடைய பக்தி மார்க்கத்திலே செய்வதே சாலச் சிறந்தது.

பஹு ஸ்ராபிதாம் கஷ்டலா அம்பருஷீ |
 தயாசே ஸ்வயே ஸ்ரீஹரீ ஜந்ம ஸோஸீ ||
 திந்ஹாஷீரஸிது தயா ஊபமாநீ |
 நுபேஷீ கதா தேவ பக்தபிமாநீ || 116 ||

அம்பரீஷ மகாராஜா துர்வாஸரிடம் அகப்பட்டு எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டார்? ஹரி அல்லவா தானே அவரை ஸங்கடத்திலிருந்து விடுவித்தார். பால் வேண்டுமென அழுதான் குழந்தை உபமன்யு. அக்கணம் பாற்கடலையே வரவழைத்தார் சிவன். பகவான் பக்தனைக் கைவிட மாட்டார்.

துரு லேகரும் பாபுடேம் தைந்யவாணேம் |
 க்ருபா பாகிதாம் தீதலீ பேடி ஜேணேம் ||
 சிரஞ்ஜீவ தாராங்கணீம் ப்ரேமகாணீ |
 நுபேஷீ கதா தேவ பக்தபிமாநீ || 117 ||

மனமே! சாஸ்த்ரமோ பக்தியோ அறியாத துருவன் தவம் புரிந்தான். பலவிதம் உடலை வருத்தினான். அவனக்கு பகவான் நேரே பேடியளித்தாரே! நக்ஷத்ர மண்டலங்களுக்கு அப்பால் சிரஞ்ஜீவியாக உத்தம ஸ்தானத்தை ஹரி கொடுத்தாரே! ஆகவே பக்தாபிமானியான பகவான் கைவிடமாட்டார். (2)

கஜேந்த்ர மஹா ஸங்கடம் வாஸ பாஹே |
தயாகாரணேம் ஸ்ரீஹரீ தாம்வதாஹே ||
உட காதலீ ஜாஹலா ஜீவதாநீம் |
நுபேக்ஷீ கதா தேவ பக்தாபிமாநீ || 118 ||

மனமே! கொடிய முதலை கஜேந்திரன் காலைக் கவ்வியது. ஆதிமூலமே! என்று யானை ஓலம் போட கருடன் மீது ஏறி பறந்து வந்தானே ஹரி. உயிரைக் காத்தருளினாரே. பக்தாபிமானியான பகவான் கைவிடமாட்டார். (3)

அஜாமேள பாபீதயா அந்த ஆலா |
க்ருபாஞ்ரபணேம் தோ ஜநீம் முக்த கேலா ||
அநாதாஸி ஆதார ஹா சக்ரபாணீ |
நுபேக்ஷீ கதா தேவ பக்தாபிமாநீ || 119 ||

அஜாமிளன் மஹாபாபி. நாராயண என்று தன் குழந்தையைக் கூப்பிட்டான் (பகவானை அல்ல) க்ருபாஞ்ரவான பகவான் அந்தக் குரலைக் கேட்டு ஓடி வந்தாரே! பகைவனைக் கொன்று பக்தனைக் காக்கின்ற சக்ராயுதமல்லவா அவன் கையில்? பக்தாபிமானியான பகவான் பக்தனைக் கைவிடமாட்டார். (4)

விதீகாரணேம் ஜாஹலா மச்ச வேகீம் |
தரீ கூர்மரூபேம் த்ரா ப்ருஷ்டபாகீம் ||
ஜநா ரக்ஷணாகாரணேம் நீச யோநீ |
நுபேக்ஷீ கதா தேவ பக்தாபிமாநீ || 120 ||

மனமே! பிரம்ம தேவ வேதங்களை மீட்டுக் கொடுப்பதற்காக மீன் அவதாரம் எடுத்தார்.

மந்திர மலையை கடலில் மூழ்காமல் தூக்கினார் ஆமை

அவதாரம் எடுத்து. இப்படியெல்லாம் ஜனங்களின் பொருட்டு தாழ்ந்த பிறவி எடுத்தாரே! பக்தாபிமானியான பகவான், பக்தனைக் கைவிடமாட்டார். (5)

மஹா பக்த ப்ரஹ்லாத ஹா கஷ்டவீலா |
 மஹணோநீ தயாகாரணேம் ஸிம்ஹ ஜாலா ||
 ந யே ஜ்வாள வீஷாள ஸந்தீத கோண்ஹீ |
 நுபேசுநீ கதா தேவபக்தாபிமாநீ || 121 ||

மனமே! பிரகலாதன் பச்சைக் குழந்தை, அவன் தகப்பனோ கொடிய அசுரன். எவ்வளவு கொடுமைப்படுத்தினான்? கொழுந்து விட்டெரியும் அக்நிபோல், சிங்கமுகம் கொண்டு, நரஸிம்மவதாரம் செய்தார். க்ருபையோடு பிரகலாதனைக் காப்பாற்றினார்.

குழந்தை நெருப்பு ஜ்வாலை போன்ற பகவானுடைய கண்களிலே கருணை ததும்புவதைக் கண்டு பயமின்றி திருவடி பணிந்தான். பக்தாபிமான தேவன் கைவிட மாட்டான் (6)

க்ருபா பாகிதாம் ஜாஹலா வஜ்ரபாணீ |
 தயாகாரணேம் வாமநு சக்ரபாணீ ||
 த்விஜாகாரணேம் பார்கவ ச்யாபபாணீ |
 நுபேசுநீ கதா தேவ பக்தாபிமாநீ || 122 ||

மனமே! இந்த்ரனுக்கு உதவி செய்வதற்காக பகவான் வாமன அவதாரம் எடுத்து மஹாபலியை அடக்கினார். பிராமணர்களைக் காப்பதற்காக பகவான் - பரசுராம அவதாரம் எடுத்தார். பக்தாபிமான பகவான் பக்தனைக் கைவிடமாட்டான். (7)

அஹிலே ஸதீலாகிம் ஆரண்ய பந்தேம் |
 குடாவா புடேம் தேவ பந்தீம் தயாந்தேம் ||
 பளேம் ஸோடிதாம் காவ காலீ நிஸாணீம் |
 நுபேசுநீ கதா ராமதாஸபிமாநீ || 123 ||

மனமே! காட்டுவழியில் அகலிகையைக் காப்பாற்றினார். ராவணனிடம் கைதிகளாகப் பிணைப்பட்ட தேவர்களை

விடுவித்தார் என்றெல்லாம் ராமனுடைய புகழ் பரவி இருக்கிறது. (இந்தப் பாடலை ராம சரிதம் வருவதால் கூறுகிறார்.) ராமதாஸருக்கு ப்ரியமான பகவான் கைவிடமாட்டார். (8)

தயேத்ருபதீகாரணேம் லாகவேகேம் |
 த்வரேம் தாம்வது ஸர்வ ஸாண்டுநி பாகேம் ||
 களீலாகி ஜாலா அஸே பௌத்ய மௌநீ |
 நுபேக்ஷீ கதா தேவ பக்தாபிமாநீ || 124 ||

த்ரௌபதியின் தீனக் குரல் கேட்டதும் - வேகமாக - கை வேலையை அப்படியே போட்டு விட்டு. புடவை வேட்டையில் இறங்கி புடவைகளை அனுப்பி அவளுடைய மானம் காத்தார். பகவான் பக்தனைக் கைவிடமாட்டார். (9)

அநாதாம் திநாங்காரணேம் ஜந்மதாஹே |
 கலங்கீ புடேம் தேவ ஹோணார ஆஹே ||
 ஜயா வர்ணிதாம் ஸீணலீ வேதவாணீ |
 நுபேக்ஷீ கதா தேவ பக்தாபிமாநீ || 125 ||

அனாதைகளையும், ஏழைகளையும் காப்பதற்காக பல அவதாரங்கள் எடுத்தார் - என்று சரிதங்கள் உள்ளன. கலி முடிவில் கல்வி அவதாரம் எடுப்பார். வேதங்களே அந்த அற்புதங்களை வர்ணித்து மாளவில்லை. பகவான் பக்தனைக் கைவிடமாட்டார். (10)

ஜநாகாரணேம் தேவ லீளாவதாரீ |
 பஹ்விதாம்பரீ ஆதரேம் வேஷதாரீ ||
 தயா நேணதீ தே ஜந பாபருபீ |
 துராத்மே மஹாம் நஷ்ட சாண்டாள பாபீ || 126 ||

மனமே ஸ்ரீ ராமனை த்யானித்து ஸுகப்படு, ராம சரிதம் கேட்டு. மனமே! நீ நினைத்து நினைத்து உருகி மகிழ வேண்டுமென்பதற்காகவே பகவான் பல அவதார லீலைகளைச் செய்திருக்கிறான். பக்தர்களாகவே வேஷம் போடுகிறான். அவற்றை அநுபவிக்கக் கொடுத்து வைக்காதவன் மஹாபாபி.

ஐகீம் தந்ய தோ ராமஸூகேம் நிவாலா |
 கதா ஐகதாம் ஸர்வ தல்லீந ஜாலா ||
 தேஹோபாவநா ராமபோதேம் உடாலீ |
 மநோவாஸரா ராமரூபீம் புடாலீ || 127 ||

மனமே! ராமனை த்யானித்து ஸூகப்படு. ராமசரிதம் கேட்டு
 அதிலேயே மூழ்கிவிடு. நமக்கு அந்தர்யாமியாக உடலில்
 இருக்கிறார் என்று பாவித்து ராமனாகவே ஆகிவிடு. நீயே
 தன்யன்.

மனா வாஸநா வாஸுதேவீம் வஸோம் தே |
 மநா காமநா காமஸங்கீம் நஸோம் தே ||
 மநா கல்பநா வாஷுகீ தே ந கீஜே |
 மநா ஸஜ்ஜனா ஸஜ்ஜனீம் வஸ்திகீஜே || 128 ||

மனமே! நீ துன்யமாக இருக்கமாட்டாய். அப்படி இருந்தால்
 பாப வாஸனைகள் வந்து நிரம்பிவிடும். ஆகவே வாஸுதேவ
 சரீதமே - நிறையக் கேட்டுக் கேட்டு வாஸனையாக உன்னிடம்

நிரம்பட்டும். சிற்றின்ப வாசனைகளை உள்ளே விடாதே. என் நல்ல மனமே ஸாதுக்களோடு கூடு.

கதீகாரணம் ஸங்கதீ ஸஜ்ஜனாசீ |
மதி பால்டே ஸுமதீ துர்ஜனாசீ ||
ரதீநாயிகேசா பதீ நஷ்ட ஆஹே |
மஹணோனீ மனாதீத ஹோவூனிராஹே || 129 ||

மனமே நீ ஸத்ஸங்கத்தில் சேர்ந்தால் தான் துஷ்டர்கள் உதவு உன்னைவிட்டுப் போகும். நீ விபூதி பூச ஆரம்பித்தால் - நீ கோபி சந்தனம் இட்டுக் கொண்டால், துஷ்டர்கள் - முகத்தை சுளுத்திக் கொண்டு அப்புறம் போய் விடுவார்கள். நல்லோர்கள் உன்னோடு கூடுவார்கள். மன்மதன் பாணத்திற்கு இரையானால் நீ நசித்து விடுவாய். அவனுடைய இலக்கிலிருந்து நகர்ந்து விடு.

மனா அல்ப ஸங்கல்ப தோ ஹீ நஸாவா |
மநா ஸத்ய ஸங்கல்ப சித்தீம் வஸாவா ||
ஜநீம் ஜல்ப வீகல்ப தோ ஹீ த்யஜாவா |
ரமாகாந்த யேகாந்தகாளீம் பஜாவா || 130 ||

மனமே! சிற்றின்ப மனோரதத்தில் நீ ஏறிவிட்டால் உன்னைக் குடை சாய்த்துவிடும். ராம நாம ஸங்கல்பத்தில் முனைந்தால் - உனக்கு ஸத்யமான ஸங்கல்பம் வரும். வெட்டிப் பேச்சு வாதவிவாதங்கள் எல்லாவற்றையும் விட்டு தொலை. ரமா நாயகனை தனிமையில் பஜனை செய்.

பஜாயா ஜநீம் பாஹதாம் ராம யேகு |
கரீம் பாண யேகு முகீம் ஸப்த யேகு ||
கரீயா பாஹதாம் உதரே ஸர்வ லோகு |
தரா ஜாநகீநாயகாசா விவேகு || 131 ||

பஜனை என்றால் ராம நாம பஜனை ஒன்றுதான். உண்மையில் அவனக்கு எல்லாமே ஒன்று தான். இரண்டு கிடையாது. ஓரம்பினால் வாலியைக் கொன்றான். வாக்கிலே ஒரு தரம் சொல்லான். மாறமாட்டான். அவனுக்கு ஒரே வேலை ஜனங்களை மேன்மைப்படுத்துவது. இதுதான் ஜாநகீ நாயகனின் இயல்பு.

விசாருநி போலே விவஞ்சுநி சாலே |
 தயாசேநி ஸந்தப்த தே ஹீ நிவாலே ||
 பரேம் ஸோதியாவீண போலோம் நகோ ஹோ |
 ஜநீம் சாலணேம் ஸுத்த நேமஸ்த ராஹோ || 132 ||

மனமே! நன்கு ஆராய்ந்து பேசு, பேசுகிறதை செயற்படுத்து. அதனால் உனக்கு ஸந்தாபங்களும் தீரும். மன அமைதி, பரம்பொருள் ஞானம் இவை மிளிரும். இன்றேல் உன் வாழ்க்கையே வீண்.

ஹரீ பக்தவீரக்த விக்ஞாநராஸீ |
 ஜேணேம் மாநஸீம் ஸ்தாபிலே நிஸ்சயாஸீ ||
 தயா தர்ஸநேம் ஸ்பர்ஸநேம் புண்ய ஜோடே |
 தயா பாஷணேம் நஷ்ட ஸந்தேஹ மோடே || 133 ||

மனமே! ஹரி பக்தி - வைராக்கியம் - ஞானம் இவைதான் உன்னை உண்மையான பரம்பொருளில் நிலை நிறுத்தும். அத்தகைய மஹான்களை தர்சித்தாலும் திருவடி தொட்டாலும் நீ பேறு பெறுவாய். உன் ஐயங்கள் அகன்றுவிடும்.

நஸே கர்வ ஆங்கீம் ஸதா வீதராகீ |
 ஷுமா ஸாந்தி போகீ தயா தக்ஷ யோகீ ||
 நஸே லோப நா சேஷப நா தைந்யவாணா |
 யஹீம் லக்ஷணீம் ஜாணிஜே யோகிராணா || 134 ||

மனமே! நாம் ராம நாமம் சொல்கிறோம். நமக்கு ஈடு இணை கிடையாது என்று கர்வப்படாதே. அற்ப சபலங்களுக்கு ஆளாகாதே. பொறுமை, அமைதி, போதுமென்ற எண்ணம், எளியாரிடம் தயவு, செயலில் ஸாமர்த்யம், பகவானிடம் ஈடுபாடு, இவற்றைப் பழக்கிக் கொள். பேராசை, குழப்பம், கலக்கம், அதைர்யம் உள்ளவர்களிடம் பழகாதே. இவற்றை நீயும் பழக்கிக் கொள்ளாதே.

தரீரே மநா ஸங்கதீ ஸஜ்ஜநாசீ |
 ஜேணேம் வருத்தி ஹே பாலடே துர்ஜநாசீ ||
 பளேம் பாவ ஸத்புத்தி ஸந்மார்க லாகே |
 மஹாம் க்ரூர தோ காள விக்ராள பங்கே || 135 ||

மனமே! ஸத்ஸங்கத்தில் எப்பொழுதும் தயாராகஇரு. உறுதியாக இரு, உலகியலில் ஈடுபடுகிறவர்களுடன் ஒட்டாதே, உன்னைப் பார்த்து அவர்களும் ஸத்ஸங்கத்தில் சேர்வார்கள், திடபுத்தி ஏற்படும், கலியின் கொடுமை உன்னைத் தீண்டாதவாறு உனக்கு தைரியத்தைக் கொடுக்கும்.

பயேம் வ்யாபிலே ஸர்வ ப்ரஹ்மாண்ட ஆஹே |

பயாதீத தேம் ஸந்த ஆநந்த பாஹேம் ||

ஜயா பாஹதாம் த்வைத காம்ஹீம் திஸேநா |

பயா மாநஸீம் ஸர்வதா ஹீ அஸேநா || 136 ||

மனமே! உனக்கு பிரம்மாண்டத்திலே எதைப் பார்த்தாலும் பயமாக இருக்கிறது. ஏன் தெரியுமா? அது வேறு, நாம் வேறு என்று நீ நினைப்பதால்தான். ஸகலமும் பிரஹ்ம ஸ்வரூபம் வேறு வஸ்துவே கிடையாது என்ற தத்துவம் புரிந்து, அது ஸத்வமானது, ஆனந்தமயமானது என்று உணர்ந்துவிட்டால் உனக்கு பயமே வராது.

ஜீவா ஸ்ரேஷ்ட தே ஸ்பஷ்ட ஸாங்கோநி கேலே |

பரீ ஜீவ அஞ்ஞாந தைஸேசி டேலே ||

தேஹேபுதிசேம் கர்ம கோடேம் டளேநா |

ஜுநேம் டேவணேம் மீ பணேம் ஆகளேநா || 137 ||

மனமே! உடலே நான், என்ற அழுத்தமான அஞ்ஞானத்தை பெரியோர்கள் உபதேசம் கேட்டு அழித்துக் கொண்டு விட்டால், உயரிய தத்துவம் ஆத்மா வெளிப்படையாகத் தெரியும். அவர்களுக்கு ஆத்மாவும் பரமாத்மாவும் ஒன்றே. ஞானப் பொக்கிஷம் கிடைத்து நிம்மதியாக இருக்கிறார்கள்.

ப்ரமேம் நாடளே வீத தே குப்த ஜாலேம் |

ஜிவா ஜந்ம தாரித்ர டாகூநி ஆலேம் ||

தேஹேபுதிசா நிஸ்சயோ ஜ்யா டேளேநா |

ஜுநேம் டேவணேம் மீபணேம் ஆகளேநா || 138 ||

மனமே! அந்த ஆத்ம ஞானப் புதையல் அஞ்ஞானத்தினால் ஒளிந்து கொண்டிருக்கிறது. அதனால் பிறப்பு, இறப்பு என்ற தரித்ர நிலை விடமாட்டேன் என்கிறது. தேகமோ ஆத்மா - என்ற

அஹங்காரப் பிடிப்பை உதர முடியவில்லை. அதனால் சரீரம் போய்விட்டால் - என்ன செய்வோம் ? என்று பயப்படுகிறான்.

புடேம் பாஹதாம் ஸர்வ கோம்தலேம்ஸே ।

அபாக் யாஸு ஹேம் த்ருஸ்ய பாஷாணபாஸே ॥

அபாவேம் கதா புண்ய காம்டீம் படேனா ।

ஜுனோம் டேவணேம் மீபணேம் ஆகளேனா ॥ 139 ॥

மனமே! உன்னிடம் புலன்கள் கொண்டு கொட்டுகின்ற அத்தனையும் குப்பை. அதற்கு அப்பால் உன் புத்தி தான் ஆத்ம, ஒளியைக் கொடுக்க முடியும். ஏனெனில் புத்தி தான் உடல் ஆத்மா இல்லை என்பதை உணர முடியும்.

அதைப் பற்றிக் கொண்டு ச்ரத்தையுடன் ஞானத்திலே திளைக்காதவன் பாக்யம் அற்றவன். அவனுக்கு பிரம்மசாக்ஷாத்காரம் கிடைக்காது.

ஜ்யாசேம் தயா சூகலேம் ப்ராப்த நாஹிம் ।

குணேம் கோவிலேம் ஜாஹலேம் துக தேஹீம் ॥

குணா வேகனீ வ்ருத்தி தேஹிவளேனா ।

ஜுனோம் டேவணேம் மீபணேம் ஆகளேனா ॥ 140 ॥

மனமே! இந்த ஆத்ம ஒளி எல்லா ஜீவன்களிடமும் உள்ளது. அது முக்குணங்களால் நெய்யப்பட்ட கெட்டித் திரைக்குள் அகப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் துக்கப்படுகிறார்கள். மனமே இந்த முக்குணத் திரையை கிழித்தெரியாதவரை உனக்கு ஆத்ம தீப ஒளி கிடைக்காது.

மஹணே தாம ஸாயாஸ த்யாசே கராவே |
ஜநீம் ஜாணதா பாய த்யாசே தராவே ||
குரு அஞ்ஜநேவீண தேம் ஆகளேநா |
ஜூநேம் டேவணேம் மீபணேம் களேநா || 141 ||

மனமே! ஸமர்த்தர் கூறுவதை கவனி. முக்குணத்திரையை குரு க்ருபை என்ற மையைக் கண்ணில் போட்டுக் கொண்டால் தான் விலக்க முடியும். அந்த குரு க்ருபை என்ற கண் மை ஸாதுக்களை பணிந்தால் தான் கிடைக்கும். அஹங்காரமுற்றவனுக்குக் குரு க்ருபை கிடைப்பது எளிதல்ல.

களேநா களேநா களேநா டலேநா |
டலே நாடலே ஸம்ஸயோ ஹீ டலேநா ||
கலேநா கலேநா அஹம்தா கலேநா |
பளே ஆகளேநா மிளேநா மிளேநா || 142 ||

மனமே! அஹங்காரமும், ஸந்தேஹமும் பெரியோரிகளின் உபதேசத்தில் நம்பிக்கையை வளரவிடாது. அந்த நம்பிக்கை உனக்கு ராம பக்தியினால் தான் வரும். அது வராதவரை ஆத்மஸ்வரூபம் தெரியாது, தெரியாது, தெரியாது.

அவித்யாமுணேம் மாநவா ஊமஜேநா |
ப்ரமேம் சூகலேம் ஹீத தேம் ஆகளேநா ||
பரீஷேவிணேம் பாந்தலே த்ருட நாணேம் |
பரீ ஸத்ய மித்யா அஸேம் கோண ஜானேம் || 143 ||

மனமே! புலன்கள் கொடுப்பவைதான் ஸத்யம் என்று செல்லாத நாணயத்தை முடிச்சப் போட்டு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறாய். அவற்றைத் தூக்கி எறி, உண்மையான நாணயம் ராம பக்தி தான். அதை நாமம் சொல்லி ஸம்பாதித்துக் கொள். அதை விட்டு கனமான செல்லாத நாணய மூட்டையைத் தூக்கிக் கொண்டு கஷ்டப்படாதே.

ஜகீம் பாஹதாம் ஸாச தே காய ஆஹே |
 அதீ ஆதரே ஸத்ய ஸோதூநி பாஹே ||
 புடே பாஹதாம் பாஹதாம் தேவ ஜோடே |
 ப்ரமப்ராந்தி அஞ்ஞாந ஹே ஸர்வ மோடே || 144 ||

மனமே! நீ செய்ய வேண்டியது ஒன்றுதான் - புலன்களை ஒதுக்கிவிட்டு - புத்தியின் துணை கொண்டு ஸத்யம் எது - என்பதை ஆராய்வது தேர்ந்தெடுத்துக் கொள். அப்போது ஸத்யமான ஆத்ம தத்வம் தெரியும். புலன்கள் கொண்டு வந்த அஞ்ஞான குப்பையை புத்தியென்ற துடைப்பத்தினால் ஒழித்துவிடலாம்.

ஸதா வீஷயோ சிந்திதாம் ஜீவ ஜாலா |
 அயம்பாவ அஞ்ஞாந ஜந்மாஸி ஆலா ||
 விவேகே ஸதா ஸஸ்வரூபேம் பராவே |
 ஜிவா ஊகலீம் ஜந்ம நாஹீம் ஸ்வபாவே || 145 ||

மனமே! வீட்டை தினம் தோறும் மூன்று வேளையும் துடைத்துக் கூட்டாதவரை குப்பைகள் சேர்ந்து கொண்டுதான் இருக்கும். மோஹப் பொருள்களும், அஹங்காரமும், அஞ்ஞானமும், பிறப்பு இறப்புகளைக் கொடுத்துக் கொண்டேதான் இருக்கும். உன்னிடம் குப்பைச் சேரக் கூடாது - ஞான ஒளியை பெருக்க வேண்டும். அப்போது தான் ஜீவன் தன் ஸ்வரூபமான ப்ரஹ்மத்தை அடைய முடியும்.

திஸே லோசநீம் தேம் நஸே கல்பகோடி |
 அகஸ்மாத ஆகார லே காலமோடி ||
 புடே ஸர்வ ஜாயில காஹீம் ந ராஹே |
 மநா ஸேத ஆநந்த ஸோதூநி பாஹே || 146 ||

மனமே! கண்ணால் காண்பன எல்லாம் அழியத்தான் போகின்றன. அவற்றை நினைக்காதே. அவற்றினூடே பிரகாசிக்கிற ஆத்ம ஸ்வரபத்தைப் பிடித்துக் கொள்.(1)

புடேநா துடேநா சளேநா டளேநா |
 ஸதா ஸஞ்சலேம் மீபணேம் தேம் களேநா ||
 தயா ஏகரூபாஸி துஜேம் ந ஸாஹே |
 மநா ஸந்த ஆநந்த ஸோதூநி பாஹேம் || 147 ||

மனமே! ஆத்மாவை ஆயுதங்களால் வெல்ல முடியாது. காற்றினால் அசைக்க முடியாது. ஜலத்தினால் நனைக்க முடியாது. அதனிடத்தில் வேறு ஒன்றும் ஒட்டாது. அந்த ஆத்ம ஸ்வரூபத்தைப் பிடித்துக் கொள். (2)

நிராகார ஆதார ப்ரஹ்மாகாசம் |
 ஜயா ஸாங்கதாம் ஸீணலீ வேதவாசா ||
 விவேகேம் ததாகார ஹோவூநி ராஹேம் |
 மநா ஸந்த ஆநந்த ஸோதூநி பாஹேம் || 147 ||

மனமே! ப்ரஹ்மத்திற்கு உருவம் கிடையாது, அது ப்ரஹ்மா - ருத்ரன் - விஷ்ணு இவர்களுக்கே மூலப்பொருள். வேதங்களாலேயே கூட இன்னதென்று கூற முடியாது. ஆனால் அது உனக்கு சுலபம். அந்த ஆத்ம ஸ்வரூபத்தைப் பிடித்துக் கொள். (3)

ஜகீம் பாஹதாம் சர்மசகீ ந லகே |
 ஜகீம் பாஹதாம் ஜ்ஞாநசகீம் ந ரகே ||
 ஜகீம் பாஹதாம் பாஹணேம் ஜாத ஆஹே |
 மநா ஸந்த ஆநந்த ஸோதூநி பாஹே || 149 ||

மனமே! உடலைச் சார்ந்த கண்ணினால் காண முடியாதது. ஞானக் கண்ணுக்குக் கூட தான் ஒளியூட்டுகிறது. அது பார்க்கிறவன், பார்க்கப்படும் பொருள், பார்க்கின்ற கருவி; மூன்றும் அதிலே ஒடுங்கி ஆனந்த வெளிப்பாடாக அது விளங்குகிறது. அந்த ஆத்ம ஸ்வரூபத்தைப் பிடித்துக் கொள். (4)

நஸே பீதநா ஸ்வேத நா ஸாம காம்ஹீம் |
 நஸே வேக்த ஆவேக்த நாநீள நாஹீம் ||
 ம்ஹணே தாஸ விஸ்வாஸிதாம் முக்தி லாஹே |
 மநா ஸந்த ஆநந்த ஸோத்ருநி பாஹேம் || 150 ||

மனமே! அதன் நிறம் மஞ்சளோ, வெள்ளையோ, கருப்போ வேறு ஏதுமில்லை. அது வெளிப்படையும் இல்லை, மறைந்ததுமில்லை, ஆனால் ராமதாஸர் நிச்சயமாகக் கூறுகிறார். அதில் “லயமடைவதே முக்தி” அந்த ஆத்ம ஸ்வரூபத்தைப் பிடித்துக் கொள்.

கரேம் ஸோதிதாம் யோததாம் ஸோததாஹே |
 மநா போதிதாம் போதிதாம் போததாஹே ||
 பரீ ஸர்வ ஹீ ஸஜ்ஜனாசேநி யோகேம் |
 பரா நிஸ்சயோ பாவிஜேஸாநுராகேம் || 151 ||

மனமே! உன் புத்தியை அதை ஆராய்வதிலேயே செலுத்து
 “புத்திக்கு அகப்படாது என்கிறீர்கள்? எப்படி ஆராய்வது?”
 என்று கேட்காதே. ஒரு வஸ்துவைத் தேய்க்கத் தேய்க்க அதன்
 ஒளி அதிகமாகிறதல்லவா? புத்தி சிந்திக்க சிந்திக்க அதன் ஒளி
 தானாக வெளிப்படும். ஸத்ஸங்கத்தில் ஸாதுக்களையும் உன்
 ஆராய்ச்சியைச் சேர்த்துக் கொள் நிச்சயம் பலிக்கும்.

பஹிதாம் பரீ கூஸரீ தத்தவஜ்ஞாடா |
 பரீ பாஹிஜே அந்தரீ தோ நிவாடா ||
 மநா ஸார ஸாசார தேம் வேகளேம் ரே |
 ஸமஸ்தாம்மதேம் யேக தேம் ஆகளேம் ரே || 152 ||

மனமே! புத்தி ஆராய்ச்சி செய்யும்போது ஒவ்வொன்றும்
 தோன்றும். இமயமலை கோடிக்கணக்கான ஆண்டுகளாக
 உள்ளது. அது போல அது அழியாமலே இருந்துவிடும் என்று
 தோன்றும். மறுகணம் புத்தியில் அதுவும் அழியக்கூடியதுதான்
 என்று விவேகம் மலரும். இது இவ்வளவு காலம் இருப்பதே
 பிரம்மத்தின் திறனால்தான் என்பது ஞானத்தின் ஓர் ஒளி.

நவ்ஹே பிண்டஜ்ஞாநேம் நவ்ஹே தத்தவஜ்ஞாநேம் |
 ஸமாதாந காம்ஹீம் நவ்ஹே தாநமாநேம் ||
 நவ்ஹே யோகயாகேம் நவ்ஹே போகத்யாகேம் |
 ஸமாதாந தேம் ஸஜ்ஜநாசேநி யோகேம் || 153 ||

மனமே! உடலைப் பற்றி விஞ்ஞான பரிசோதனை செய்து
 அதிலே ஆத்ம தத்துவம் எங்கே இருக்கிறது? என்று தேடினால்
 கண்டுபிடிக்க முடியாது. ஆனால் அது உள்ளதால் தான் நாம்
 ஜீவிக்கிறோம் என்ற ப்ரத்யட்ச உண்மை தெரிகிறது. அது போல
 ப்ரபஞ்சத்தில் உள்ள பொருள்களை எல்லாம் விஞ்ஞான
 அறிவினால் பரிசோதித்தாலும் அது அகப்படாது. ஆனால்
 அவையெல்லாம் அது இருப்பதானால் உள்ளன என்பது
 ப்ரத்யட்ச உண்மை. அது போல யோகம் யாகம் இவற்றைச்
 செய்தாலும் அது தெரிவதில்லை. ஆனால் அஹம்

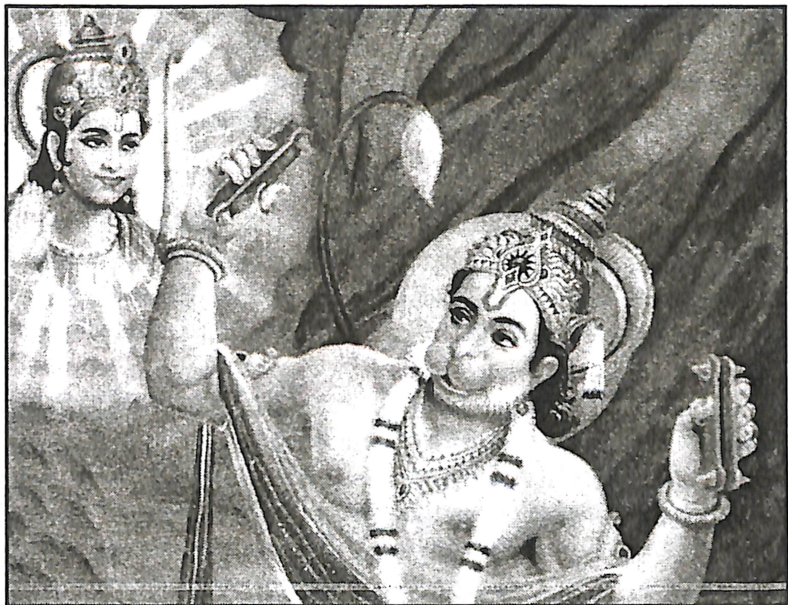
பிரஹ்மாஸ்மி என்று சற்று நேரம் த்யானித்தால் ஒரு நிம்மதி ஏற்படுகிறதே அது தான் ஆத்மாவின் உண்மை நிலை.

மஹாவாக்ய தத்தவாதிகேம் பஞ்சிகர்ணேம் |
 குணேம் பாவிஜே ஸந்தஸங்கேம் விவணேம் ||
 த்விதீயேஸி ஸங்கேத ஜோ தாவிஜேதோ |
 தயா ஸாண்டுநி சந்த்ரமா பாவிஜேதோ || 154 ||

மனமே! வேதங்கள் கூறுகின்றன அஹம் ப்ரஹ்மா1ம் தத்தவமஸி ப்ரஜ்ஞானம் ப்ரஹ்ம என்ற மஹாவாக்யங்களால் ஊன்றி நீ த்யானத்தில் சொல்லிச் சொல்லி பயிற்சி பண்ணினால் மற்றவை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக விலகுவதற்கு அந்த மஹா வாக்யங்கள் உதவுகின்றன. ஆகாசத்தில் அமாவாஸைக்க மறுநாள் - சந்திரன் சின்னக் கீற்றாக இருப்பதால் புலப்படுவதில்லை. ஒரு மரத்தைக் காட்டி அதன் கிளையைக் காட்டி அந்த திசையிலே பார் என்று குறிப்பிட்டுக் காட்டினால் அந்த திசையிலே ஆகாசத்திலே சந்த்ரனின் கீற்று தெரிகிறதல்லவா? அது போல சாஸ்த்ரங்கள் ஆத்ம ஞானத்திற்கு உதவுகிறேன்.

திலேநா ஜநீம் தேம் சி ஸோதூநி பாஹேம் |
 பரேம் பாஹதாம் கூஜ தேதேம் சி ஆஹே ||
 கரீம் கேவும் ஜாதாம் கதா ஆடளேநா |
 ஜநீம் ஸர்வ கோந்தாடலேம் தேம் களேநா || 155 ||

மனமே! புலன்களைக் கொண்டே அல்லது மற்ற இயந்திர நுண் பொருள்களைக் கொண்டே ப்ரஹ்மத்தைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது. ஆனால் அது ஆநந்த ஸ்வரபம். உச்சி வெயிலில் சாலையில் நடந்து போகிறோம். காலில் தூடு தாங்கவில்லை, அடுத்த அடி எடுத்து வைக்க ஒரு காலை ஊன்றினால் அது துடிக்கிறது. வியர்வை கொட்டுகிறது. நாக்கு வரண்டு விட்டது. கண்கள் இருண்டுவிட்டன, மயக்கம் வருகிறது. அப்போது - ஒரு ஆலமரம் தெரிகிறது, குளம் தெரிகிறது, விந்தி, விந்தி ஓடுகிறோம் மர நிழலுக்கு வந்துவிட்டோம். அப்போது ஒரு காற்று வீசுகிறது “அப்பாடா” என்கிறோம். அந்த இன்பம் உடலுக்குத் தானே கிடைக்கிறது? நன்றாகச் சிந்தித்துப் பாருங்கள். உடலின் களைப்பு தீருகிறது - என்று மட்டும்தான் நினைக்கிறோம். நாம் முயற்சி எதுவும்

செய்யாமல் அதுவாக வீசியதே காற்று அது உடலையும் புலன்களையும் மனதையும் புத்தியையும் தாண்டி ஆத்மாவையே தொடுகிறது. பரப்ரஹ்மத்தின் ஆனந்த ஸ்வரூபத்தின் ஒரு திவிலையின் ஒரு அணு, ஆத்மாவைத் தொடுகிறது. ஏன்? அதை நாம் நம் முயற்சியால் பெறவில்லை.

உடலும், புலன்களும், மனமும், புத்தியும் அநுபவித்த பெருந்துன்பத்தைக் களைந்து, அந்தத் துளி ஆனந்தம் பெருகிறதே. அதுதான் பரஹ்மாநந்தம். ஒருதுளி ஆண்டவன் அருளியது. அது அந்த ஆண்டவன் ராமன் க்ருபையால் மட்டுமே வந்தது. இந்த உண்மையை உணர்வது தான் ஆத்ம ஞானம். அதைப் பயிற்சியினால், தியானத்தினால் ராம நாம ஜபத்தினால் மட்டுமே அடைய முடியும்.

இந்த நுட்பத்தையே இந்தப் பாடல் எடுத்துச் சொல்ல முயன்றிருக்கிறது. உடல் படுகின்ற தாங்க முடியாத வேதனையை அந்தர்யாமியான பகவான் ராமன் போக்குகிறார். வேறு யார் செய்தார்கள்? யாரால் செய்ய முடியும்? வழிப்போக்கன் பட்ட துடிப்பில் உடல் வேதனைதான் தெரிந்ததே தவிர தெய்வத்தை நினைக்கவில்லை, கண் இருண்டுவிட்டதால் பக்கத்தில் இருந்த

ஆலமரமோ குளமோ முதலில் கண்ணில் படவில்லை. மயங்கிச் சாய்ந்த நேரத்தில் மரம் தென்பட்டது. அடியெடுத்து வைக்கத் துடித்தவன் ஓடினானே மரத்தடிக்கு. இதையெல்லாம் நினைத்துப் பார்த்தால் தானே ராமனுடைய அவ்யாஜக்ருபையைப் புரிந்து கொள்ள முடியும்?

ம்ஹணே ஜாணதா தோ ஜநீம் மூர்க பாஹே |
அதர்காஸி தர்கீ அஸா கோண ஆஹே ||
ஜநீம் மீபணேம் பாணதாம் பாஹவேநா |
தயா லக்ஷிதாம் வேகளேம் ராஹவேநா || 156 ||

மனமே! ப்ரஹ்ம ஞானம் எனக்கு வந்துவிட்டது என்று ஒருவன் சொன்னானானால் அவன் அறிவிலி. ப்ரத்யட்சம் அநுமான்ம் முதலியவற்றிற்கு அப்பாற்பட்ட விஷயத்தை அந்த ப்ரமாணங்களைக் கொண்டு எப்படி அறிய முடியும்? “நான்” என்று சொல்லிக் கொள்வது எவனுக்கு மறையுமோ அப்போது அவனால் தனித்து இருக்க முடியாது. பரமாத்மாவுடன் இணைந்து விடுவான்.

பஹூ ஸாஸ்த்ர தும்டாளிதாம் வாட ஆஹே |
ஜயா நிஸ்சயோயேக தோ ஹீந ஸாஹே ||
மதீ பாண்டதீ ஸாஸ்த்ர போதேம் விரோதேம் |
கதீ குண்டதீ ஜ்ஞாநபோதேம் ப்ரபோதேம் || 157 ||

மனமே! ஒன்றுக் கொன்று மாறுபட்ட கருத்துக்களை உடைய சாஸ்த்ரங்களின் ஆதாரத்தில் அவரவர் கருத்தை அழுத்தமாகப் பேசிக் கொண்டிருந்தால் - ஒரு சுமுகமான முடிவு வருமா?

ஸ்ருதி ந்யாய மீமாம்ஸகேம் தர்கஸாஸ்த்ரேம் |
ஸம்ருதீ வேத வேதாந்தவாக்யேம் விசித்ரேம் ||
ஸ்வயேம் ஸேஷ மௌநாவலா ஸ்தீர பாஹே |
மநா ஸர்வ ஜாணீவ ஸாண்ருந ராஹே || 158 ||

வேதங்கள் நியாய சாஸ்த்ரம், மீமாம் சாஸ்த்ரம், தர்க்க சாஸ்த்ரம், ஸம்ருதிகள், வேதாந்த வாக்யங்கள் பல. இவற்றை வைத்துக் கொண்டு ஆயிரம் நாக்குகள் கொண்ட ஆதிசேஷன் கூட அவற்றைக் கொண்டு விளக்கினாலும் சொல்லி முடிக்க முடியாது.

ஜேணேம் மசுஷிகா பசுஷில் ஜாணிவேசீ |
 தயா போஜநாசீ ருசீ ப்ராப்தி கைம்சீ ||
 அஹம்பாவ ஜ்யா மாநஸீம்சா விரேநா |
 தயா ஜ்ஞாந ஹேம் அந்த போடம் ஜிரேநா || 159 ||

மனமே! தேனீர் ஈ விழுந்தது தெரியாமல் குடித்து விட்டால்.
 அந்த ஈ நெஞ்சில் மாட்டிக் கொள்ளும். விழுங்கவும் முடியாது,
 துப்பவும் முடியாது. அது போல படித்துப் படித்து
 அஹங்காரத்தை வளர்த்துக் கொண்டால் ஞானம் ஜரிக்கவும்
 ஜரிக்காது. விடவும் விடாது.

நகோ ரேமநா வாத ஹா கேதகாரீ |
 நகோ ரே மநா பேத நாநா விகாரீ ||
 நகோ ரே மநா ஸீகவ்யம் பூடிலாம்ஸீ |
 அஹம்பாவ ஜோ ராஹிலா துஜபாஸீம் || 160 ||

மனமே! வாதம் பிடிவாதத்தை வளர்க்கும் பலவித
 விகாரங்கள் உள்ள வேத ஞானத்தையும் திடப்படுத்தும்.
 அஹங்காரம் இருந்தால் பிறருக்கு உபதேசம் செய்வது அவன்
 உள்ளத்தையும் கெடுத்துவிடும்.

அஹம்தாகுணேம் ஸர்வ ஹீ துக ஹோதேம் |
 முகேம் போலிலேம் ஜ்ஞாந தேம் வேர்த ஜாதேம் ||
 ஸுகீ ராஹதாம் ஸர்வஹீ ஹிக ஆஹே |
 அஹந்தா துஜீதாம் சி ஸோதூநி பாஹேம் || 161 ||

மனமே! அஹங்காரத்தினால் துன்பங்கள் அதிகமாகும்.
 அவன் ஞானத்தைப் பற்றி எவ்வளவு சாமர்த்தியமாகப்
 பேசினாலும், பிறருக்கு நன்மை தராது. மனமே! நீயே சிந்தித்துப்
 பார். உனக்க எல்லாம் (பிரம்மத்தை தவிர) சுகம் தரும் என்று
 தோன்றுகிறதல்லவா! உன்னை அஹங்காரம் பீடிக்கிறது.

அஹந்தாகுணேம் நீதி ஸாண்ட விவேகீம் |
 அநீதீபளேம் ஸ்லாக்யதா ஸர்வ லோகீம் ||
 பரீ அந்தரீம் ஸர்வ ஹீ ஸாக்ஷ யேதே |
 ப்ரமாணாந்தரேம் புத்தி ஸாண்டுநி ஜாதே || 162 ||

மனமே! நல்லது கெட்டது தெரிந்தவன் கூட அஹங்காரத்தினால் “தவறு நம்மை ஒன்றும் கெடுக்காது” என்று துணிந்து செய்வான். அவனைப் பலர் கொண்டாடலாம். ஆனால் அவன் உள்ளம் துடிக்கும். சாஸ்த்ர ப்ரமாணத்தை மறந்து தன்னைத் தானே ஏமாற்றிக் கொள்வான்.

தேஹேபுத்திசா நிஸ்சயோ த்ருட ஜாலா |
தேஹயாதீத தேம் ஹீத ஸாண்டத கேலா ||
தேஹேபுத்தி தே ஆத்மபுத்தீ கராவீ |
ஸதா ஸங்கதீ ஸஜ்ஜநாசீ தராவீ || 163 ||

மனமே! (தேஹமே ஆத்மா) என்ற துர்வாஸனையை லேசில் போக்க முடியாது. ஆத்மானந்தம் தேஹத்தை நான் என்று நினைப்பதால் அழிகிறது.

ஆகவே புத்தியை - தேஹத்திலிருந்து - ஆத்மாவை நோக்கிச் செலுத்த வேண்டும். எப்போதும் ஸத்ஸங்கத்திலேயே பழக வேண்டும். (1)

மநேம் கல்பிலா வீஷயோ ஸோடவாவா |
மநேம் தேவ நிரூண தோ வோளகாவா ||
மநேம் கல்பிதாம் கல்பநா தே ஸராவீ |
ஸதா ஸங்கதீ ஸஜ்ஜவாசீ தராவீ || 164 ||

மனமே! வீணாக கற்பனைகளில் மூழ்காதே. நிரூண ப்ரஹ்மத்திலே இழைத்துவிடு. நான் ப்ரஹ்மம் என்ற பாவனை திடப்பட வேண்டும். அது கடைசியில் “நான்” என்பதை ஒழித்துவிடும். ஸதா ஸத்ஸங்கத்திலேயே பழக வேண்டும். (2)

தேஹயாதீத ப்ரபஞ்ச ஹா சிந்தியேலா |
பரீ அந்தரீம் லோப நிஸ்சீத டேலா ||
ஹரீ சிந்தந முக்திகாந்தா வராவீ |
ஸதா ஸங்கதீ ஸஜ்ஜநாசீ தராவீ || 165 ||

மனமே! தேஹம் ப்ரபஞ்சம் என்ற ஊழலில் சிக்கினால் பேராசைதான் வளரும் - ஹரியை நினைத்தால் மோக்ஷ லக்ஷம் உன்னை வரிப்பாள். ஸத்ஸங்கத்தையே நாடு. (3)

அஹங்கார விஸ்தாரலா யா தேஹ்யாசா |
 ஸ்த்ரியாபுத்ரமித்ராதிகேம் மோஹ த்யாம்சா ||
 பளேம் ப்ராந்தி ஹே ஜந்மசிந்தா ஹராவீ |
 ஸதா ஸங்கதீ ஸஜ்ஜநாசீ தராவீ || 166 ||

மனமே! அஹங்காரத்தின் விரிவு - மனைவி, பிள்ளை, குட்டிகளிடம் உள்ள பாசம். அது மேலும் பரவும். ஞானத்தினால் முதலில் அஹந்தையை ஒழி மற்றது தானே விலகும். ஸத்ஸங்கத்தையே நாடு. (4)

பரா நிஸ்சயோ ஸாஸ்வதாசா கராவா |
 ம்ஹணே தாஸ ஸந்தேஹ தோ வீஸராவா ||
 கௌநேம் கௌ ஸார்தகாசீ கராவீ |
 ஸதா ஸங்கதீ ஸஜ்ஜநாசீ தராவீ || 167 ||

மனமே! என்றும் எங்கும் ப்ரஹ்மத்தையே நாடு. ஸந்தேஹங்களையெல்லாம் போக்கி ஸமர்த்தர் நிச்சயமாக கூறுகிறார். கணம் கூட வீணாகக் கூடாது ஸத்ஸங்கத்தை நாடு.

கரீ வ்ருத்தி ஜோ ஸந்த தோ ஸந்தஜாணா |
 துராஸாகுணேம் ஜோ நவ்ஹே தைன்யவாணா ||
 உபாதீ தேஹே புத்தி தேம் வாடபீ தே |
 பரீ ஸஜ்ஜநா கேவி வாதுரம் ஸகே தே || 168 ||

மனமே! உன் வாழ்வை ஸ்திரமான ஆத்ம தத்வச் சிந்தனையிலேயே நிலைக்கச் செய்துவிட்டால் கெட்ட ஆசைகளுக்கு பலியாக மாட்டாய். தேஹமே ஆத்மா என்ற எண்ணம் பரிதாபத்திற்குரியது. அதற்கு உன் புத்தியை பலி கொடுக்காதே. ஸாதுக்களை அது பாதிக்காது.

நஸே ஸந்த ஆநந்த ஸந்தாம் புஸாவா |
 அஹங்கார விஸ்தார ஹா நீரஸாவா ||
 குணேம்வீண நிரூண தோ ஆடவாவா |
 தேஹேபுத்திசா ஆடவூம் நாடவாவா || 169 ||

மனமே! ஸாதுக்களை அணுகி நித்யானந்தத்தைப் பற்றி தெரிந்து கொள். அஹங்காரம் ப்ரபஞ்ச வாஸனைகளையே வேண்டும். முக்குணமற்ற நிரூண ப்ரஹ்மத்தை நினை.

தேஹேபுத்தி ஹே ஜ்ஞாநபோதேம் தஜாவீம் |
 விவேகேம் தயே வஸ்துசீபேடி த்யாவீ ||
 ததாகார ஹே வ்ருத்தி நாஹீம் ஸ்வபாவேம் |
 ம்ஹணோநீ ஸதா தே சி ஸோதித ஜாவேம் || 170 ||

மனமே! ஆத்ம ஞானம் பெற்று தேகாத்ம புத்தியை விலக்கிவிடு. விவேகத்தினால் மற்ற எல்லாவற்றையும் உன்னிடமிருந்து தொலைத்து ஆத்மாவை பேட்டி காண வேண்டும். இயல்பிலே உனக்கு ப்ரஹ்மஸ்வரூபம் நிலைக்காது ஸாதனை புரிய வேண்டும்.

அஸேஸார ஸாசார தேம் சோரலேம்ஸே |
 யேஹீம் லோசநீம் பாஹதாம் த்ருஸ்ய பாஸே ||
 நிராபாஸ நிரூண தேம் ஆகளேநா |
 அஹந்தாகுணேம் கல்பிதாம் ஹீ களேநா || 171 ||

மனமே! ஸாரமற்ற விஷயத்தில் உன்னைப் பறிகொடுத்து விட்டாய். ஊனக் கண்களுக்கு புலப்படாதது உலகம் தான்

புலப்படும். மாயப் பிரபஞ்சக் கலப்படமில்லாத நிர்குணப் ப்ரஹ்மத்தை அடைய அஹங்காரக் கற்பனைகளைக் களைய வேண்டும்.

ஸ்புரே வீஷயீம் கல்பநா தே அவித்யா |
ஸ்புரே ப்ரஹ்ம ரே ஜாண மாயா ஸுவித்யா ||
முளீம் கல்பநா தோம் ரூபேம் தே சி ஜாலீ |
விவேகேம் தரீ ஸஸ்வரூபீம் மிளாலீ || 172 ||

மனமே! உனக்கு ஸஞ்சாரம் இரண்டு விதம். உலகியிலில் உன் எண்ணங்கள் ஸஞ்சரித்தால் அதற்கு அவித்யா என்று பெயர். உன் எண்ணங்கள் பிரஹ்மத்தைப் பற்றியதாக இருந்தால் அதற்கு ஸத்வித்யை என்று பெயர். இரண்டிலும் உனக்குத் திறமை உண்டு. அதிலே அவித்யை சருக்குப்பாதை அது உன்னை ஜனன மரணப் பகுதியில் தள்ளிவிடும். ஸத்வித்யை என்ற மேருபர்வதத்தில் ஏறினால் ஆத்ம ஸ்வரூபத்தில் சேர்ந்து விடும்.

ஸ்வரூபீம் உதேலா அஹங்கார ராஹோ |
தேணேம் ஸர்வ ஆச்யாதிலேம் வ்யோம பாஹோம் ||
திஸா பாஹதாம் தே நிஸா வாடதாஹே |
விவேகேம் விசாரேம் விவம்குநி பாஹே || 173 ||

மனமே! அஹங்காரம் என்ற ராகு ஆத்ம ஸ்வரூபம் என்ற ஸூர்யனை விழுங்கி விட்டால் பகலே இருண்டுவிடும். பகல் இருவாகி விடும். அஹங்காரம் விலகினால் ஆத்மா ஸாக்ஷாத்காரம் தானே ப்ரகாசிக்கும்.

ஜயா சக்ஷுநேம் லக்ஷிதாம் லக்ஷவேநா |
பவா பக்ஷிதாம் ரக்ஷிதாம் ரக்ஷவேநா ||
க்ஷயாதீத தோ லக்ஷயீ மோக்ஷ தேதோ |
தயாதக்ஷ தோ ஸாக்ஷிநேம் பக்ஷ கேதோ || 174 ||

மனமே! ஈச்வரன் ஊனக் கண்களுக்குப் புலப்படமாட்டார். உலகியலிருந்து அவரைத் தவிர எவரும் காப்பாற்ற முடியாது, அழிக்கவும் முடியாது. மோக்ஷம் என்பது என்றும் அழியாத அவனுடைய ஸ்தானம். அவர் மாயையை விலக்கி உன்னைத் தன் ஸ்தானத்தில் சேர்த்துக் கொண்டு விடுவார்.

விதீ நிர்மிதாம் லீஹிதோ ஸர்வ பாளீம் |
 பரீ லீஹிதா கோண த்யாசே கபோளீம் ||
 ஹரு ஜாளிதோ லோக ஸவ்யாரகாளீம் |
 பரீ ஸோவடம் ஸங்கரா கோண ஜாளீம் || 175 ||

மனமே! ப்ரஹ்ம தேவன் ஸர்வ ஜீவர்களுடைய நெற்றியிலேயே அவரவர்களுடைய புண்ய பாபங்களை எழுதி விடுகிறார். அவருடைய நெற்றியிலும் எழுதுபவர் பரமேச்வரன். பரமேச்வரன் நெற்றியில் எவரால் எழுத முடியும்? அவருக்கு புண்ய பாபங்கள் ஏது?

ஜகீம் த்வாதஸாதித்ய ஹே ருத்ர அக்ரா |
 அஸங்க்யாத ஸங்க்யா கரீ கீண ஸக்ரா ||
 ஜகீம் தேவ துண்டாளிதாம் ஆடளேநா |
 ஜநீம் முக்ய தோ கோண கைஸா கேளேநா || 176 ||

மனமே! இவ்வுலகை நியதியிலேயே நடத்திச் செல்லும் தெய்வங்கள் பனிரெண்டு ஸூர்யங்கள். பதினொன்று ருத்ரர்கள். மற்றும் கணக்கற்ற தேவ கணங்கள். அவர்களை ஆட்டிப் படைக்கின்றவரைப் பற்றி அறிந்து கொள்ள வேண்டாமா?

துடேநா புடேநா கதா தேவராணா |
 சளேநா டளேநா கதா தைந்யவாணா ||
 களேநா களேநா கதா லோசநாஸீ |
 வஸேநா திஸேநா ஜநீம் மீபணாஸீ || 177 ||

மனமே! அந்த பரம்பொருளை அழிக்க முடியாது. கத்தியால் வெட்ட முடியாது. தண்ணீரில் கரைக்க முடியாது. அசைக்க முடியாது. கண்ணிற்குப் புலப்படாது. அதை அஹம்காரீ அறிவானா?

ஜயா மாநலா தேவ தோ பூஜிதாஹே |
 பரீதேவ ஸோதூநி கோண்ஹீந பாஹே ||
 ஜகீம் பாஹதாம் தேவ கோட்யாநகோடீ |
 ஜயா மாநலீ பக்தி ஜே தே சி மோடீ || 178 ||

மனமே! பரமாத்மாவை யாரும் அணுகுவதில்லை. அவருக்குட்பட்ட தெய்வங்களில் அவரவர்க்குப் பிடித்தமான ஒருவரை அவரவர்கள் பூஜிக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த தெய்வங்கள் பரமாத்மாவிடம் கொண்டு சேர்த்து விடும்.

திந்ஹீலோக ஜேதூநி நிர்மாண ஜாலே ।

தயா தேவராயாஸி கோண்ஹீந போலே ॥

ஜகீம் தோரலா தேவ தோ சோரலாஸே ।

குருவீண தோ ஸர்வதா ஹீந தீஸே ॥ 179 ॥

மனமே! மூவுலகங்களையும் எவர் படைத்தாரோ அந்த பரமாத்மாவை யாரும் தேடுவதில்லை, மறைந்திருக்கும் அவரை குருவின் க்ருபைதான் தரிசனம் செய்து வைக்கும். வேறு எதனாலும் அடைய முடியாது.

குரு பாஹதாம் பாஹதாம் லக்ஷ கோடீ |
 பஹஸால மந்த்ராவளீ ஸக்தி மோடீ ||
 மநீம் காமநா சேடகேம் தாதமாதா |
 ஜநீம் வேந்த ரே தோ நவ்ஹே முக்தி தாதா || 180 ||

மனமே! குரு என்று தேடிப் போனால் இதோ நான் இருக்கிறேன் என்று கோடி குருமார்கள் முன்னே வருவார்கள். மந்த்ரம் தந்த்ரம் என்று சொல்லி காசு பறிப்பார்கள்.

இவர்கள் உலகியல் ஆசைகளை வளர்ப்பார்களே தவிர, ஆயுளை வீணாக்குவார்களே தவிர, மோக்ஷத்திற்கு வழிகாட்ட மாட்டார்கள்.

நவ்ஹே சேடகீ சாளகு த்ரவ்யபோந்து |
 நவ்ஹே நிந்தகு மசுரு பக்திமந்து ||
 நவ்ஹே உந்மது வேஸநீ ஸங்கபாது |
 ஜநீம் ஜ்ஞாநியாதோ சி ஸாது அகாது || 181 ||

மனமே! அவர்கள் புத்தியைக் கலக்குவார்கள். கவலையைப் பெருக்குவார்கள், பொருளைப் பறிப்பார்கள்.

மற்ற குருமார்களை இகழ்வார்கள், பரஸ்வர பகையை உண்டாக்குவார்கள், தற்பெருமை பேசுவார்கள், சிற்றின்ப பித்தர்களாக இருப்பார்கள். ஆகவே பூரண ஞானமுள்ள ஸாதுக்களையே அணுக வேண்டும்.

நவ்ஹே வாஷுகீ சாஹுடி காம போடீம் |
 க்ரீயேவீண வாசாளதா தே சி மோடீ ||
 முகேம் போலியாஸாரகேம் சாலதாஹே |
 மநா ஸத்குரு தோ சி ஸோதூநி பாஹேம் || 182 ||

மனமே! உள்ளத்திலே அருவருப்பான ஆசையை வளர்த்துக் கொண்டு பற்றற்ற பரம யோகீ போல பேசுவர். காணப்படுவர். ஒரு வித ஒழுக்கமுமில்லாமல் வாய்ப் பேச்சு வீரர்களால் மோக்ஷத்தை அளிக்க முடியாது. நன்னடத்தையிலும் ஒழுக்கத்திலும் உன்னிப்பாக தேடிப்போக வேண்டும்.

ஜநீம் பக்த ஜ்ஞாநீ விவேகீ விராகீ |
 க்ருபாளு மநஸ்வீ க்ஷமாவந்த யோகீ ||
 ப்ரபூ தக்ஷ வித்பநந சாதூர்ய ஜாணே |
 தயாசேந யோகேம் ஸமாதாந பாணே || 183 ||

மனமே! ஸத்தகுரு பக்தி, ஞானம், வைராக்யம், க்ருபை, நல்ல
 எண்ணம், புலனடக்கம், பொறுமை, சாஸ்த்ர அறிவு, அநுபவ
 அறிவு, சொல், அருள் இவை நிரம்பியவர்களாக இருக்க
 வேண்டும்.

நவ்ஹே தேம் சி ஜாலேம் நஸே தேம் சி ஆலேம் |
 களோம் லாகலேம் ஸஜ்ஜநாசேநி போலேம் ||
 அநிர்வார்ச்ய தேம் வாச்ய வாசே வதாவேம் |
 மநா ஸந்த ஆநந்த ஸோதீத ஜாவேம் || 184 ||

மனமே! ப்ரஹ்ம தத்வம் எளிதில் புரியாது. பரஸ்பரம்
 முற்றிலும் வேற்றுமையான திறன்கள் தோன்றும். ப்ரஹ்மம்
 பிறப்பற்றது. ஆனால் அதுவே ஜகத்தாக விரிகின்றது.
 அசைவற்றது. ஆனால் அதன் சலனம் தான் உலகை
 இயக்குகிறது. இது எப்படி? தெரிந்து கொள்ள ப்ரஹ்ம அநுபவ
 சாலிகளை மஹான்களைத் தான் அணுக வேண்டும்.
 வாக்குக்கு அகப்படாததை அவர்கள் விண்டு
 காண்பிப்பார்கள்.

லபாவேம் அதீ ஆதரேம் ராமரூபீம் |
 பயாதீத நிஸீத யே ஸஸ்வரூபீம் ||
 கதா தோ ஜனீம் பாஹதாம் ஹீ திஸேனா |
 ஸதா ஐக்ய தோ பின்னபாவேம் வஸேனா || 185 ||

மனமே! ராமன் கவலையற்றவன், பயமற்றவன், அவன் நம்
 அந்தர்யாமீ. அஹந்தை என்ற தனிமையை அகற்றி ஆத்மாவாக
 அவருடன் இணைய வேண்டும். அநுபவம் பெற்றுவிட்டால்
 வேறொன்று இல்லையே.

ஸதா ஸர்வதா ராம ஸந்தீத ஆஹே |
 மநா ஸஜ்ஜநா ஸத்ய ஸோதூந பாஹேம் ||
 கண்டத பேட ரக்ஷாஜ யோகு |
 மநா ஸாண்டம் ரே மீபணாசா வியோகு || 186 ||

மனமே! அந்த அநுபவம் வந்து விட்டால், நீ திரும்பின இடமெல்லாம் ராம ஸந்நிதிதான். மரத்தில் ராமனைக் காண்பாய், மேகத்தில் ராமனைக் காண்பாய், ஓயாத பேட்டி ராமனுடன் உனக்கு. உனக்கு அஹம்காரம் தலை தூக்கினால் அத்தனையும் நீ இழப்பாய்.

புதேம் பிண்ட ப்ரஹ்மாண்ட ஹேம் ஐக்ய ஆஹே |

பரீ ஸர்வஹி ஸஸ்வரூபீம் ந ஸாஹே ||

மனா பாஸலேம் ஸர்வ காம்ஹிம் பஹாவேம் |

பரீ ஸங்க ஸோருனி ஸிகீ ரஹாவேம் || 187 ||

மனமே! உன் பிண்டத்திலும் (தேஹத்திலும்) பிரஹ்மாண்டத்திலும் உள்ளவை எல்லாம் செயற்கைப் பொருட்கள்தான். உன் ஆத்மாவும் பரமாத்மாவும் தானே பிரஹ்மத்தின் இயற்கை ஸ்வரூபம். இவை இரண்டுக்கும் செயற்கைப் பொருள்கள் அனைத்திலும் சம்பந்தமே இல்லை. நீ அவற்றை வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டு சுகமாக இரு.

தேஹேபாந ஹேம் ஜ்ஞாநஸஸ்த்ரேம் குடாவேம் |

விதேஹீபணேம் பக்திமார்கேம் சி ஜாவேம் ||

விரக்தீபளேம் நிந்த்ய ஸர்வை தஜாவேம் |

பரீ ஸங்க ஸோருநி ஸிகேம் ரஹாவேம் || 188 ||

மனமே! தேஹமே ஆத்மா என்ற அழுத்தமான அழுக்கை ஞானம் என்ற ப்ரஹ்மாஸ்த்ரம் போட்டுத் தான் அழிக்க முடியும். ஆத்மாவும் பரமாத்மாவும் ஒன்றுபடுவதே பக்தி. அந்தச் சொல்லுக்கே ஒட்டிக் கொள்வது என்பதுதான் பொருள். மற்ற விஷயங்களில் பற்று தானாக அழிந்துவிடும்.

மஹீ நிர்மிலீ தேவ தோ ஓளகாவா |

ஜயா பாஹதாம் மோக்ஷ தத்காள ஜீவா ||

ததயா நிர்குணாலாகி கூணீம் பஹாவேம் |

பரீ ஸங்க ஸோருநி ஸிகே ரஹாவேம் || 189 ||

மனமே! பரமாத்மா பூமியைப் படைத்தானே முக்குணங்களைச் சேர்த்து அந்த முக்குணங்களை அகற்றிவிட்டால் - மோக்ஷம் தான், ஸத்தவ - ரஜஸ் - தமோ -

என்ற முக்குணங்கள் அற்றவன். ஸர்வ ஜ்ஞன், ஸர்வ சக்தன், ஸர்வ வியாபி என்ற மூன்று தன்மைகளை உடையவன். மற்ற சேர்க்கையை விட்டு அவனை அடைந்து சுகப்படு.

நவ்ஹே கார்யகர்தா நவ்ஹே ஸ்ருஷ்டிபர்தா |
பரேஹ்நிந பர்தா ந லிம்பே விவர்தா ||
தயா நிர்விகல்பாஸி கல்பீத ஜாவேம் |
பரீ ஸங்க ஸோடுநி ஸிகேம் ரஹாவேம் || 190 ||

மனமே! உலகம் மாயையின் காரியம், மாயை முக்குணங்கள் உடையது. முக்குணங்கள் மனிதனின் புண்ய பாபங்களின் ஏற்றத்தாழ்வுடன் விழைவது. அதன் வழியில் உலகம் நடைபெறுகிறது. இதற்கும் ப்ரஹ்மத்திற்கும் சம்பந்தமில்லை.

தேஹேபுத்திசா நிஸ்சயோ ஜ்யா டளேநா |
தயா ஜ்ஞாந கல்பாந்தகாளீம் களேநா ||
பரப்ரஹ்ம தேம் மீபணேம் ஆகளேநா |
மநீம் ஸிந்த அஜ்ஞாந ஹேம் மாவளேநா || 191 ||

மனமே! உனக்கு தேஹாத்ம பாவனை அழியாத வரை மஹா பிரளயத்தில் கூட ஞானம் உண்டாகாது. அஹங்காரம் ஒழியாதவரை ப்ரஹ்மத்துடன் இணைவது நடக்காது. அஞ்ஞானம்தான் மிஞ்சும்.

மநா நா களே நாடலே ரூப ஜ்யாசே |
துஜேவீண தே த்யாந ஸர்வோத்தமாசே ||
தயா கூண தே ஹீண த்ருஷ்டாந்த பாஹே |
தேதேம் ஸங்க நிஸங்க தோநீ ந ஸாஹே || 192 ||

மனமே! உனக்கு எட்டாதது ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபம். அதன் த்யானம் உனக்கு ஸாத்யம். அதில் நீ கரைந்து விடுவாய். ஆத்மா, பரமாத்மா ஐக்யம் ஸம்பவிக்கும். அஹங்காரம் போட இடம் தெரியாது.

நவ்ஹே ஜாணதா நேணதா தேவராணா |
ந யே வர்ணிதாம் வேத ஸாஸ்த்ரம் புராணாம் ||
நவ்ஹே த்ருஸ்ய அத்ருஸ்ய ஸாக்ஷீ தயா சா |
ஸ்ருதீ நேணதீ அந்தத்யாசா ஐஐ 193 ||

மனமே! அந்த நிலையை எப்படிச் சொல்லி உனக்குப் புரிய வைக்கிறது? என்று குருதேவர் தவிக்கிறார். நீயே ப்ரஹ்மத்தின் ஒரு கதிர்தான். அப்படி உணர்வதற்கே வேதங்கள் சாஸ்த்ரங்கள் புராணங்கள் படிக்க வேண்டும். அவற்றாலும் முழுமையாக விளக்கம் தர இயலவில்லை. பார்க்கத்தக்கவை தகாதவையெல்லாவற்றையும் எட்டி நின்று வேடிக்கைப் பார்க்கின்ற பரதத்துவத்தை எப்படி அறிவது?

வஸே ஹ்ருதயீம் தேவ தோ கோண கைஸா |
புஸே ஆதரேம் ஸாதக ப்ரேஷ்ண ஏஸா ||
தேஹே டாகிதாம் தேவ கோடேம் ரஹாதோ |
பரீ மாகுதா டாவ கோடேம் பஹாதோ || 194 ||

மனமே! நீயே குருதேவரைக் கேள். இதயத்தில் உறைபவன் யார்? இந்த உடல் வீழ்ந்தால் அவன் எங்கே போவான்? மறுபடியும் வாழ்வதற்கு எந்த இடத்தை அடைவான்? புரிகிறாப் போல் சொல்லுங்களேன்.

வஸே ஹ்ருதயீம் தேவ தோ ஜாண ஏஸா |
 நபாசே பரீ வ்யாபகு ஜாண தைஸா ||
 ஸதா ஸஞ்சலா யேத நா ஜாத காம்ஹீம் |
 தயாவீண கோடேம் ரிதா டாவ நாஹீம் || 195 ||

மனமே! குருதேவர் கூறுவார். உன் இதயத்தினை அந்தர்யாமி எங்கும் நிறைந்தவன். குடத்தில் உள்ள ஆகாசமே - எங்கும் நிறைந்திருப்பது போல். போவதுமில்லை வருவதுமில்லை. அவன் இல்லாத இடமே இல்லை.

நபீம் வாவரே ஜோ அணுரேணு காம்ஹீம் |
 ரிதா டாவ யா ராகவேந்விண நாஹீம் ||
 தயா பாஹதாம் பாஹதாம் தேம்சி ஜாலேம் |
 தேதேம் லக்ஷ ஆலக்ஷ ஸர்வை புடாலேம் || 196 ||

மனமே! கூரை வழியே புகுகின்ற தூர்ய ஒளியில் - தூசுகள் தெரிகின்றனவே அவற்றிலே ராம ரூபமே விளங்குகிறது. அதை உற்று கவனித்தால் நீ அதிலேயே லயித்து விடுவாய். அறிவது அறிகிறவன் அறியப்படும் பொருள் எல்லாம் ஒன்றாகி விடுகின்றன.

நபாஸாரிகேம் ரூப யா ராகவாசேம் |
 மநீம் சிந்திதாம் மூள தூடே பவாசேம் ||
 தயா பாஹதாம் தேஹபுத்தீ உரேநா |
 ஸதா ஸர்வதா ஆர்த போடம் புரேநா || 197 ||

ஆக மனமே! ஆகாயம் முழுவதும் வியாபித்திருக்கின்ற ச்யாமள வர்ணம் ராமனுடையது. ஸ்ரீ ராம ஸ்வரூபமே பிரபஞ்சம் முழுவதையும் ஆட்கொண்டிருக்கிறது. இவ்வாறு த்யானம் செய்தால் பிரபஞ்சத்திற்கு மூலகாரணமான மாயை விலகிவிடும். உடலே நான் என்கிற பிரமை நீங்கிவிடும். அந்த ஆனந்த ஸ்வரூபமே அநுபவம் ஆகும். பிறகு துன்பமேது?

நபேம் வ்யாபிலேம் ஸர்வ ஸ்ருஷ்டஸ ஆஹே |
 ரகூநாயேகா ஊபமா தே நா ஸாஹே ||
 துஜேவீண ஜோ தோசி தோ ஹா ஸ்வபாவேம் |
 தயா வ்யாபகு வ்யர்த கைஸேம் ம்ஹணாவேம் || 198 ||

மனமே! ராமனே எங்கும் வியாபித்திருக்கிறான் - என்பதற்கு ஆகாயத்தையும் உவமையாகச் சொன்னோம். அது ஒரு அளவு தான் பொருந்தும். ஏனெனில் இரண்டு பொருள்கள் இருந்தால் - ஒன்றையொன்று வியாபித்திருக்கிறது என்று கூறலாம்.

ராமன் தவிர வேறு ஒன்றுமே இல்லை என்ற அத்வைத ஞானத்தில் வியாபிக்கப்படுவதே ஒன்றுமில்லை. ஆதலால் வியாபித்திருக்கிறது என்று சொல்வது பொருந்தாது.

அதீ ஜீர்ண விஸ்தீர்ண தேம் ரூப ஆஹே |
தேதேம் தர்க ஸம்பர்க தோஹீ ந ஸாஹே ||
அதீ கூட தே த்ருட தத்காள ஸோபேம் |
துஜேவீண ஜே கூண ஸ்வாமீப்ரதாபேம் || 199 ||

மனமே! ராம ஸ்வரூபம் - எங்கும் - நிறைந்திருக்கிறது - என்பதற்கு தத்வ ரீதியான எவ்வளவு விளக்கம் இனிச் சொல்வதற்கே இல்லை. பிரஹ்மஞானியாக ஜீவன் முக்தராக விளங்குகின்ற குருவின் கடாட்சம் ஒன்று தான் அந்த அநுபவத்தைத் தரும்.

களே ஆகளே ரூப தேம் ஜ்ஞாந ஹோதாம் |
தேதேம் ஆடல் ஸர்வ ஸாக்ஷி அவஸ்தா ||
மநா உந்மநீம் ஸப்த குண்டித ராஹே |
தோ கே தோசி தோ ராம ஸர்வத்ர பாஹே || 200 ||

குருவின் க்ருபையால் இந்தப் பேராநந்த அநுபவம் வந்த பிறகு அநுபவ ஸ்வரூபமாகவே ஆகி விடலாமே தவிர அநுபவக்கிறவன் தனித்து இருக்க மாட்டான்.

கதா வோளகீமாஜி தூஜேம் திஸேநா |
மநீம் மாநஸீம் த்வைத காம்ஹீம் வஸேநா ||
பஹ்விதாம் திஸாம் அபுலீ பேடி ஜால் |
விதேஹீபணேம் ஸர்வ காயா நிவால் || 201 ||

மனமே! இவ்விதம் ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரம் ப்ரஹ்ம லயத்திலேயே கொண்டுவிட்ட பிறகு எதை எவன் எதனால் பார்க்க முடியும். மூன்று இல்லையே ஒன்று தானே உள்ளது.

கடலில் கலந்து விட்ட கங்கைக் கரை ஏது? கடற்கரை தானே?

மநா கூஜ ரே தூஜ ஹேம் ப்ராப்த ஜாலேம் |
 பரீ அந்தரீம் பாஹிஜே யேத்ந கேலே ||
 ஸதா ஸ்வணேம் பாவிஜே நிஸ்சயாஸீ |
 தரீ ஸஜ்ஜநஸங்கதீ தந்ய ஹோஸீ || 202 ||

மனமே! குரு க்ருபையால் ப்ரஹ்மலயம் ஏற்ற பிறகு ஜீவன் முக்தன் ஒரு கால் தேஹ ஸம்பந்தம் அற்றுப் போகாமல் இருந்தால் அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மி போன்ற மஹா வாக்யங்கள் காதிலே வீழ்ந்தால் அந்தக் குரல் கொடுத்த ஸாதுக்களின் ஸங்கம் மிகச் சிறந்தது.

மநா ஸர்வஹீ ஸங்க ஸோடுநி த்யாவா |
 அதீ ஆதயேம் ஸஜ்ஜநாசா தராவா ||
 ஜயாசேநி1 ஸங்கேம் மஹாம் து:க பங்கே |
 ஜநீம் ஸாதநேவீண ஸந்மார்க லாகே || 203 ||

மனமே! கடைசியில் இத்தகைய ஸத்ஸங்கத்தில் லாபம் மிகச் சிறந்தது. அது ஒன்றுதான் உனக்குத் துணையாக இருக்கத் தகுதி பெறுகிறது.

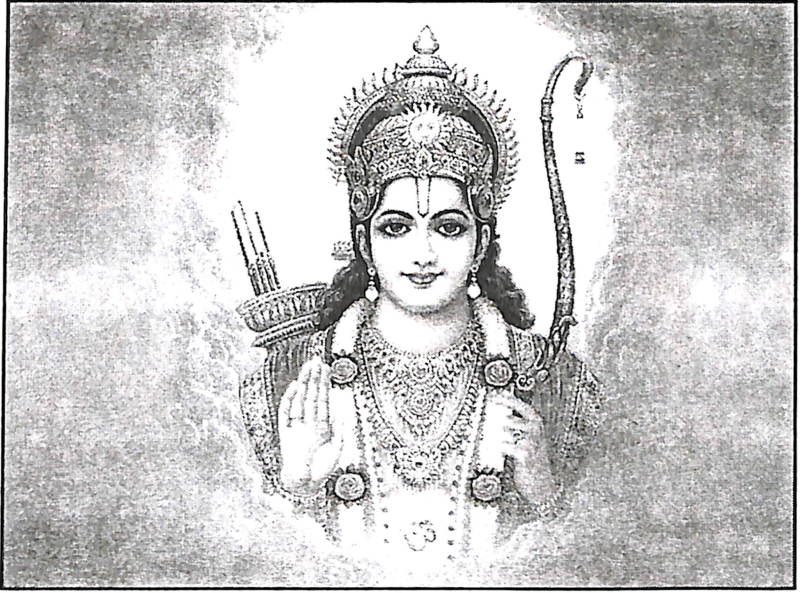
மநா ஸங்க ஹா ஸர்வ ஸங்காஸ தோட |
 மநா ஸங்க ஹா மோக்ஷ தத்காள ஜோட ||
 மநா ஸங்க ஹா ஸாதகாம் ஸீக்ர ஸோட |
 மநா ஸங்க ஹா த்வைத நி:ஸேஷ மோட || 204 ||

மனமே! இத்தனையும் சொல்லி ஆத்ம லாபத்தைப் பெற்றுத் தருகின்ற ஸத்ஸங்கத்தின் மஹிமை அளவற்றது. மற்றெல்லாம் விடுவதற்கு ஸத்ஸங்கம் பற்றி உதவி செய்யும். முழுக்ஷுக்களுக்கு விரைவில் பந்தங்கள் அழிந்து போகும்.

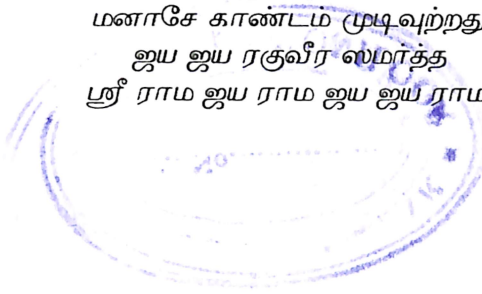
இரண்டாவது நிலை கிடைக்கும். அதுவே அபயம். அதைத்தான் தருவதாக ராமன் பிரதிஜ்ஞை செய்கிறார். அபயம் ஸர்வ பூதேப்யோததாமி ஏதத்வ்ரதம்மம்

மநாசீம் ஸதேம் ஏகதாம் தோஷ ஜாதீ |
 மதீமந்த தே ஸாதநா யோக்ய ஹோதீ ||
 சடே ஜ்ஞாந வைராக்ய ஸாமர்த்ய ஆங்கீம் |
 ம்ஹணே தாஸ விஸ்வாஸதாம் முக்தி போகீ || 205 ||

மனமே! உனக்கு இவ்விதம் புகப்பட்ட உபதேசம் - உலகம் முழுவதுக்குமே உரியது. இதை அடிக்கடி படித்துக் கேட்க வேண்டும். அறிவிலிகளான - ஸாதாரண பாமரர்கள் கூட - ஏன் புரியாமலே காது கொடுத்துக் கேட்டால் காது வழியாக மனதைத் தொட்டு - புத்தியில் சேர்ந்து இதயக் கதவு திறந்து பரமாத்ம தரிசனம் பெறுவான். பிரஹ்ம அநுபவத்திற்கு வேண்டிய மனப் பரிபாகம், புத்தி பரிபாகம் தானாக ஏற்படும். ராமதாஸன் கூறுவதை நம்புங்கள்.

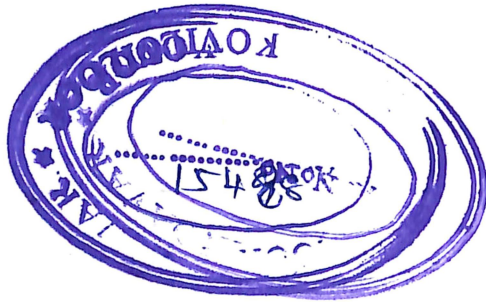

மனாசே ச்லோகம் முடிகிறது
மனாசே காண்டம் முடிவுற்றது
ஜய ஜய ரகுவீர ஸமர்த்த
ஸ்ரீ ராம ஜய ராம ஜய ஜய ராம.

குறிப்புகளுக்காக

ஸ்ரீராமசமிதி நடத்திய

ஸ்ரீராமாயண மகோத்ஸவம்

जय जय राम
जय जय जय जय राम